

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

ปริญญา

รัฐศาสตร์

ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สาขา

คณะ

เรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล
ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

The Implementation of Good Governance Policy in Municipality of Banglen District
Nakhon Pathom Province

นามผู้วิจัย นางสาวจตุพร พิริยวิรุฒม์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ประสงค์ กัลยาณะธรรม, ค.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์โชติมา แก้วทอง, ศส.ด.)

ประธานสาขาวิชา

(อาจารย์สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล, ค.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

()

รองศาสตราจารย์กัญฉวี ธีระกุล D.Agr.
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน
จังหวัดนครปฐม

The Implementation of Good Governance Policy in Municipality of Banglen District
Nakhon Pathom Province

โดย

นางสาวจตุพร พิริยวิรุตม์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จดุพร พิริยวิรุฒม์ 2555: การนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล
ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์ประสงค์ กัลยาณะธรรม, ค.ศ. 174 หน้า

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาสมรรถนะขององค์กร
ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ใน
อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน
จังหวัดนครปฐม จำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยมีค่า
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของ
เทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการนํานโยบายการ
บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านนิติธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านความ
รับผิดชอบ ด้านคุณธรรม และด้านความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก 2) สมรรถนะขององค์กร ประกอบด้วย ปัจจัย
โครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มี
ความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดย
มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและ
เครื่องใช้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง และด้านโครงสร้างและด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์
ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการวิจัย ได้แก่ เทศบาลควรพัฒนาสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่อย่าง
ต่อเนื่องเพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการจัดทำบริการสาธารณะตลอดจนพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้ดีขึ้นเพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีขีดความสามารถในการ
ปฏิบัติราชการและการจัดทำบริการสาธารณะตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้ดีขึ้น
เพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนด้วย
การเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ปรับปรุงกระบวนการบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่า
เทียม พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่โปร่งใส ยืดหยุ่นคล่องตัว และเป็นเชิงรุกมากขึ้น

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Jatuporn Piriyawirut 2012: The Implementation of Good Governance Policy in Municipality of Banglen District Nakhon Pathom Province. Master of Arts (Political Science), Major Field: Political Science, Faculty of Liberal Arts and Science. Thesis Advisor: Mr. Prasong Kalayanathum, Ph.D 174 pages.

The purposes of this research were to study 1) The implementation of good governance policy in municipalities in Banglen district, Nakhon Pathom province successfully level, and 2) to study competency organizational performance associated with the success in good governance policy implementation in municipalities in Banglen District, Nakhon Pathom Province. The samples were 152 government officials and employees of municipalities in Banglen District, Nakhon Pathom Province. The instrument used to collect the data was questionnaires and the statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation and Pearson correlation coefficient. The statistical significance level was set at .05.

The results found that 1)the municipalities in Banglen district, Nakhon Pathom province had implement good government policy overall at high level. There were the good government policy implementation consist of the participation aspect, the rule of law aspect, transparency aspect, responsibility aspect, moral aspect and worthiness aspect at high level. 2) Competency organizational performance associated consist of the structure aspect, personnel aspect, budget aspect, place aspect and material, tool and equipment aspect was associated with good government policy implementation overall by the positive relationship and there were personnel aspect, budget aspect and tool and equipment aspect had positive relationship in high level and the structure aspects and place aspect had positive relationship in moderately level significance at .05.

The suggestions from this research were as follows: The municipalities should develop the competency of the government officials and employees continually so that they would be able to perform their jobs well in order to serve the public. The quality of life of the officials and employees should also be developed so that they could live honorable lives. And information technology should be used to promote and develop people's access to awareness of news and information. Besides, law enforcement should be improved justly and equally by developing the government system to be transparent, flexible and proactive.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งของ อาจารย์ ดร.ประสงค์ กัลยาณะธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร.โชติมา แก้วทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาดูแลให้คำแนะนำ ปรึกษา ให้ความรู้ ตลอดจนแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆในทุกขั้นตอน ของงานวิจัยครั้งนี้ อันเป็นประโยชน์และทำให้ผลงานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา อาจารย์และเพื่อนๆ ของผู้วิจัยทุกท่านที่ให้การส่งเสริม สนับสนุน และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา และที่สำคัญ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ ให้ประสบผลสำเร็จด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีและประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ แก่ ท่านคณาจารย์ บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ ถ่ายทอด ประสบการณ์ และให้คำแนะนำในการศึกษาตลอดมาแก่ข้าพเจ้า ซึ่งเป็นที่มาของงานวิจัยฉบับนี้

จตุพร พิริยวิรุตม์

เมษายน 2555

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
สมมติฐาน	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่	8
แนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	11
แนวคิดเกี่ยวกับการน่านโยบายไปปฏิบัติ	29
ตัวแบบในการวิเคราะห์การน่านโยบายไปปฏิบัติ	33
แนวคิดการปกครองส่วนท้องถิ่น	42
ข้อมูลเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	67
กรอบแนวคิดในการวิจัย	76
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	77
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	77
กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง	77
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล	83

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	83
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	83
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	85
ผลการวิจัย	85
ข้อวิจารณ์	118
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	141
สรุปผลการวิจัย	141
ข้อเสนอแนะ	153
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	155
ภาคผนวก	163
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	164
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	170
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	174

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย	79
2	การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีการของครอนบาค	82
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร	86
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง	87
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร	88
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ	89
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่	90
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	91
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ	93
11	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน คุณธรรมไปปฏิบัติ	94
12	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความ โปร่งใสไปปฏิบัติ	95
13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมี ส่วนร่วมไปปฏิบัติ	96
14	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความ รับผิดชอบไปปฏิบัติ	97
15	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความ คุ้มค่าไปปฏิบัติ	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	99
17	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ	100
18	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ	101
19	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ	103
20	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ	104
21	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบไปปฏิบัติ	105
22	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
23	ความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ	108
24	ความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ	109
25	ความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ	111
26	ความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ	112
27	ความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ	114

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
28	ความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบไปปฏิบัติ	115
29	ความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ	117
30	สรุปผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีใน ภาพรวมไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม	144
31	สรุปผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน นิติธรรมไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม	144
32	สรุปผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน คุณธรรมไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม	145
33	สรุปผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน ความโปร่งใสไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม	145
34	สรุปผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน การมีส่วนร่วมไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม	146

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
35	สรุปผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน ความรับผิดชอบไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม	146
36	สรุปผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน ความคุ้มค่าไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม	147
37	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวม ไปปฏิบัติ	147
38	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติ ธรรมไปปฏิบัติ	148
39	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน คุณธรรมไปปฏิบัติ	148
40	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความ โปร่งใสไปปฏิบัติ	148

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
41	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมี ส่วนร่วมไปปฏิบัติ	149
42	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความ รับผิดชอบไปปฏิบัติ	149
43	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความ คุ้มค่าไปปฏิบัติ	149
44	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีปฏิบัติ	150

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบที่ยืดหยุ่นที่สุดผล (Rational Model)	34
2	การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางการจัดการ (Management Model)	35
3	การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model)	38
4	การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางกระบวนการระบบราชการ (Bureaucratic Processes Model)	39
5	การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางการเมือง (Political Model)	40
6	การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทั่วไป (General Model)	41
7	กรอบแนวคิดในการวิจัย	76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“นโยบายสาธารณะ” เป็นเสมือนกลไกหลักสำคัญในการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง ด้วยเหตุที่นโยบายเป็นกิจกรรมต่างๆที่รัฐบาลจัดทำขึ้น หรือแผนงานหรือโครงการ หรือแนวทางปฏิบัติที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐบาลได้กำหนดขึ้น เพื่อเจตนาในการแก้ไข ปัญหา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แต่ที่ผ่านมากการส่งเสริมและผลักดันนโยบาย แผนงานหรือโครงการด้านต่างๆ เพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จ ในการปฏิบัติยังมีเพียงส่วนน้อย อีกทั้งความล้มเหลวที่เกิดขึ้นมักมีสาเหตุที่ไม่แน่ชัด จนเป็นผลให้นโยบาย แผนงาน หรือโครงการต้องล้มเลิกไปในที่สุด ความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ก่อผลเสียหายต่อประเทศชาติหลายด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจคือสิ้นเปลืองงบประมาณ สิ้นเปลืองเวลาในการดำเนินนโยบายที่ผ่านมา แต่ต้องล้มเหลวล้มเลิกไป ตลอดจนสิ้นเปลืองบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน และการดำเนินนโยบายดังกล่าว ดังนั้นการศึกษาก่อนนำนโยบายไปปฏิบัติให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินนโยบายสาธารณะ

ประเทศไทยมีการพัฒนาและมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ได้ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคมทำให้พบว่าสังคมไทยยังอ่อนแอ มีข้อบกพร่องหลายเรื่อง เช่นด้านคุณธรรม จริยธรรม มีการทุจริตประทุมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจ จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ระบุว่า (วารสารธี กาญจนสูตร, 2546) ชื่อเรียกร้องเกี่ยวกับการทุจริตนับวันยิ่งทวีความรุนแรง นับแต่ปี 2540-2544 ที่มากที่สุดคือ กรณีการจัดซื้อจัดจ้างถึงร้อยละ 60.90 และผู้ที่ทำผิดมากที่สุดจากรายงานของฝ่ายตรวจสอบระบบบัญชี กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง คือ คณะผู้บริหารอบต. ถึงร้อยละ 51.20 โดยชี้ว่าการทุจริตเกิดจาก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายในเกี่ยวกับบุคคลนั้นๆที่มองเห็น โอกาสที่เปิดช่องทางให้โกง อยากได้เงิน คู้มค่าเสี่ยงหากถูกจับได้และไม่ละอายกลัวต่อบาป ฯลฯ ส่วนปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น ด้านเศรษฐกิจ มีความอยากไม่รู้จักพอ ด้านการเมืองที่มีการถนอมทุนคืน ด้านสังคมมีค่านิยมยกย่องคนมีเงิน โดยไม่สนใจวิถีการที่มาของเงิน การบริหารงานของรัฐบาลประสิทธิภาพ ขาดการติดตามควบคุมและมีการร่วมมือกับผู้มีอำนาจรับผลประโยชน์ จึงทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการทำงานของภาครัฐและระบบ นอกจากนี้ยังมีกระแสหลักจากภายนอกประเทศเป็นเงื่อนไขให้เกิดการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เช่น เงื่อนไขจากกองทุน IMF กระแสของการผลักดันให้มีการปฏิรูปในเรื่องโลกาภิวัตน์(Global Governance) และการจัดการระบบเศรษฐกิจโลก(Global Economic Governance)

ปัจจุบันคณะรัฐมนตรีที่มี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันอังคารที่ 23 สิงหาคม 2554 ได้จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ในนโยบายที่ 8 เป็นนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ว่าสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน

สำหรับการบริหารงานของเทศบาลซึ่งจากสื่อต่างๆเรามักจะได้ยินเสมอๆว่าการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักมีปัญหาการทุจริตภายในที่กำลังแพร่หลายออกไปอย่างกว้างขวาง จนถึงขั้นที่เรียกว่าการทุจริตกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศไปแล้ว (แนวหน้า, 2553) เทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จัดเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นหน่วยงานหนึ่งของภาครัฐ ที่จะต้องนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นไปปฏิบัติ ซึ่งเทศบาลสามารถที่จะเลือกตัวแบบในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้ประสบผลสำเร็จได้เพราะตัวแบบจะเป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงานและการปฏิบัติให้ดีขึ้น โดยตัวแบบทางการจัดการ (Management Model) ตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีองค์การ เน้นให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์การเพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคิดหวังเพียงใด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านที่และสังคมที่ดี พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะขององค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อทราบถึงสมรรถนะขององค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เพื่อนำไปสู่การบริหารที่มีธรรมาภิบาลยิ่งขึ้น
4. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สมมติฐาน

สมมติฐานในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ
2. สมรรถนะขององค์กร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาล ตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาครอบคลุมเฉพาะการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติโดยมุ่งศึกษาปัจจัยสมรรถนะขององค์กรตามตัวแบบด้านการจัดการของ วรเดช จันทรร (2548: 141) ว่ามีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติหรือไม่ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลบางเลน เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม เทศบาลตำบลบางหลวง และเทศบาลตำบลลำพญา

3. ขอบเขตด้านประชากร

เป็นการศึกษาสมรรถนะองค์กรจึงเลือกเก็บข้อมูลเฉพาะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งประกอบไปด้วยเทศบาลตำบลทั้ง 4 แห่ง ได้แก่ เทศบาลตำบลบางเลน เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม เทศบาลตำบลบางหลวง และเทศบาลตำบลลำพญา มีจำนวนทั้งสิ้น 246 คน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane's (สุพัตรา ฐานะปิยะ, 2551: 112) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 152 ตัวอย่าง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะขององค์กร หมายถึง องค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ในลักษณะนั้นนโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้จึงต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์กรยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ และงบประมาณ ตามตัวแบบด้านการจัดการ ของ วรเดช จันทรร (2548: 141) ซึ่งประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่

1.1 ปัจจัยโครงสร้าง หมายถึง โครงสร้างของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย 1) สายการบังคับบัญชา 2) ลำดับชั้นการบังคับบัญชา และ 3) การประสานงานภายในองค์กร

1.2 ปัจจัยบุคลากร หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคลากร ประกอบด้วย 1) ด้านการบริการ 2) มีเทคนิคอย่างเพียงพอ และมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม อย่างต่อเนื่อง

1.3 ปัจจัยงบประมาณ หมายถึง การเตรียมการวางแผนความพร้อมในเรื่องของงบประมาณ ประกอบด้วย 1) การใช้จ่ายดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย และ 2) เพื่อแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ทันเวลาตามกำหนดของนโยบาย และใช้งบประมาณที่มีอยู่ให้ประหยัดและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.4 ปัจจัยสถานที่ หมายถึง สถานที่ตั้งของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่นำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีความเหมาะสมและมีความพร้อมทุกส่วนฝ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติตามนโยบาย

1.5 ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายการเมือง และ ฝ่ายบริหารในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ อันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกปัจจัยหนึ่ง เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้สะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งสนับสนุนการใช้ให้เกิดประประสิทธิภาพสูงสุดและมีการบำรุงรักษา

2. ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ หมายถึง การที่เทศบาลได้ดำเนินการปฏิบัติตามกติกากฎหรือกฎเกณฑ์ในการบริหารหรือปกครองที่ดี เหมาะสมและเป็นธรรมที่ใช้ในการธำรงรักษาบ้านเมืองและสังคม เป็นการบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยผู้ที่อยู่ในองค์กรทุกระดับมีความพึงพอใจ นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่

2.1 หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล

2.2 หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ชยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต จนเป็นนิสัยประจำชาติ

2.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลนให้มีความโปร่งใส ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและเข้าใจง่ายและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

2.4 หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็นการไต่สวนสาธารณะการประชาพิจารณ์การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

2.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลดีและเสียจากการกระทำของตน

2.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยบรรจงให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกและรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเรื่องการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อในการนำเสนอแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ในเรื่องนี้ ดังนี้

1. แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่
2. แนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
3. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. ตัวแบบในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติ
5. แนวคิดการปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ข้อมูลเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

การจัดการภาครัฐแนวใหม่

ทิพาวดี เมฆสวรรค์ (2540: 23-24) ได้เสนอกรอบความคิดของการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ภายใต้บริบททางการบริหารราชการไทยโดยได้ให้สาระสำคัญของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ว่า การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่คือ

1. การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน
2. การลดการควบคุมจากส่วนกลาง และเพิ่มอิสระในการบริหารให้แก่หน่วยงาน
3. การกำหนด การวัด และการให้รางวัลแก่ผลการดำเนินงานทั้งในระดับองค์การ และระดับบุคคล
4. การสร้างระบบสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร เทคโนโลยี เพื่อช่วยให้หน่วยงานสามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์
5. การเปิดกว้างต่อแนวคิดในเรื่องของการแข่งขันทั้งการแข่งขันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานภาคเอกชน ในขณะที่เดียวกันภาครัฐก็หันมาทบทวนตัวเองว่าสิ่งใดควรทำ และสิ่งใดควรให้เอกชนทำ

สุพจน์ ทรายแก้ว (2545: 1) ได้กล่าวว่า จากสภาพการณ์ในปัจจุบันที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้านนั้นองค์กรภาครัฐจึงได้มีการปรับปรุงปฏิรูปในการบริหารจัดการขึ้นใหม่เพื่อรองรับกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและก้าวให้ทันในโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยในช่วงระยะเวลา 2 ทศวรรษที่ผ่านมาจึงเป็นยุคสมัยของการ “ปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐ” ซึ่งเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายทั่วโลก ซึ่งในประเทศไทยนั้นระบบการบริหารงานภาครัฐก็ได้มีความพยายามในการปรับปรุงและทำการปฏิรูประบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพยายามในการปรับรื้อแนวทางในการบริหารงานภาครัฐที่จากเดิมจะเน้นรูปแบบของการปกครอง ซึ่งจะให้ความสำคัญกับการจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจในแนวตั้ง ยึดถือการสั่งการในแบบที่มอบให้รัฐเป็นผู้ทำหน้าที่ในการปกครอง กำหนดกฎเกณฑ์ ชี้้นำสั่งการ ในเรื่องต่างๆ ได้ มาสู่รูปแบบปัจจุบันในแนวทางที่เรียกว่า การจัดการปกครองที่ให้ความสำคัญกับการจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจตามแนวนอน มีการกระจายอำนาจให้แก่ชุมชน และท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กลุ่มทางสังคม การลดบทบาทขององค์กรภาครัฐ การปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างมีเหตุผลมีความรับผิดชอบ โปร่งใส และพร้อมที่จะถูกตรวจสอบได้ โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีซึ่งกำกับแนวทางการปฏิรูปที่เกิดขึ้น กล่าวได้ว่าได้รับอิทธิพลเชิงแนวคิดและปรัชญาจากกลุ่มทฤษฎีที่เรียกว่า “การจัดการภาครัฐแนวใหม่” (New Public Management หรือ NPM) อันถือได้ว่าเป็นกลุ่มแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการภาครัฐมากที่สุดทั้งในด้านการศึกษาและในด้านการปฏิบัติ นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา

นอกจากนี้สุพจน์ ทรายแก้ว (2545: 12) ได้กล่าวว่าในประเด็นของการนำกรอบแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้ในการปฏิรูปการบริหารภาครัฐ ก็ได้ปรากฏแนวทางที่หลากหลาย เช่น งานศึกษาของ Ewan Ferlie และคณะได้สำรวจแนวคิดและการจัดแบ่งประเภทของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ออกเป็นแนวทางใหญ่ ๆ คือ

1. การปรับปรุงประสิทธิภาพ (Efficiency Drive) อันเป็นแนวคิดริเริ่มแรกของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ซึ่งต้องการปรับเปลี่ยนให้การบริหารงานภาครัฐมีความทันสมัยหรือเลียนแบบการบริหารงานในเชิงธุรกิจมากขึ้น โดยเฉพาะมุ่งสัมฤทธิ์ผลในการทำงาน

2. การลดขนาดและการกระจายอำนาจ (Downsizing and Decentralization) เป็นการพยายามเปิดตลาดให้กลไกตลาดเข้ามาทดแทนภาครัฐให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยการจัดกลุ่มประเภทของภารกิจของงานหลัก และงานรอง มีการใช้ระบบของการทำสัญญาข้อตกลง (Contractualism)

3. การมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (In Search of Excellence) เป็นรูปแบบที่เน้นการขยายแนวคิดไปสู่เรื่องของวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

4. การให้ความสำคัญกับการบริการประชาชน (Public Service Orientation) อันเป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นคุณภาพของการดำเนินงาน

โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ คือ รูปแบบการบริหารที่นำมาเพื่อปรับใช้กับภาครัฐ เพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ในการบริหารจัดการ โดยเน้นการทำงานที่ยึดผลลัพธ์เป็นหลัก มีการวัดผลลัพธ์ และค่าใช้จ่ายอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเป้าหมาย คือระบบราชการที่มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากล มีเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ ศักยภาพสูง และมีการบริหารจัดการทรัพยากรของภาครัฐอย่างประหยัด คุ่มค่าเหมาะสม ทำให้ระบบราชการมีความคล่องตัว ยืดหยุ่น สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและประชาคมโลก สามารถตอบสนองความต้องการและนำบริการที่ดี มีคุณภาพไปสู่ประชาชนได้

ขวัญภา สุขนคร (2550 อ้างใน อภรณ์ ชัยออน, 2551: 8) ได้กล่าวว่า ทั้งนี้จากที่ผ่านมานั้นระบบราชการไทยมีปัญหาคือ ความเสื่อมถอยของระบบราชการ และการขาดธรรมาภิบาล หากภาครัฐไม่ปรับเปลี่ยนและพัฒนาการบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อไปสู่องค์กรสมัยใหม่ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลก็จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตด้วย แนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ให้เป็นองค์กรสมัยใหม่ที่ยึดหลักธรรมาภิบาลซึ่งจะส่งผลทำให้ภาครัฐทำงานอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะต้องปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการดังนี้

1. การปรับวิธีการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและเน้นผลงาน
2. ปรับการบริหารงานให้เป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. ปรับบทบาทภารกิจและกลยุทธ์โดยให้ออกชน และชุมชนมีส่วนร่วม

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ จึงเป็นแนวคิดพื้นฐานของการบริหารจัดการภาครัฐซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบต่างๆของภาครัฐและยุทธศาสตร์ด้านต่างๆที่เป็นรูปธรรมโดยมีแนวทางในการบริหารจัดการดังนี้

1. การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน
2. คำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก

3. รัฐพึงทำบทบาทเฉพาะที่รัฐทำได้ดีเท่านั้น
4. ลดการควบคุมจากส่วนกลาง เพิ่มอิสระแก่หน่วยงาน
5. ระบบการบริหารงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์
6. มีระบบสนับสนุนทางด้านบุคลากรและเทคโนโลยี
7. เน้นการแข่งขันระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับเอกชน

จากกรอบแนวคิดดังกล่าว หากพิจารณาระบบบริหารราชการไทยในปัจจุบันนั้น การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจึงเป็นส่วนหนึ่งของความเปลี่ยนแปลงภายใต้กรอบแนวคิดในเรื่องของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่เช่นกัน

แนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

คณะวิชาการ (2550: 36) กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติรับรองการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ ไว้ในมาตรา 78(4) และ (5) ได้บัญญัติไว้ว่า “(4) รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้ คือ พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ และ (5) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน”

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี (1 กันยายน 2554) กล่าวว่าคณะรัฐมนตรีที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ได้จัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ในนโยบายที่ 8 เป็นนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหัวข้อสำคัญๆ มีดังนี้

1. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมใน

กระบวนการวางแผนและการทำงาน ตลอดจนการจัดบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น

2. สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรมและส่งเสริมเสรีภาพในการรวมกลุ่มของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

คำแถลงนโยบาย (26 สิงหาคม 2554) กล่าวว่าปัจจุบันที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทย ที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันอังคารที่ 23 สิงหาคม 2554 ก็ได้มีการบรรจุนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไว้ในนโยบายที่ 8 หัวข้อหลักๆมีดังนี้

1. พัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐ โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่สามารถประเมินผลงานได้ด้วยระบบคุณธรรม และให้หลักประกันความมั่นคงบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถและผลงานสาธารณะตลอดจนปรับปรุงพัฒนาทัศนคติ วิถีคิด และวิธีปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน

2. เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง เพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชน โดยปรับปรุงกฎหมายให้มีการเปิดเผยบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งระดับสูงและตำแหน่งที่มีอำนาจมาก รวมทั้งบุคลากรขององค์กรอิสระต่อสาธารณชน เพื่อความโปร่งใสของผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้ และเปิดโอกาสให้สาธารณชนร่วมตรวจสอบบุคลากรของภาครัฐเพิ่มขึ้น พัฒนาและนำมาตรการทางสังคมมาใช้ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน และความถูกต้องชอบธรรม

3. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวัง รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลาย ๆ แห่งร่วมกันจัดบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งโดยสภาพหรือเพื่อประสิทธิภาพ ควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น ให้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจกับแผนชุมชนและแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่ เพื่อเป็นฐานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้เข้มแข็ง ปรับปรุงการจัดระบบความสัมพันธ์ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ที่เหมาะสม และมีระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับภารกิจและให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ตลอดจนเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหมวด ๑๕ การปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ส่งเสริมกระบวนการบริหารจัดการที่ดีในภาคเอกชน โดยเฉพาะระบบการตรวจสอบกิจการที่โปร่งใส และสนับสนุนให้ภาคเอกชนยึดมั่นในความรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สังคม โดยการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อสร้างความเป็นธรรม ตลอดจนป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม

ความหมายและความสำคัญ

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ (2540 อ้างใน เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์, 2550: 20) เป็นคนแรกที่แปล Good Governance เป็นภาษาไทยว่า นิติธรรม และอธิบายว่า หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองด้วยเป็นธรรม เคารพสิทธิของผู้นคนพลเมืองอย่างเสมอภาคกัน มีระบบตัวแทนประชาชน ที่สะท้อนความคิดของผู้คนได้อย่างเที่ยงตรง มีรัฐบาลที่ไม่ถืออำนาจเป็นธรรม แต่ใช้อำนาจอย่างที่ประชาชนตรวจสอบได้ ตัวรัฐบาลเองมีความเอื้ออาทรต่อผู้นคนสามัญเป็นอาภรณ์ระดับตนไม่ดูถูกประชาชนด้วยการเอาความเท็จมาให้ และมีอารยะพอที่จะแสดงความรับผิดชอบหากการบริหารงานผิดพลาดหรือไร้ประสิทธิภาพ

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2541 อ้างใน สายลม ปิ่นรัตน์, 2551: 22) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาลว่า กลไกที่รัฐทั้งการเมืองและการบริหาร มีความแข็งแกร่ง มีประสิทธิภาพ สะอาด โปร่งใส และรับผิดชอบ เป็นการให้ความสำคัญกับภาครัฐ และรัฐบาลเป็นหลัก

ไพโรจน์ พรหมสานส์ (2541 อ้างใน ปารลี มุสิกะสังข์, 2553: 11) ให้ความหมายของคำว่า Good Governance หมายถึง การบริหารการปกครอง ที่มีการจัดสรรและบริหารจัดการทรัพยากร ในการตอบสนองต่อปัญหาของประชาชนได้เป็นอย่างดี โดยบริหารการปกครองที่ดีนั้นจะมี ลักษณะการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation) โปร่งใส (Transparency) เสมอภาค (Equity) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นธรรม (Rule of Law) และรับผิดชอบต่อประชาชน (Effectiveness/ Accountability)

ลิขิต วีรเวทิน (2541 อ้างใน อังคณา จิตระกูล, 2550: 12) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมรัฐ หมายถึง กระบวนการปกครองและการบริหารที่มีธรรมะ โดยอาศัยหลักการที่ถูกต้อง ที่จะเอื้อ ประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ อาทิ ความชอบธรรมทางการเมือง การตอบสนองความต้องการของประชาชนและสังคม ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน และการยึดหลักกฎหมาย

วรลักษณ์ มนต์เอื้อศิริ (2541 อ้างใน พระสุวิทย์ คำมูล, 2550: 25) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมรัฐ หมายถึง การบริหารจัดการประเทศที่ดีในทุกๆ ระดับ การบริหารการปกครองที่ดี ดังกล่าว จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีหลักคิดว่าทั้งประชาชน ข้าราชการ ผู้บริหารประเทศ เป็นหุ้นส่วนกันในการ กำหนดชะตากรรมของประเทศแต่การเป็นหุ้นส่วนไม่ใช่หลักประกันว่า จะเกิดธรรมรัฐ หรือ good governance ยังต้องหมายถึงการมีกฎเกณฑ์ กติกาที่จะทำให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีประสิทธิภาพ มีความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของสังคมในการกำหนดนโยบายการบริหาร ตรวจสอบ ประเมินผลอย่างจริงจัง

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2542 อ้างใน อรศรี มาศิริ, 2551: 20) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาล ในความหมายสากล นี้หมายถึง รวมถึง ระบบโครงสร้างและกระบวนการต่างๆ ที่ วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจการเมืองและสังคมของประเทศที่ภาคต่างๆ ของสังคม จะพัฒนาและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ประเวศ วะสี (2542 อ้างใน พระสุวิทย์ คำมูล, 2550: 25) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาล หมายถึง ความโปร่งใส ความถูกต้องในการดำเนินงานของภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาค ประชาชน ธรรมาภิบาล เป็นเสมือนพลังผลักดันที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ

วีรภัทร โตรณะเกษม (2542 อ้างใน นาวิรัตน์ จำจด, 2551: 22) ให้ความหมายของคำว่า Good Governance คือ การใช้สิทธิของความเป็นเจ้าของ (Owner Rights) ที่จะปกป้องดูแลผลประโยชน์ของตนเอง โดยผ่านกลไกที่เกี่ยวข้องในการบริหารการกำกับดูแลที่ดี เป็นกลไกที่จำเป็นที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งในภาครัฐผู้ที่เป็นเจ้าของก็คือประชาชน ซึ่งใช้สิทธิผ่านการเลือกตั้ง ส่วนภาคเอกชนผู้เป็นเจ้าของก็คือผู้ถือหุ้น ซึ่งใช้สิทธิในการเลือกคณะกรรมการบริษัทเพื่อเข้าไปกำหนดนโยบายคัดเลือกและกำกับดูแลผู้บริหาร ให้บริหารเพื่อเพิ่มมูลค่าของกิจการนั้นๆให้สูงขึ้นตามเจตนารมณ์ของผู้ถือหุ้น

อานันท์ ปันยารชุน (2542 อ้างใน มาณิศร สมชื้อ, 2550: 21) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาลว่า เป็นผลลัพธ์ของการจัดการกิจการ กิจกรรม ซึ่งบุคคล และสถาบันทั่วไป ภาครัฐ และเอกชนมีผลประโยชน์ร่วมกัน ได้กระทำลงไปหลายอย่าง มีลักษณะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การผสมผสานผลประโยชน์ที่หลากหลายและขัดแย้งกันได้

พรนพ พุกกะพันธุ์ (2545 อ้างใน ถนัด เดชทรัพย์, 2550: 8) ให้ความหมายของคำว่า Good Governance ไว้ว่า เป็นผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมซึ่งบุคคลหรือสถาบันทั่วไป ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีผลประโยชน์ร่วมกันได้กระทำลงไปหลายทาง มีลักษณะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การผสมผสานประโยชน์ที่หลากหลาย ที่ขัดแย้งกันได้

อรพินท์ สพโชคชัย (2545 อ้างใน สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล, 2550: 35) ให้ความหมายโดยใช้คำว่า “ กลไกประชารัฐ ” หมายถึง การกระทำ กระบวนการหรืออำนาจในการบริหารการปกครอง ซึ่งเมื่อใช้กับรัฐแล้วก็น่าจะมีความหมายใกล้เคียงเกี่ยวข้องกับคำว่าภาครัฐ (State) อาจหมายถึง ทั้งรัฐบาล (Government) และระบบราชการ (Civil Service)

เกษม วัฒนชัย (2546 อ้างใน ประยุทธ์ บุญชู, 2550: 18) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาล ไว้ว่า เป็นหลักคิดสำหรับการบริการจัดการที่ดีเพื่อประกันว่าในองค์กรจะไม่มีกรณีร้ายแรง บังหลวง ไม่ด้อยประสิทธิภาพ

จรัส สุวรรณเวลา (2546 อ้างใน พระมหาศกฤตา กนกอริยสิน, 2552: 18) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครองที่ดี และการปกครองที่ดีต้องไม่เป็นการใช้อำนาจเฉพาะจากบนลงล่างแต่ต้องมีส่วนจากล่างขึ้นบน และเป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน คือ ทั้งปกและครอง ในความหมายของคำว่า “ปก” อาจใช้ในความหมาย “ปกป้อง” หรือ “ดูแลไม่ให้เกิดอันตราย” ส่วน “ครอง” อาจใช้ในความหมาย “ครองใจ” เป็น “การยอมรับของผู้คน”

ยุค ศรีอาริยะ (2546 อ้างใน ศิริกัญญา เสริมรัมย์, 2553: 13) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมรัฐ มีความหมายไม่ตรงกับความหมายของ Good Governance นี้ก็ เพราะ Good Governance น่าจะหมายถึงระบบในการบริหาร และการจัดการที่ดี มากกว่าจะหมายถึง การสร้างรัฐที่ดีงาม และถ้าหากใช้คำไทยว่า ธรรมรัฐ ภาษาอังกฤษก็น่าจะเป็นว่า Good State ไม่ใช่ Good Governance

ธีรยุทธ บุญมี (2547 อ้างใน วรรณริย์ จันทร์ทอง, 2551: 23) ให้ความหมายของคำว่า ธรรมรัฐ คือ การเป็นหุ้นส่วนกันในการบริหารและปกครองประเทศโดยรัฐบาล ประชาชนและเอกชน ซึ่งขบวนการอันนี้จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ความโปร่งใส ความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนดี ซึ่งแนวความคิดเกิดจากการที่ประชาชน เห็นว่า ระบบราชการล้าหลัง ทุกส่วนมีความถูกต้องการปฏิรูป ต้องมีการปรับโครงสร้างราชการให้ดีขึ้น ให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นและประชาชนต้องการตรวจสอบโดยสื่อมวลชน

เกษียร เตชะพีระ (2548: 6) ให้ความหมายของคำว่า Good Governance คือ อำนาจหรือสิทธิอำนาจในการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจ-สังคมของประเทศ ไม่จำกัดเฉพาะภาครัฐ แต่เกิดจากการเจรจาต่อรองหลายฝ่ายในสังคมทั้งฝ่ายที่สังกัดภาครัฐและภาคเอกชน

สุเทพ เชาวลิต (2548: 31) ให้ความหมายว่าการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คือ การมีส่วนร่วม มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ และการมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานเพื่อให้หลักประกันว่าการดำเนินนโยบายทางการเมืองสังคมและเศรษฐกิจ วางอยู่บนฉันทานุมัติอย่างกว้างขวางของสังคม และให้ความมั่นใจว่าเสียงของคนยากจน และคนด้อยโอกาสจะเป็นที่รับฟังในกระบวนการกำหนดและดำเนินนโยบายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร

จากการศึกษาความหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้นพอจะสรุปได้ว่ามีการใช้คำว่า Good Governance ในภาษาไทยหลายคำ เช่น ธรรมรัฐ ธรรมภิบาล นิติธรรม และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เนื่องจากคำที่มีอยู่อย่างหลากหลายเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะเลือกใช้เฉพาะคำว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” เท่านั้น

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาความหมายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้น (Good Governance) โดยรวมหมายถึง การบริหารการจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อการพัฒนาของประเทศ โดยมีกรอบเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนของสังคม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และให้มีการสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดความสัมพันธ

ระหว่างเศรษฐกิจ สังคม การเมืองอย่างสมดุล ส่งผลให้สังคมดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ตลอดจนมีการใช้อำนาจในการพัฒนาประเทศชาติให้เป็นไปอย่างมั่นคงยั่งยืน และมีเสถียรภาพ

ในส่วนความสำคัญ ฤวิลาดี บุรีกุล และคณะ (2549 อ้างใน นาวิรัตน์ จำจด, 2551: 23) ได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับธรรมาภิบาลกับการบริหารแนวใหม่ โดยธรรมาภิบาลจัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบันได้หันไปให้ความสนใจกับเรื่องของโลกาภิวัตน์แทนการสนใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมเพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกัน การติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่ออีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมืองการปกครองได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งดำเนินธุรกิจหรือการปฏิบัติราชการต่างๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องสังคม ประชาชนและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้อีกต่อไป การมีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดีจึงเข้ามาเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้น

จากการศึกษาความสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่า นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีล้วนเป็นหลักการพื้นฐานในการสร้างความเป็นอยู่ของคนไทยในสังคมทุกประเทศให้มีการพัฒนาที่เท่าเทียมกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การดำเนินการนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อกระจายอำนาจให้เกิดความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนและสังคมอย่างเท่าเทียมกัน

สำหรับประเทศไทยมีความตื่นตัวใส่ใจเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างมาก โดยเฉพาะภายหลังจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 นอกจากนี้วิกฤตเศรษฐกิจก็มีส่วนทำให้ความสนใจเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีมากยิ่งขึ้น เป็นที่เชื่อกันว่าหากประเทศไทยมีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานภาคราชการ เอกชน และประชาชนแล้ว จะทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี และเกิดความเป็นธรรมในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

องค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มีผู้ให้คำอธิบายขององค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไว้หลายท่าน เช่น

ราชกิจจานุเบกษา (2542: 26-27) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 กล่าวว่าในการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ควรจัดหรือส่งเสริมให้สังคมไทยอยู่บนพื้นฐานของหลักสำคัญอย่างน้อย 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล

2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต จนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติโดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

4. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็นการได้สวนสาธารณะการประชาพิจารณ์การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

5. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำคัญในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัด ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกและรักษาพัฒนาทรัพยากร

ธรรมชาติให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ รัฐบาลได้เข้มงวดในการใช้งบประมาณอย่างประหยัดและทบทวนให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างหมุนเวียนและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยการสร้างปลูกทดแทนใหม่ในส่วนของการบริหารราชการ ได้มีแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานของภาครัฐมีบทบาทภารกิจที่ชัดเจน มีการปรับปรุงระบบงบประมาณ ระบบการบริหาร บุคคลในภาครัฐ ปรับเปลี่ยนกฎหมายให้ทันสมัยและปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม ค่านิยมในการทำงานของ ภาครัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ทุกหน่วยงานในภาครัฐจะต้องรายงานผลการทำงานและแสดงประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรต่อสาธารณะ ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจ ในเรื่องการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

บุญบง ชัยเจริญวัฒน์ และคณะ(2544 อ้างในปารตี มุสิกะสังข์, 2553: 15-16) กล่าวว่า กระทรวงมหาดไทยกำหนดองค์ประกอบในการเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีของกระทรวงมหาดไทยมี 11 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม (Participation) เป็นการมีส่วนร่วมของทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มและพลังการทำงานที่สอดคล้องประสานกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายในการให้บริการประชาชน
2. ความยั่งยืน (Sustainability) มีการบริหารงานที่อยู่บนหลักการของความสมดุลทั้งในเมืองและชนบท ระบบนิเวศ และทรัพยากรธรรมชาติ
3. ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ชอบธรรม (Legitimacy) และให้การยอมรับ (Acceptance) การดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ประชาชนพร้อมที่จะยอมสูญเสียประโยชน์ส่วนตัวไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน
4. มีความโปร่งใส (Transparency) ข้อมูลต่าง ๆ ต้องตรงกับข้อเท็จจริงของการดำเนินการและสามารถตรวจสอบได้ มีการดำเนินการที่เปิดเผยชัดเจนและเป็นไปตามที่กำหนดไว้
5. ส่งเสริมความเป็นธรรม (Equity) และความเสมอภาค (Equality) มีการกระจายการพัฒนาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติ และมีระบบการรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่ชัดเจน
6. มีความสามารถที่จะพัฒนาทรัพยากรและวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงานจะต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อให้สามารถนำไปปรับใช้

กับการทำงานได้ และมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้ทุกหน่วยงานยึดถือเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน

7. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ (Promoting Gender Balance) เปิดโอกาสให้สตรีทั้งในเมืองและชนบทเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น

8. การอดทนอดกลั้น (Tolerance) และการยอมรับ (Acceptance) ต่อทัศนคติที่หลากหลาย (Diverse Perspectives) รวมทั้งต้องยุติข้อขัดแย้งด้วยเหตุผล หากจู่รวมที่ทุกฝ่ายยอมรับร่วมกันได้

9. การดำเนินการตามหลักนิติธรรม (Operating by Rule of Law) พัฒนา ปรับปรุง แก้ไข และเพิ่มเติมกฎหมายให้มีความทันสมัยและเป็นธรรม

10. ความรับผิดชอบ (Accountability) เจ้าหน้าที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานจะเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการประเมินความสำเร็จของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่

11. การเป็นผู้กำกับดูแล (Regulator) แทนการควบคุม โอนงานบางอย่างไปให้องค์กรท้องถิ่นซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนที่สุด หรืองานบางอย่างก็ต้องแปรรูปให้เอกชนดำเนินการแทน

ประมวล วรรณี (2547: 9-10) ได้กล่าวว่า หลักธรรมาภิบาล มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม กล่าวโดยสรุป คือ สถาปนาการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่กระทำกันตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

2. หลักคุณธรรม คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการรณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความอดทนขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

3. หลักความโปร่งใส คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงาน

ขององค์กรให้มีความโปร่งใสมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

4. หลักความมีส่วนร่วม คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญ ๆ ของสังคม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวน สาธารณะ การประชาพิจารณ์การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ และขจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน

5. หลักความรับผิดชอบ ผู้บริหาร ตลอดจนคณะข้าราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำ ต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที

6. หลักความคุ้มค่า ผู้บริหาร ต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชนโดยรวม

สุเทพ เชาวลิต (2548: 38-41) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินตามภาระหน้าที่โดยยึดหลักการพื้นฐาน 6 ประการ แต่ละหลักจำแนกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม (The Rule of Law)

1.1 ระดับประเทศ กระบวนการเสนอร่างกฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ เป็นไปได้ด้วยความชอบธรรม เนื้อหาของกฎหมายมีความทันสมัยเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับเหล่านั้นจะต้องไปขัดกับรัฐธรรมนูญ บังคับใช้กับทุกคนอย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติและไม่ขัดแย้งกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

1.2 ระดับภาครัฐ การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบที่ใช้ในการบริหารร่วมกันภายในภาครัฐ เช่น กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณพัสดุ และบริหารงาน

บุคคล ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาปรับปรุงตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐเพื่อให้มี
 เนื้อหาที่มีความทันสมัย และเอื้อต่อการบริหารงานที่คล่องตัวและรับผิดชอบต่อผลงานและ
 ประชาชนของแต่ละองค์กร

1.3 ระดับองค์กร กติกาที่ใช้ในการบริหารงานภายใน เช่น การมาทำงาน หรือเข้า
 ประชุมให้ตรงต่อเวลา การให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคกัน รวมถึงข้อตกลงในการปรับเปลี่ยน
 หน้าที่ภายในองค์กร

2. หลักคุณธรรม (The Rule of Integrity)

2.1 ระดับประเทศ ประชาชนแต่ละคนทำหน้าที่อย่างถูกต้อง คือเลือกทำงานที่สุจริตและ
 เป็นประโยชน์ต่อสังคม ต่อส่วนร่วม ปฏิบัติตามกฎหมาย และเป็นพลเมืองดี

2.2 ระดับภาครัฐ ผู้แทนประชาชนที่เข้าไปบริหารราชการ ต้องเข้าสู่ด้วยความชอบธรรม
 ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและ
 จริยธรรม

2.3 ระดับองค์กร เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพให้ความ
 ยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานที่ตอบสนองความต้องการของ
 ประชาชน คือ มีจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงานและต่อประชาชนและสังคม

3. หลักความโปร่งใส (The Rule of Transparency)

3.1 ระดับประเทศ ประชาชนมีอิสระในการสื่อสาร สื่อมวลชนสามารถปฏิบัติ
 หน้าที่อย่างเต็มที่และมีจริยธรรม มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
 อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการ
 ให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องได้

3.2 ระดับภาครัฐ การตัดสินใจและการปฏิบัติงานของภาครัฐต้องมีความโปร่งใสเรื่องนี้
 เป็นประเด็นสำคัญในการตัดสินใจลงทุนที่เหมาะสมของภาครัฐกิจข้อมูลข่าวสารของภาครัฐจะช่วย
 ให้ภาครัฐกิจเอกชนและประชาชนตัดสินใจได้ถูกต้อง และประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงาน
 ของภาครัฐได้ ซึ่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ

3.3 ระดับองค์การ ประชาชนรู้ขั้นตอนที่จะติดต่อกันและสามารถตรวจสอบการทำงานได้ หน่วยงานของรัฐกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนและภายในองค์กรจะต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจการบริหารงานเงิน คน มีการสื่อสารที่ดีภายในด้วย

4. หลักความมีส่วนร่วม (The Rule of Participation)

4.1 ระดับประเทศ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 3 มาตรา 60 กำหนดให้ บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน และให้รัฐส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมืองการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐทุกระดับ นอกจากนั้นยังให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

4.2 ระดับภาครัฐ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังการแสดงความคิดเห็นในปัญหาสำคัญของชาติที่มีข้อโต้แย้งหลายฝ่ายเพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจของรัฐในการดำเนินงานอันมีผลกระทบต่อประชาชนและควรมีการสำรวจความเห็นของผู้รับบริการเพื่อปรับปรุงงานให้เกิดประโยชน์สูงขึ้น

4.3 ระดับองค์การ จะต้องมีการวางระบบการรับฟังความคิดเห็นและการรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และขณะเดียวกัน ภายในองค์การเองจะต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหารภายในด้วย

5. หลักความรับผิดชอบ (The Rule of Accountability)

5.1 ระดับประเทศ ประชาชนรู้ เข้าใจการใช้สิทธิ เสรีภาพและปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและใช้อำนาจโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของภาครัฐธุรกิจเอกชน มีหน้าที่สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ ปลอดภัย ให้ผู้บริโภค และไม่สร้างความเดือดร้อน แก่ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น

5.2 ระดับภาครัฐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 5 มาตรา 88 ได้กำหนดแนวทางสำหรับการตรากฎหมาย และการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาคณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดิน ต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการใดเพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามที่บัญญัติไว้ และต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการตรวจสอบรวมทั้งปัญหาและอุปสรรค เสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้งการจัดสรรหน้าที่ความการจัดสรรหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำจะต้องมีความชัดเจน โดยให้ฝ่ายการเมืองรับผิดชอบในเรื่องนโยบาย ส่วนฝ่ายประจำรับผิดชอบในการดำเนินการให้บรรลุผลตามนโยบาย กรณีเกิดปัญหาในสังคมภาครัฐต้องชี้แจงต่อประชาชนได้

5.3 ระดับองค์กร มีการกำหนดโครงสร้างและระบบการใช้อำนาจรัฐใหม่ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับล่าง เพื่อให้ความรับผิดชอบในทุกระดับมีความชัดเจนสามารถตรวจสอบได้ และมีรายงานประจำปี รายงานผลการปฏิบัติงานที่มีตัวชี้วัดความสำเร็จ รณรงค์ให้ประชาชนรับผิดชอบด้วย

6. หลักความคุ้มค่า (The Rule of Value for Money)

6.1 ระดับประเทศ การใช้ทรัพยากรของประเทศต้องเป็นไปด้วยความประหยัด คุ้มค่า เวียนใช้ และสร้างทดแทนใหม่ อย่างมีประสิทธิภาพ พยายามลดการเกิดมลภาวะทั้งในดิน ในน้ำและบนอากาศ เพื่อการส่งทอดทรัพยากรที่มีความสมบูรณ์ให้คนไทยรุ่นถัดไป

6.2 ระดับภาครัฐ ทุกหน่วยงานจะต้องใช้งบประมาณอย่างประหยัดมีรายงานผลการทำงานและแสดงประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรต่อสาธารณะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีความเข้าใจอย่างดีในเรื่องประสิทธิภาพและความคุ้มค่าของโครงการ

6.3 ระดับองค์กร ผู้บริหารต้องทบทวนในความรับผิดชอบทั้งหมดเพื่อพิจารณาถ่ายโอนงานที่ภาคธุรกิจเอกชน หรือภาคประชาชนทำได้มีประสิทธิภาพสูงกว่าออกไปเลือกนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ และพัฒนาความสามารถของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง การไว้วางใจกันและมีกระบวนการตรวจสอบ การประเมินผล ที่สะดวก และชัดเจนสามารถตรวจสอบได้

สุทัศน สุธกิตสมบัติ (2550 อ้างใน อากรณี ชัยออน, 2551: 15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของธรรมาภิบาล หรือ Good Governance ตามที่ UNESCAP กำหนดมี 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของสมาชิกทั้งชายหญิงคือการตัดสินใจที่สำคัญในสังคม และสร้างความสามัคคีให้เกิดกับประชาชน การมีส่วนร่วมสามารถทำได้โดยอิสระไม่มีการบังคับ สมาชิกเต็มใจให้ความร่วมมือด้วยตนเอง หรือมีส่วนร่วมผ่านหน่วยงาน สถาบันหรือผู้แทนตามระบอบประชาธิปไตย

2. การปฏิบัติตามกฎธรรมาภิบาลต้องการความถูกต้องตามกรอบของกฎหมาย ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ลำเอียง มีการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมกับประชาชนโดยเท่าเทียมกันทุกคนในสังคมอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายเดียวกัน

3. ความโปร่งใส ความโปร่งใสเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาสิ่งนี้ช่วยแก้ปัญหาการทุจริตและคอร์รัปชันได้ทั้งในภาครัฐและเอกชน สื่อจะเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการตรวจสอบและรายงานผลงานดำเนินงาน โดยการนำเสนอข่าวสารให้แก่สังคมได้รับทราบ

4. ความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบเป็นการพยายามให้คนทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดในการทำงาน กล้าที่จะตัดสินใจและรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจนั้น

5. ความสอดคล้อง ความสอดคล้องต้องกันเป็นการกำหนดและสรุปความต้องการของคนในสังคม ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก โดยพยายามหาจุดสนใจร่วมกันและความต้องการที่สอดคล้องต้องกันของสังคมมาเป็นข้อปฏิบัติเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในสังคม การจะพัฒนาสังคมได้ ต้องทราบความต้องการที่สอดคล้องต้องกันของสังคมนั้น ๆ ด้วยวิธีการเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ก่อน

6. ความเสมอภาค ความเสมอภาคเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับจากรัฐบาล ทั้งการบริการด้านสวัสดิการตลอดจนสาธารณูปโภคอื่น ๆ

7. หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นวิธีการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการผลิตและจำหน่ายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนหรือการใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อมวลมนุษยชาติ โดยมีการพัฒนากระบวนการเพิ่มผลผลิตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

8. การมีเหตุผล การมีเหตุผลเป็นความต้องการในทุกสังคม ประชาชนทุกคนต้องตัดสินใจ และรับผิดชอบต่อการกระทำของตนด้วยเหตุด้วยผลที่สมเหตุสมผล การมีเหตุผลไม่สามารถกระทำได้อัปราศจากการปฏิบัติตามกฎหมายและความโปร่งใส

วิภาส ทองสุทธิ (2551: 125 - 134) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้อง เป็นธรรม การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การกำหนดกฎ กติกาและการปฏิบัติตามกฎ กติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพความยุติธรรมของสมาชิก

2. หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ

4. หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจในปัญหาสำคัญของประเทศ เช่น การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ

5. หลักความพร้อมรับผิด หมายถึง ความตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง การกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และมีความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนร่วม เช่น รมรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ

แนวทางในการปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ไชยวัฒน์ คำชู และคณะ (2545: 224-229) กล่าวว่า การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไปปฏิบัติให้เกิดผลตามเป้าหมายนั้น นอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมา นิยามและความหมาย ตลอดจนโครงสร้างของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีแล้ว การศึกษาแนวทางในการนำไปปฏิบัติเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้การบริหารองค์กรตามหลักของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีประสบความสำเร็จได้ ซึ่งจากการประมวลแนวทางในการ

นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีรายละเอียดดังนี้

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เสนอแนวทางในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีแนวทางและหลักการในการปฏิบัติตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างยั่งยืน จากการที่ภาครัฐต้องให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งถือได้ว่า ประชาชนเป็นส่วนที่มีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารกิจการบ้านเมืองเกิดผลดี ภาครัฐจึงต้องอาศัยหลักการและแนวปฏิบัติบางประการ ดังนี้

1. การยอมรับซึ่งกันและกัน นโยบายนี้ควรมาจากความต้องการภายในสังคมและควรเป็นของที่เราทำกันเองภายในเป็นผู้เริ่มผลักดันด้วยความมุ่งมั่น ภายใต้ภาวะผู้นำที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน ประชาชน ผู้บริการ หรือ หน่วยงานและสหภาพแรงงาน ได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง มิใช่เป็นเพียงการดำริหรือสั่งการให้ดำเนินนโยบายนี้จากภายนอก ซึ่งแม้จะมีความตั้งใจดี หรือมีอำนาจผลักดันมากเพียงใดก็ยากที่จะทำให้นโยบายนี้ประสบความสำเร็จได้เหมือนกับที่เกิดขึ้นด้วยแรงผลักดันจากภายในเอง

2. ภาวะผู้นำที่เข้มแข็ง และมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างความเป็นหุ้นส่วนให้ประสบผลสำเร็จ เป็นเงื่อนไขที่สำคัญมาก เพราะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการจัดองค์การภาครัฐเสียใหม่เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับส่วนต่าง ๆ ของสังคม ในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนเพื่อพัฒนานั้นย่อมต้องมีคนที่เคยชินกับระบบการบริหารงานภาครัฐแบบเก่า และโครงสร้างของการจัดองค์การแบบเดิมคัดค้านและต่อต้านอยู่มาก ถ้าปราศจากซึ่งผู้นำที่เข้มแข็ง และมีความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังในเรื่องนี้แล้วย่อมไม่อาจสร้างพลังผลักดันได้มากพอที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและเอาชนะแรงต้านทานได้

3. พึงรักษาความสมดุลระหว่างวิสัยทัศน์กับความเป็นจริงทางสังคม วิสัยทัศน์เกี่ยวกับการสร้างสังคมอันพึงปรารถนาและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับระบบบริการสาธารณะที่จำเป็นต่อการบรรลุถึงสังคมที่ว่่านั้น ต้องมีการประมวลขึ้นมาให้ชัดเจนว่าสังคมมีความคิด ความคาดหวังในเรื่องนี้อย่างไร และการจะบรรลุวิสัยทัศน์เหล่านี้ได้ คำถามพื้นฐานต่างๆ เกี่ยวกับบทบาทของรัฐต้องได้รับการพิจารณากันอย่างจริงจัง และควรเป็นประเด็นของการถกเถียงอภิปรายระหว่างและข้ามพรรคการเมืองโดยต้องรับฟังความคิดเห็นทั้งผู้นำในภาคเอกชน องค์กรเอกชน และสหภาพแรงงาน

4. แรงผลักดันเพื่อให้เกิดการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน แม้จะเน้นเรื่องที่มีความส่งเสริม แต่ก็ควรกำกับไว้ด้วยการประเมินอย่างจริงจังว่ารูปแบบและลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนที่เกิดขึ้นนั้นมีผลกระทบทางสังคมอย่างไรบ้าง อย่างน้อยเมื่อการเป็นหุ้นส่วนเกิดขึ้นแล้ว ความแตกต่างระหว่างคนจนกับคนรวยไม่ควรจะขยายกว้างออกไปอีกเพราะจะยิ่งทำให้คนส่วนที่จนที่สุดมีมาตรฐานการครองชีพตกต่ำจนถึงจุดที่ไม่อาจยอมรับได้ อันนำไปสู่ความแปลกแยกเหมือนเป็นปฏิปักษ์ต่อสังคมในที่สุด

5. ความเป็นหุ้นส่วนที่ยั่งยืนนั้นจะสร้างขึ้นได้ ต้องอาศัยแนวทางที่เปิดให้คนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งสามารถระดมความรู้และความมุ่งมั่นจากส่วนต่าง ๆ ของสังคมให้ได้มากที่สุด การมอบโอกาสให้แก่ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนนั้นย่อมสามารถสร้างฉันทามติและบรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้มากกว่าปล่อยให้เรื่องนี้จำกัดอยู่ในวงของการเจรจาต่อรองกันในกลุ่มและในประเด็นแคบๆ

6. องค์กรทั้งหลายประกอบไปด้วยปฏิสัมพันธ์อันสลับซับซ้อนของคนและระบบ แต่ไม่ว่าระบบนั้นจะได้รับการออกแบบมาอย่างสมบูรณ์ยิ่งเพียงใด หากคนที่อยู่ในระบบหรือองค์กรนั้นขาดความชำนาญความรู้ และทัศนคติที่ประสมประสานสามส่วนเข้าด้วยกันได้อย่างลงตัวแล้ว ระบบหรือองค์กรนั้นจะไม่สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้เลย การจัดโครงสร้างองค์กรใหม่นั้นง่ายกว่าทำให้คนเรียนทักษะและความรู้ใหม่ๆ ด้วยเหตุนี้จึงมีอยู่บ่อยครั้งเหลือเกินที่การสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน มุ่งเน้นไปที่เรื่องโครงสร้างขั้นตอนกระบวนการ กำหนดกฎเกณฑ์ และระเบียบต่างๆ โดยมิได้คำนึงถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนอย่างเพียงพอ และประเด็นที่เกี่ยวกับคนมิใช่เพียงแค่เรื่องของการฝึกอบรมคนให้สามารถทำงานในระบบใหม่ได้เท่านั้น หากยังต้องคำนึงถึงการเปิดให้บุคลากรขององค์กรเข้ามามีส่วนในการกำหนดภารกิจและเป้าหมายขององค์กร มีส่วนในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องขององค์กรที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการกำหนด การดำเนินและการประเมินนโยบายขององค์กรอีกด้วย การฝึกอบรมในด้านต่างๆ นี้ควรผนวกเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารทรัพยากรบุคคล และการพัฒนาบุคลากรควรถือเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของฝ่ายบริหารทุกคน

7. กระบวนการบริหารจัดการขึ้นอยู่กับว่ามีข้อมูลที่ถูกต้องและทันเวลา และความพยายามในการสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน พึงถือว่าการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ในงานวิจัยนี้จะขอนำองค์ประกอบที่สำคัญของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 มาใช้ในงานวิจัย

แนวความคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ความหมายของนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการหลายท่านต่างมีความคิดเห็นและเข้าใจว่ากิจกรรมในการกำหนดนโยบายของรัฐอยู่ในขอบเขตการศึกษาของตน แต่แต่ละคนต่างก็พยายามที่จะให้คำนิยามหรือคำอธิบายศัพท์ของนโยบายของรัฐไปในทางที่ตนได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

Easton (1953 อ้างใน สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2544: 13) ได้ให้ความหมายว่า “นโยบายสาธารณะ” หมายถึง อำนาจในการจัดสรรค่านิยมของสังคมทั้งมวลและที่ผู้มีอำนาจในการจัดสรรก็คือ รัฐบาลและสิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำเป็นผลมาจาก “การจัดสรร ค่านิยมของสังคม”

Dye (1966 อ้างใน สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2544: 6) ได้ให้ความหมายว่า “นโยบายสาธารณะ” คือสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ในส่วนที่รัฐบาลเลือกกระทำจะครอบคลุมกิจกรรมต่างๆทั้งหมดของรัฐบาล ทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรและกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบางโอกาส อาทิเช่น การควบคุมความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคม และความพยายามขจัดความขัดแย้งกับสังคมอื่นๆ

Sharkansky (1970 อ้างใน สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2544: 5) ได้ให้ความหมายว่า นโยบายสาธารณะ คือ กิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาล ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมทั้งหมดของรัฐบาล อาทิเช่น การจัดการศึกษา การจัดสวัสดิการ การก่อสร้างทางหลวงโดยรัฐ รวมทั้งข้อกำหนดและระเบียบในการควบคุมและกำกับการค้าเงินกิจกรรมของปัจเจกบุคคลและนิติบุคคล

ศุภชัย ยาวะประภาส (2548: 3) ได้ให้ความหมายว่า นโยบายสาธารณะ คือ แนวทางการดำเนินกิจกรรมของรัฐบาลซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2550: 21) ให้ความหมายนโยบายสาธารณะว่า เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกจะกระทำหรือไม่กระทำโดยใช้อำนาจของรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของ

สังคมมีผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะได้แก่ ผู้นำทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ พรรคการเมือง สถาบันราชการ ข้าราชการ และประมุขของประเทศ

จากความหมายของนโยบายสาธารณะที่นักวิชาการต่าง ๆ หลายคนได้ให้คำนิยามที่แตกต่างกันออกไป อาจกล่าวได้ว่า นโยบายสาธารณะก็คือแนวทางปฏิบัติที่รัฐกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจนเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาหรือพัฒนาประเทศ โดยรัฐมีอำนาจในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ และผลลัพธ์ที่ได้ อาจเป็นผลทางบวกหรือทางลบอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ไม่ว่าผลจากการกระทำจะออกมาเป็นอย่างไรย่อมกระทบต่อสาธารณะอย่างแน่นอน

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากการศึกษาคำนิยามของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มีนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ ดังนี้

Dye (1966 อ้างใน สายลม ปิ่นรัตน์, 2551: 39) ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความต่อเนื่องของการเมืองโดยวิธีการอื่นๆ การจัดทำนโยบายไม่ได้สิ้นสุดที่การผ่านทางกฎหมายโดยสภานิติบัญญัติและให้ประธานาธิบดีลงนาม แต่การนำนโยบายไปปฏิบัติจะเปลี่ยนจากที่ทำงานของผู้นำประเทศไปสู่ระบบราชการ สู่หน่วยงานส่วนต่างๆ ของหน่วยงาน และกรมการสาขา ผู้บริหาร ระบบราชการ ไม่ได้เป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับคำถามเชิงนโยบาย แต่ระบบราชการจะปฏิบัติภารกิจของตน

Hambleton (1971 อ้างใน ศิวาณี มงคลชนารักษ์, 2550: 10) ได้กล่าวว่า ระบบลักษณะนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นแยกกันอยู่ คนละร่าง คนละชั้นในลูกโซ่ การตัดสินใจคือการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่จะเกิดขึ้นภายหลังการกำหนดนโยบายคล้ายกับทฤษฎีการบริหารที่ว่า นโยบายคือการตัดสินใจว่าจะทำอะไร (Decision as it what to do) แต่เป็นการยากที่จะบอกได้ว่าที่ใดที่นโยบายสิ้นสุด แล้วการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเริ่มขึ้น ประเด็นสำคัญคือนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องสัมพันธ์กัน

McLaughlin (1971 อ้างใน ศิวาณี มงคลชนารักษ์, 2550: 10) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้ลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบายโดยพยายามปรับเปลี่ยนประนีประนอมระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ที่กำหนดไว้กับข้อจำกัด เงื่อนไขและสภาพแท้จริงของหน่วยปฏิบัติ

Williams (1971 อ้างใน สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2550: 402-403) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยให้ทัศนะว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความพยายามที่จะตัดสินใจความสามารถขององค์กร ในการรวบรวมคนและทรัพยากรในหน่วยงานหนึ่ง และกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

Pressman and Wildvasky (1973 อ้างใน มยุรี อนุমানราชชน, 2549: 218) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของรัฐบาลให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นจึงต้องมีนโยบายเกิดขึ้นก่อน แล้วจึงมีการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา

Van Meter and Van Horn (1975 อ้างใน วรเดช จันทรศร, 2548: 122) ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การกระทำต่างๆทั้งโดยภาครัฐและเอกชน โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มุ่งให้เกิดการบรรลุผล ตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้พิจารณาไว้แล้วก่อนหน้านี้

Sabatier and Mazmanian (1989 อ้างใน นาวิรัตน์ จำจด, 2551: 30) ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการในการนำเอานโยบายพื้นฐานทั่วไปมาดำเนินการให้ลุล่วงนโยบายพื้นฐานอาจอยู่ในรูปของกฎหมาย คำพิพากษาศาล คำสั่งของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีก็ได้

วรเดช จันทรศร (2548 อ้างใน ศิวาณี มงคลชนารักษ์, 2550: 11) ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นเรื่องของการศึกษาว่าองค์กร บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่แค่ไหน เพียงใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งมวลสามารถบรรลุผลตามนโยบายที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

ความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2544: 410) กล่าวว่ากระบวนการในการกำหนดนโยบาย ขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีความสำคัญ มากกว่าขั้นตอนอื่น ๆ และเป็นสิ่งสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกนโยบาย เพราะการตัดสินใจเลือกทางเลือกของผู้มีอำนาจกำหนดนโยบายจะพิจารณาทางเลือกที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติก่อนเสมอความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติแล้วประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของนโยบายก็จะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายได้รับความเชื่อถือศรัทธา ในทางตรงกันข้ามถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดความล้มเหลวจะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายถูกตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบ ผู้ตัดสินใจในฐานะผู้นำจะต้องรับผิดชอบต่อความล้มเหลวทั้งหมดที่เกิดขึ้น

2. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์จะทำให้ปัญหาของกลุ่มเป้าหมายได้รับการแก้ไขด้วยดี ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จล้มเหลวปัญหาของกลุ่มเป้าหมายจะไม่ได้รับการแก้ไขสภาพปัญหาก็ยังคงอยู่ทำให้การแก้ไขต้องใช้เวลาและต้นทุนสูง และทำให้กลุ่มเป้าหมายขาดความเชื่อถือ ทำให้แนวทางแก้ไขปัญหามีความยุ่งยากมากขึ้น

3. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อหน่วยปฏิบัติ ถ้าประสบความสำเร็จหน่วยปฏิบัติจะได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจทั้งจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นหน่วยปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งผู้กำหนดนโยบายอาจให้รางวัลตอบแทนแก่หน่วยปฏิบัติเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ แต่ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จจะทำให้หน่วยงานถูกตำหนิจากผู้กำหนดนโยบายและกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นหน่วยปฏิบัติงานที่ไร้ประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำให้ผู้รับผิดชอบในหน่วยปฏิบัติต้องถูกลงโทษหรือไม่พิจารณาความดีความชอบได้

4. ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์แสดงว่าการใช้ทรัพยากรมีความคุ้มค่า ถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบผลสำเร็จแสดงว่าการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า เกิดความสูญเปล่า และอาจจะต้องใช้ทรัพยากรมากขึ้นในการแก้ปัญหาใหม่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการจัดสรรทรัพยากรในการแก้ไขปัญหาในอนาคตด้วย ทรัพยากรในที่นี้หมายถึงรวมถึงบุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์และเวลาที่ต้องใช้ทั้งหมด

5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมายเพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีและมีความสุข ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จล้มเหลวหมายถึงความ

ล้มเหลวในแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ด้วย ทำให้การพัฒนาประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ปัญหาของประชาชนไม่ได้รับการแก้ไข และสภาพปัญหาอาจทวีความรุนแรง ทำให้การแก้ไขยากขึ้นและทำให้สูญเสียทรัพยากรในการแก้ปัญหามากขึ้นด้วย ดังนั้น ผู้รับผิดชอบการพัฒนาประเทศจึงต้องพยายามที่จะตัดสินใจเลือกนโยบายที่มีความเป็นไปได้และมอบหมายให้หน่วยปฏิบัติที่มีความสามารถเหมาะสมในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จเพื่อเป็นหลักประกันว่าการพัฒนาประเทศจะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้

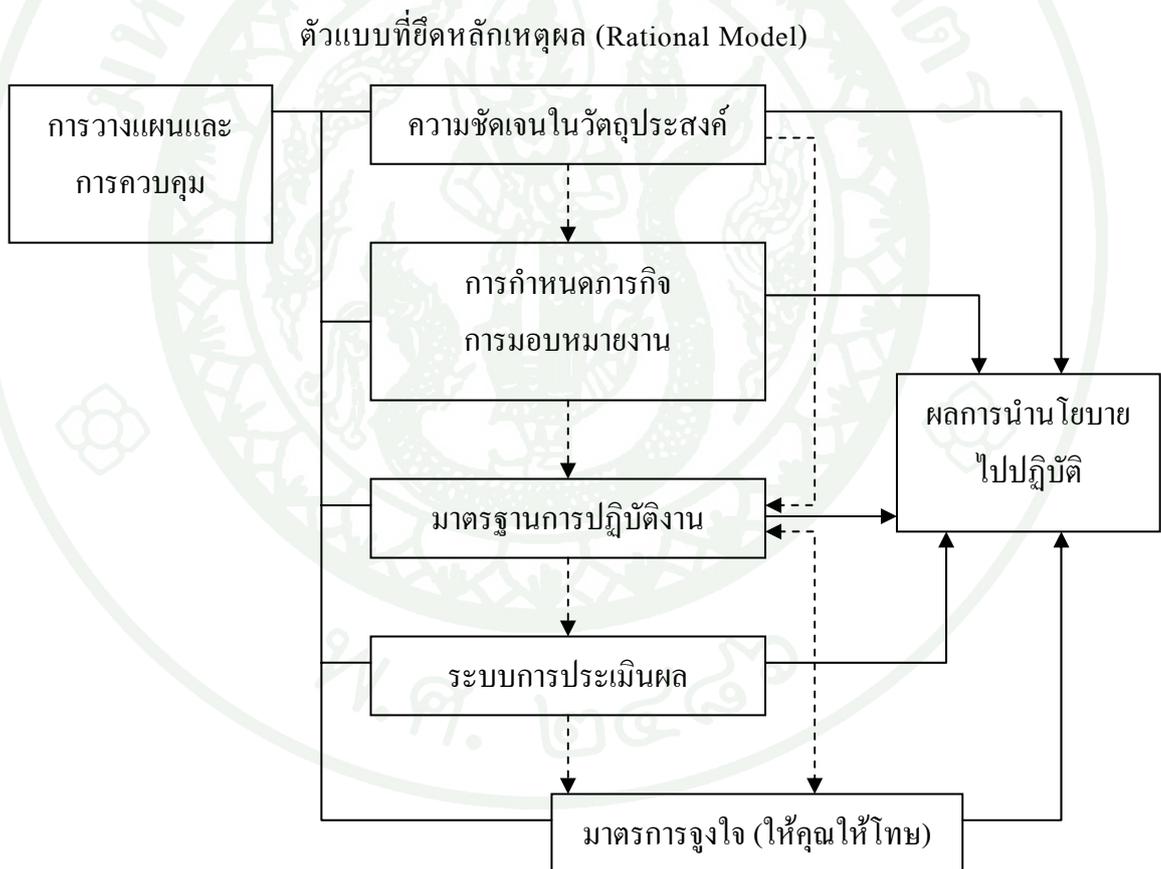
6. ความสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ ในกระบวนการวิเคราะห์นโยบายนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติเข้าไปมีบทบาทตั้งแต่กระบวนการกำหนดทางเลือกนโยบายกล่าวคือนักวิเคราะห์นโยบายจะต้องคำนึงถึงการพิจารณาทางเลือกนโยบายที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจว่าทุกทางเลือกที่นำมาวิเคราะห์จะไม่ก่อให้เกิดความสูญเปล่าและในการจัดทำทางเลือกนโยบายก็จะต้องคำนึงถึงการกำหนดแนวทางการนำไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและสามารถนำไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ในขั้นตอนการเลือกผู้ตัดสินใจจะต้องพยายามเลือกทางเลือกที่มีความสอดคล้องกับค่านิยมที่พึงปรารถนาของสังคมและจะต้องเป็นทางเลือกที่มีความเป็นไปได้ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อเป็นหลักประกันว่าการตัดสินใจเลือกทางเลือกสามารถนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริงตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ การมอบหมายงานให้หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบไปปฏิบัติจะต้องมั่นใจว่าหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายมีศักยภาพเพียงพอในการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าประสงค์ โดยมีทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และอุปกรณ์ที่จำเป็นอย่างเพียงพอในระหว่างการปฏิบัติจะต้องทำการติดตามประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าในแต่ละขั้นตอนมีอุปสรรคและปัญหาอะไรบ้างที่จะต้องเร่งแก้ไขเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพจนเสร็จสิ้นกระบวนการ ผู้ประเมินต้องทำการประเมินระดับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ของนโยบายเพื่อตรวจสอบว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพิจารณาปรับปรุงให้มีความเหมาะสมหรือความล้มเหลวเกิดจากนโยบายไม่มีความเหมาะสมจะได้ยกเลิกนโยบายนั้นเสีย ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ

ตัวแบบในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติ

วเรช จันทรศร (2548: 60 - 72) ให้ความเห็นถึงตัวแบบในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทาง เพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงานและการปฏิบัติให้ดีขึ้น โดยได้เสนอตัวแบบหรือแนวทางการศึกษาที่พิจารณาเห็น

ว่าสำคัญและมีประโยชน์ รวม 6 ตัวแบบ โดยแต่ละตัวแบบมีการมุ่งเน้นฐานคติหรือแนวทางที่อาจหรืออำนวยความสะดวกการสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่แตกต่างกันไป คือ

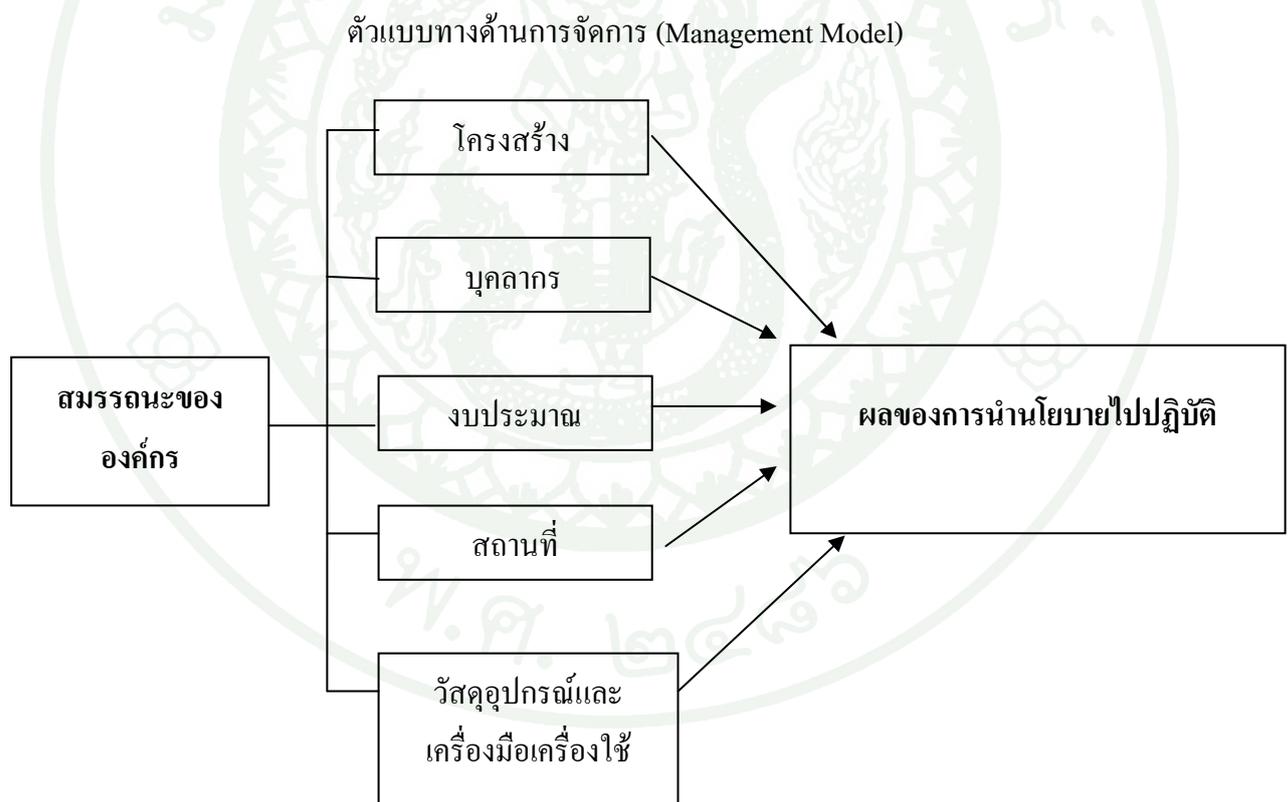
1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model) เป็นตัวแบบที่เน้นประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุม (Planning & Controlling System) กล่าวคือ หน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารนโยบายจะต้องมีการกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์และเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน พร้อมทั้งการมอบหมายงานแก่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างระบบในการวัดผลการดำเนินงาน การให้รางวัลตอบแทน และการลงโทษที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ปัจจัยดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้ สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model)

ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 138)

2. ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model) ตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีองค์การ เน้นให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์การเพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ในลักษณะนี้ นโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้จึงต้องอาศัยโครงสร้างขององค์การ ที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ องค์การยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ หรือมีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณ ตัวแบบนี้จึงเป็นความพยายามที่จะศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยการแก้ที่ตัวองค์การ เช่น การขาดเงินทุน การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากร ความล่าช้าในการจัดตั้งระบบงานต่างๆ เป็นต้น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model)
ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 141)

สามารถอธิบายได้ว่า “ตัวแบบด้านการจัดการ” เป็นตัวแบบที่เน้นสมรรถนะองค์กรหรือความสามารถขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นหลักเน้นที่ขีดสมรรถนะภายใน (Internal capacity) ของหน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารนโยบายจะมีโอกาสที่จะนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก ในทางตรงกันข้ามหน่วยงานที่มีขีดสมรรถนะภายในค่อนข้างต่ำจะส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้ คือ

1) ปัจจัยด้านโครงสร้าง หมายถึง โครงสร้างขององค์กรต้องเหมาะสม เช่น ในเรื่อง สายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการบังคับบัญชาและการประสานงานภายในองค์กร

2) ปัจจัยด้านบุคลากร หมายถึง บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริการและเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ

3) ปัจจัยด้านงบประมาณ หมายถึง การเตรียมการวางแผนความพร้อมในเรื่องของงบประมาณการใช้จ่ายดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย และเพื่อแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ทันเวลาตามกำหนดของนโยบาย

4) ปัจจัยด้านสถานที่ คือ สถานที่ตั้งขององค์กรที่นำนโยบายปฏิบัติต้องมีความเหมาะสมและมีความพร้อมทุกส่วนฝ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติตามนโยบาย

5) ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ การสนับสนุนจากฝ่ายการเมือง และฝ่ายบริหารในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ อันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกปัจจัยหนึ่ง เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้สะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้คำนิยามและความสำคัญเกี่ยวกับตัวแบบทางด้านการจัดการอีก เช่น

William (1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2549: 261) กล่าวว่า ตัวแบบทางด้านการจัดการ ตัวแบบนี้ให้ความสนใจที่สมรรถนะขององค์กร เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด ซึ่งจะประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและเทคโนโลยีอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นองค์กรยังต้องมีการ

วางแผนเตรียมการหรือมีความพร้อมเป็นอย่างดีทั้งทางด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ และงบประมาณ โดยตัวแบบทางการจัดการของ Water William เชื่อว่าสมรรถนะขององค์กร ที่ประกอบด้วยโครงสร้าง บุคลากร งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ มีผลต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผล

ภาณุพร พงศ์สุวรรณ (2552) ให้คำนิยามว่า ตัวแบบการจัดการ เงื่อนไขสำคัญอยู่ที่สมรรถนะขององค์กรหรือหน่วยงานที่รับนโยบาย ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยดังนี้คือ

1) โครงสร้างขององค์กรถ้าเปรียบเสมือนร่างกายของมนุษย์ก็ต้องสัมพันธ์ สอดคล้องและประสานเชื่อมโยงกัน ทุกส่วนต้องช่วยกันนั่นคือสมองจะเป็นตัวกำหนดวิสัยทัศน์อย่างแข็งแกร่ง ทนทานและเชื่อมโยงต่อสภาพแวดล้อมภายนอก การวางแผนและการบริหารทรัพยากรต่าง ๆ รวมถึงการควบคุมดูแลเปรียบเสมือนแขนขา ส่วนการสนับสนุน หรือหน่วยปฏิบัติในระดับล่างจะเปรียบเสมือนแขนซ้าย และลำตัวจะเปรียบเสมือนหัวหน้างานหรือหัวหน้าแผนก ส่วนขาซ้ายขวาจะเป็นหน่วยปฏิบัติระดับล่างซึ่งจะสัมพันธ์กับผู้รับบริการ โดยตรง โครงสร้างขององค์กรจึงขึ้นอยู่กับความแข็งแกร่งภายในและความแข็งแกร่งภายนอกขององค์กร

2) บุคลากร เช่น มีจำนวนเพียงพอหรือไม่ คุณภาพ การใช้ประโยชน์จากบุคลากร ความรู้ ความสามารถ ความสามารถ การสรรหา การคัดเลือกที่เป็นธรรม หรือสิ่งจูงใจต่างๆ ที่จะให้เกิดการพัฒนา

3) งบประมาณ ขึ้นอยู่กับความเพียงพอ ความต่อเนื่องและการจัดสรรอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพและทันเวลา

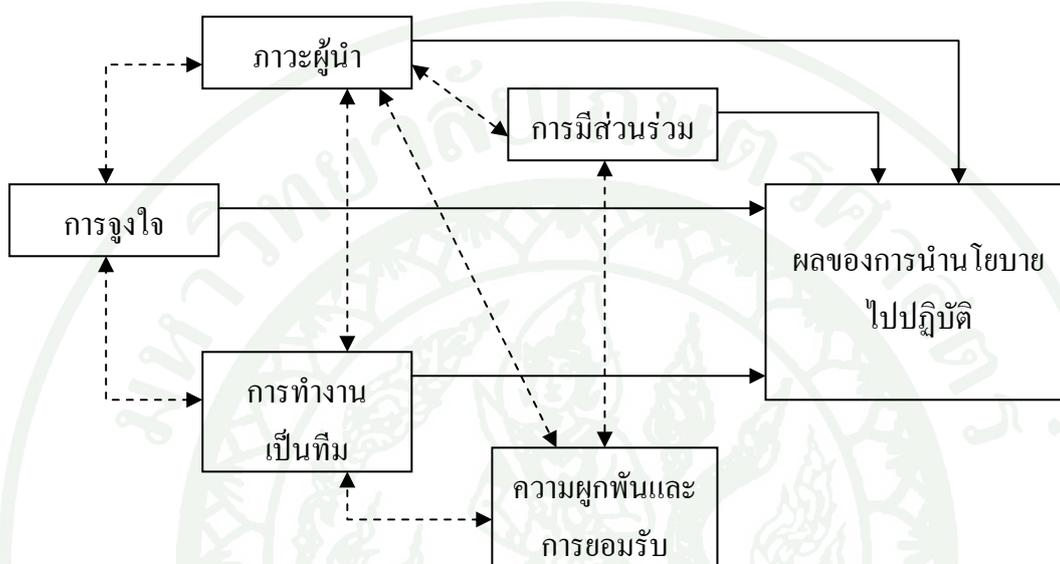
4) อุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้ รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทันสมัยหรือเพียงพอหรือไม่

5) อาคาร สถานที่ ทำเลที่ตั้ง พร้อมหรือไม่

3. ตัวแบบทางการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการสร้างความรู้ความผูกพันและการยอมรับ เป็นตัวแบบที่เน้นพฤติกรรมและวัฒนธรรมองค์กร โดยเฉพาะภาวะผู้นำ การสร้างแรงจูงใจ การทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วม โดยมองว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานตระหนักว่าตนเองเป็น

ส่วนหนึ่งและมีความสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในภาพที่ 3

ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model)

ภาพที่ 3 การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร
(Organization Development Model)

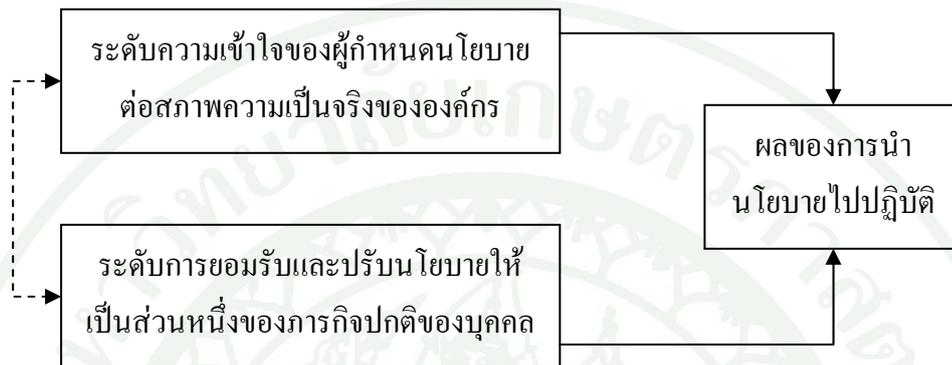
ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 143)

4. ตัวแบบทางกระบวนการระบบราชการ (Bureaucratic Processes Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการสร้างความสำเร็จสภาพความเป็นจริง และพฤติกรรม ในระบบราชการ ตัวแบบนี้มองว่าการใช้อำนาจดุลยพินิจ (Discretion) ของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ (Street – Level Bureaucrat) จะมีผลกระทบโดยตรงต่อการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ กล่าวคือ หากเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการเกิดการต่อต้าน ไม่ยอมรับเอานโยบายมาแปลงสู่ภาคปฏิบัติในฐานะเป็นงานประจำของตน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจจะเพิกเฉยในการปฏิบัติตามหรืออาจจะใช้ดุลยพินิจของตนตัดสินใจในลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อตัวนโยบาย ความพร้อมในการนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดจากปัจจัย 2 ประการ คือ

1) ระดับความเข้าใจของผู้กำหนดนโยบายต่อสภาพความเป็นจริงของหน่วยงาน และองค์การสภาพปัญหาข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ปริมาณงานเกินกำลัง การขาดแคลน บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะเรื่อง ขาดแรงจูงใจ ขวัญกำลังใจที่เหมาะสมเพียงพอ เป็นต้น

2) ระดับการยอมรับเห็นพ้องในนโยบาย และการปรับนโยบายใหม่ให้สอดคล้องกับภารกิจปกติหรือเป็นส่วนหนึ่งในหน้าที่ราชการของบุคลากรแต่ละคน

ตัวแบบทางกระบวนการระบบราชการ (Bureaucratic Processes Model)

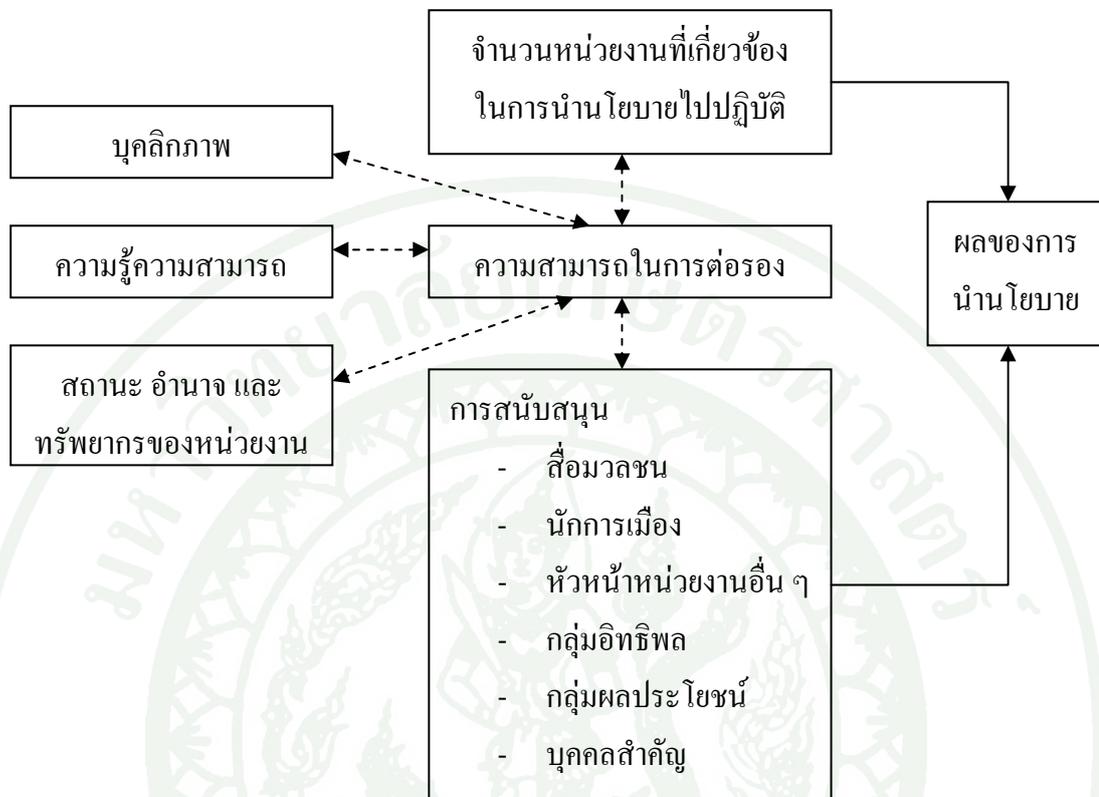

ภาพที่ 4 การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางกระบวนการระบบราชการ (Bureaucratic Processes Model)

ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 145)

5. ตัวแบบทางการเมือง (Political Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการเจรจาต่อรองสถานะอำนาจและทรัพยากรที่มีอยู่ ตัวแบบนี้เน้นที่ความสามารถในการเจรจาต่อรองและประนีประนอมของบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเวทินโยบายนั้น ทั้งนี้บุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่มีส่วนได้เสียกับตัวนโยบายจะเข้ามาใช้อิทธิพลของตนเอง เพื่อสร้างเงื่อนไขต่อรองให้มีการปฏิบัติตามนโยบายในลักษณะที่จะทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น หรือเสียผลประโยชน์น้อยที่สุด ไม่ว่าจะเป็นไปในรูปแบบของการใช้ความสามารถ เพื่ออ้างเหตุผลความชอบธรรม การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ชวนเชื่อ การสร้างพลังมวลชน เพื่อก่อให้เกิดแรงกดดัน เป็นต้น ดังนั้น ความสามารถในการเจรจาต่อรอง ประนีประนอมแสวงหาแรงสนับสนุนจากภายนอกในการนำเอานโยบายไปปฏิบัติกับบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จในการปฏิบัติตามนโยบายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในภาพที่ 5

ตัวแบบทางการเมือง (Political Model)

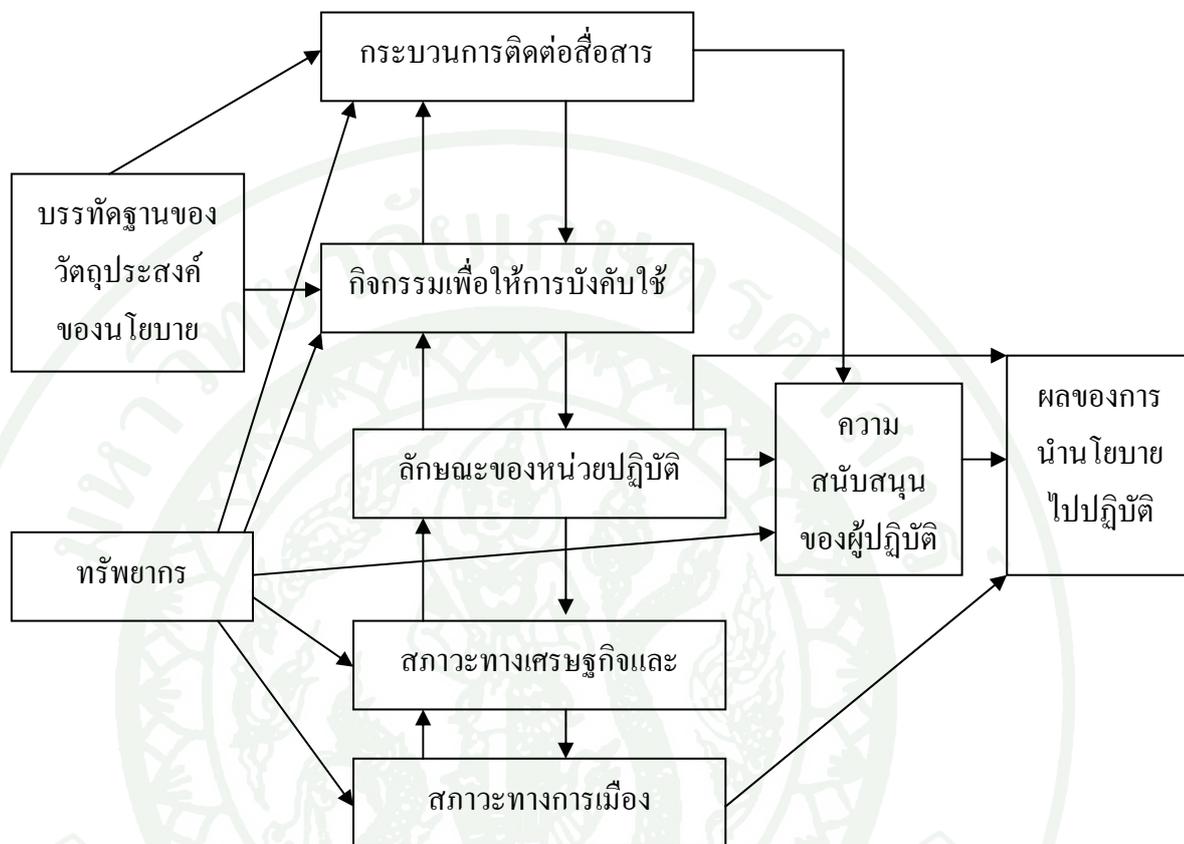

ภาพที่ 5 การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทางการเมือง (Political Model)

ที่มา: วรเดช จันทรศร (2548: 148)

6. ตัวแบบทั่วไป (General Model) เป็นตัวแบบที่เน้นการวิเคราะห์เชิงระบบตัวแบบนี้มองว่า ปัจจัยที่จะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จนั้น มีอยู่หลายประการ เช่น จิตสมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายความชัดเจนของตัวนโยบาย และกระบวนการติดต่อสื่อสาร การให้ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยัง ได้ให้ความสำคัญต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ว่าการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกอาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ไม่มากนัก ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบนี้สามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ในภาพที่ 6

ตัวแบบทั่วไป (General Model)

ภาพที่ 6 การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบทั่วไป (General Model)

ที่มา: วรเดช จันทรร (2548: 152)

สรุป ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงขอนำตัวแบบทางการจัดการ (Management Model) ที่เน้นให้ความสนใจไปที่สมรรถนะขององค์กรเพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด เพื่อใช้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยผู้วิจัยจะนำตัวแบบทางการจัดการของ วรเดช จันทรร (2548: 141) มาใช้ในงานวิจัย

แนวคิดการปกครองส่วนท้องถิ่น

สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และ เผ่าพันธ์ ชอบน้ำตาล(2552: 166-172) กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ใน หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำบริการสาธารณะ มีดังนี้ คือ มาตรา 281- มาตรา 283, มาตรา 287, มาตรา 289 - มาตรา 290 ดังนี้

มาตรา 281 ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 282 การกำกับดูแลแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมีหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้อง เหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้

ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ให้มีการกำหนดมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับของการพัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงาน โดยประชาชนเป็นหลัก

มาตรา 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่ และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน เป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละชนิด การจัดสรรทรัพยากรในภาครัฐ การมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่ายตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น สถานะทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ

ในกรณีที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว คณะกรรมการตามวรรคสามจะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปี เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และการจัดสรรรายได้ที่ได้กระทำไปแล้ว ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ

การดำเนินการตามวรรคห้า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานรัฐสภาแล้ว ให้มีผลบังคับได้

มาตรา 287 ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วย

ในกรณีที่การกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบก่อนกระทำการเป็นเวลาพอสมควร และในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้น หรืออาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสาม ให้นำบทบัญญัติมาตรา 168 วรรคหกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 289 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และการฝึกอาชีพตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ

การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วย

มาตรา 290 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่

(2) การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่อาจมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน

(3) การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่ม โครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่

(4) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่นมาตรา 281 - 290 ได้ว่า ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการด้านการกระจายอำนาจสู่ชุมชนท้องถิ่น การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็น และมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การดูแลและจัดทำบริการเพื่อสาธารณะประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ความเป็นอิสระในการกำหนด นโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวม ด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามนัยแห่งกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้รัฐกระจายอำนาจการบริหารให้กับท้องถิ่นได้มีอิสระในการกำหนดนโยบายการดำเนินกิจการของตนเองทั้งในด้านการบริหารทั่วไป การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และการจัดการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และให้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย แต่ส่วนใหญ่แล้ว คำนิยามเหล่านั้นต่างก็มีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกันจะต่างกันบ้างก็คือ ลำนวนรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งจะพิจารณาได้ดังนี้

Robson (1953: 574) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้อง

มีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

Wit (1967: 101-103) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในเขตอำนาจของตน

อุทัย หิรัญโต (2523: 2) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินการเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์กร มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่ รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2540 อ้างใน ปวีณ์พร ทวีนุช, 2553: 9) นิยามว่า “การปกครองส่วนท้องถิ่น” เป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีความอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2547 อ้างใน สุดใจ ศรีนุดดา, 2551: 9) การให้คนในท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองกันเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การปกครองตนเองโดยประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีพื้นฐานจากหลักการกระจายอำนาจการปกครอง ที่หมายถึง การที่รัฐบาลมอบอำนาจการปกครองให้องค์กรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์กรส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

ลิจิต ชีรวะกิน (2548: 36) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นการปกครองโดยวิธีการซึ่งหน่วยการปกครองในท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งผู้ทำหน้าที่ปกครองโดยอิสระ และได้รับอำนาจโดยอิสระ โดยความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถรับผิดชอบได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่การปกครองท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บังคับที่ว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ มิใช่ว่าได้กลายเป็นรัฐอธิปไตยไป

โกวิทช์ พวงงาม (2542 อ้างใน สุดใจ ศรีบุคคา, 2551: 9) กล่าวว่า หลักการปกครองท้องถิ่นมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. การปกครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากร หรือขนาดพื้นที่ เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยจัดเป็น กรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยา ตามเหตุผลดังกล่าว

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

3.1 มีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆขององค์การปกครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่ เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับ สุขาภิบาล เป็นต้น

3.2 มีอำนาจในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปกครองตนเอง คือ องค์กรฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น

ชวงศ์ ฉายะบุตร (2539: 13-14) ได้จำแนกวัตถุประสงค์การปกครองท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล
2. เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน
3. เพื่อความประหยัด
4. เพื่อเป็นสถานที่ให้การศึกษาเรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

โกวิทช์ พวงงาม (2552: 33) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ทั้งด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ
2. เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง
3. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารองในระบอบประชาธิปไตย

ศูนย์รวมข้อมูลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (10 พฤษภาคม 2555) กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่น มีดังนี้

1. เพื่อประสิทธิภาพในการบริหาร
2. ประหยัด
3. แบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง
4. เป็นโรงเรียนฝึกหัดสอนประชาธิปไตยให้กับประชาชน

ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539 อ้างใน สุทธิรักษ์ ประจกุล, 2552: 38-40) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นผลมาจากแนวคิดตามหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นวิธีการที่รัฐได้มอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการปกครองและการจัดบริการสาธารณะให้แก่ท้องถิ่นรับไปดำเนินงานด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยเฉพาะตามที่ได้รับมอบหมาย การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและบริหารท้องถิ่นนั้น ถือได้ว่าเป็นการสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะหลักการกระจายอำนาจยึดเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ โดยให้ประชาชนมีอิสระตามสมควรในการดำเนินงานปกครองและจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ได้เองเป็นการปกครองตนเองตามหลักของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่น คือ รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่ามีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครองการบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบและหวงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นของตน ซึ่งทำให้เกิดความศรัทธาและเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประชาชนมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร สำหรับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่น สำหรับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่นนับได้ว่าเป็นผู้นำท้องถิ่น จะได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อบริหารท้องถิ่น ประชาชนเกิดความคุ้นเคย มีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

2. การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่าง ๆ เช่น เปิดโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนต่อท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนรับรู้อุปสรรค ปัญหา ช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน

3. การปกครองท้องถิ่น เป็นการแบ่งเบาภาระรัฐบาลกลาง เนื่องจากภารกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง รัฐบาลจึงไม่สามารถดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการ โครงการในท้องถิ่นในรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหาได้ดีกว่าผู้ซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด นอกจากนี้กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะของท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นดำเนินการเอง ดังนั้น หากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้วรัฐจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่างและอาจจะไม่สามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ทุกแห่ง ซึ่งบางกรณีจะต้องดำเนินการเฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น หากท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้แล้ว ภาระของรัฐก็จะผ่อนคลายเป็นไป รัฐจะมีหน้าที่เพียงกำกับดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการดำเนินการยิ่งขึ้น

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพเนื่องจากท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกันไม่ว่าสภาพทางภูมิศาสตร์ ทรัพยากร

ประชาชน และความต้องการ ปัญหาย่อมแตกต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้ที่ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชน เป็นอย่างดี การบริหารงานจึงเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติ ไปยังส่วนกลางขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลงภายในท้องถิ่นนั่นเอง ไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลา และค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

5. การปกครองท้องถิ่นท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองและการบริหารประเทศ ในอนาคต เนื่องจากผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับการเลือกตั้ง โดยการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการเมืองบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่น โดยยึดหลักการกระจายอำนาจทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบทที่ผ่านมามีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ ขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลในจะต้องมาจากการริเริ่มช่วยเหลือตนเองของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

จะเห็นได้ว่า ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น คือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในระบอบการปกครองอย่างเข้าใจ รู้จักการปกครองตนเอง เพื่อสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นอย่างมีเป้าหมาย มีประสิทธิภาพ และเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

อุทัย หิรัญโต (2548 อ้างใน ปวีณ์พร ทวีนุช, 2553: 13) กล่าวว่าระบบการปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง สถานะตามกฎหมาย หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่า การปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงว่าประเทศนั้น ๆ มีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

ประการที่สอง พื้นที่และระดับมีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่ และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ คือ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำนึก

ในการปกครองตนเองของประชาชน จึงมีเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครอง ออกเป็นสองระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่

ประการที่สาม การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

ประการที่สี่ องค์กักรนิเทศจัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือ รัฐบาลแห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น

ประการที่ห้า การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับการเลือกตั้งจาก ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

ประการที่เจ็ด มีงบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตาม ขอบเขตกฎหมายให้อำนาจการจัดเก็บเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญ ต่อไป

ประการสุดท้าย การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังต้องอยู่ในการกำกับ ดูแลของรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงแห่งรัฐและประชาชนโดยรวม

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ การมีกฎหมาย รองรับ มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและมีส่วนร่วม ทางการเมือง มีกฎหมายของท้องถิ่นที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหลัก และรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็น

เทศบาล

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (10 พฤษภาคม 2555) กล่าวว่า เทศบาลเป็นรูปแบบการปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในประเทศไทยปัจจุบัน การปกครองรูปแบบเทศบาลเป็นการกระจาย อำนาจให้แก่ท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เกิดขึ้นในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเริ่มจากการจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ.116 (พ.ศ. 2440) โดยมีพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116 ในส่วนภูมิภาค มีการตราพระราชบัญญัติ

จัดการสุขาภิบาลท่าลอม ร.ศ. 124 (พ.ศ. 2448) ขึ้นมีวิวัฒนาการเรื่อยมา จนถึงปี พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ได้มีการกระจายอำนาจการปกครองที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

โดยมีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในปี พ.ศ. 2476 และมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 มีการยกฐานะสุขาภิบาลขึ้นเป็นเทศบาลหลายแห่ง ต่อมาได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลหลายครั้ง จนในที่สุดได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ยกเลิกพระราชบัญญัติเดิม ทั้งหมดขณะนี้ยังมีผลบังคับใช้ซึ่งมีการแก้ไขครั้งสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2543 ในปัจจุบันเทศบาลทั่วประเทศมีจำนวนประมาณสองพันแห่ง

ประเภทของเทศบาล

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536: 144) กล่าวว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งเทศบาลไว้ด้วยโดยกำหนดให้จัดตั้งเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนครก็ได้ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กล่าวโดยย่อได้ว่า เทศบาลตำบล ได้แก่ ท้องถิ่นที่มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล ขณะที่เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป รวมทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามกฎหมาย สำหรับเทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป รวมทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามกฎหมาย ทั้งนี้ การจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลงชื่อการเปลี่ยนแปลงเขต การเปลี่ยนแปลงฐานะ หรือการยุบเลิกเทศบาลให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 12 (6 เมษายน 2555) กล่าวว่าประเภทของเทศบาลพระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 มาตรา 8 ถึง มาตรา 11 ได้กำหนดให้เทศบาลมีอยู่ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. เทศบาลตำบล ได้แก่ท้องถิ่นซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กฎหมายมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะต้องมีเงื่อนไขอย่างไรบ้าง แต่ในทางปฏิบัติ กระทรวงมหาดไทยได้วางหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งเทศบาลตำบลเอาไว้

2. เทศบาลเมือง มีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

2.1 ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดทุกแห่งจะต้องตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเป็นเทศบาลเมือง

2.2 ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป และมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

3. เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไปและมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาลการจัดตั้งเทศบาลทั้ง 3 ประเภทจะต้องทำโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตของเทศบาลเอาไว้ด้วย

โครงสร้างของเทศบาล

นับท้าวณ บรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์ (2544: 66-70) โครงสร้างของเทศบาลประกอบด้วยสภาเทศบาลและคณะผู้บริหารหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เดิมโครงสร้างของเทศบาลประกอบด้วยสภาเทศบาลที่มาจากกรเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในเขตเทศบาล และคณะเทศมนตรีที่มาจากกรเลือกตั้งกันเองระหว่างสมาชิกสภาเทศบาล แต่อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ใหม่และเพิ่มรูปแบบของผู้บริหารเทศบาลเข้ามาอีก 1 รูปแบบ คือ นายกเทศมนตรี โดยมีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ในมาตรา 14 แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาลว่า เทศบาลแห่งใดจะมีการบริหารในรูปแบบคณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลแต่ละแห่งโดยวิธีการดังนี้ คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลใดจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลนั้นมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้อัดทำประชามติในเขตเทศบาลนั้นว่าจะกำหนดให้การบริหารเทศบาลใช้รูปแบบคณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ผลของประชามติให้นำมาใช้เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเป็นการทั่วไปในคราวถัดจากวันออกเสียงประชามติและให้ใช้รูปแบบการบริหารตามผลประชามตินั้นตลอดไปจนกว่าจะมีการออกเสียงประชามติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลนั้น ให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารเทศบาลเป็นอย่างอื่น การร้องขอให้ทำประชามติดังกล่าวมาแล้ว จะต้องเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนครบวาระของสภาเทศบาลที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นไม่น้อยกว่า 360 วันและจะกระทำในวาระของสภาเทศบาลหนึ่งเพียงครั้งเดียว

สภาเทศบาลประกอบด้วย สมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

สมาชิกสภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี ซึ่งวาระการดำรงตำแหน่งนี้ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 คือ ลงจาก 5 ปีมาเป็น 4 ปีเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 285 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 สำหรับจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลแต่ละประเภทนี้จะไม่เท่ากัน อยู่ในระหว่างจำนวน 12-24 คน ขึ้นอยู่กับประเภทของเทศบาลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ดังนี้

1. สภาเทศบาลตำบลประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 12 คน
2. สภาเทศบาลเมืองประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 18 คน
3. สภาเทศบาลนครประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 24 คน

นายกเทศมนตรี ในกรณีที่ประชาชนในเขตเทศบาลได้ออกเสียงแสดงประชามติให้การบริหารในเขตเทศบาลใช้รูปแบบนายกเทศมนตรี ให้เทศบาลนั้นมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลซึ่งกระทำโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ นายกเทศมนตรีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้งและไม่สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระได้

นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมาย โดยมาตรา 48 อัญญา แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาลได้กำหนดจำนวนเทศมนตรีไว้ดังนี้ คือ

1. เทศบาลตำบล ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 2 คน
2. เทศบาลเมือง ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 3 คน
3. เทศบาลนคร ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 4 คน

นายกเทศมนตรีเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลและผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 48 สัตตรสแห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

อำนาจหน้าที่

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536: 142) กล่าวว่าอำนาจหน้าที่ หมายถึง อำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลและมีกฎหมายรองรับ เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ใน

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และยังมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ด้วย เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ของเทศบาลไว้ในมาตรา 16 เป็นต้น อำนาจหน้าที่ของเทศบาล มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของเทศบาลไว้รวม 31 ประการด้วยกัน คือ

1. จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตน
2. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีการควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

นอกจากนี้ ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาลเองก็ยังสามารถกำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลไว้โดยแยกเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร รวมทั้งยังมีบทบัญญัติให้เทศบาลสามารถทำกิจการนอกเขตเทศบาลหรือกระทำการร่วมกับบุคคลอื่นได้ซึ่งกล่าวโดยสรุปแล้วกิจการที่เทศบาลทุกประเภทจะทำได้นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 8 ประเภทใหญ่ ๆ

1. การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เช่น การดับเพลิง การป้องกันและระงับสาธารณภัย
2. การสาธารณสุข เช่น การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดให้มีการบำรุงสวนสาธารณะ สุสานและฌาปนสถาน เป็นต้น
3. การสาธารณูปการ เช่น การสงเคราะห์มารดาและเด็ก การสงเคราะห์คนชรา คนอนาถา เด็กกำพร้า เป็นต้น
4. การโยธาสาธารณะ เช่น การสร้างและบำรุงทางบกทางน้ำ การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของราษฎร เป็นต้น
5. การศึกษา เช่น การจัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา เป็นต้น
6. การสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ เช่น การประปา การไฟฟ้า การเดินรถประจำทาง ตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม กิจการโรงรับจำนำ เป็นต้น
7. การทะเบียนราษฎร
8. การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

กิจการทั้งหลายเหล่านี้เป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องจัดทำภายในเขตเทศบาลของตน อำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ ได้มีการเพิ่มเติมโดยการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับเทศบาลหลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 10 ในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการเพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลอีกหลายประการ เช่น เพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลตำบลในการส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หรือการเพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลในการควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร

โรงแรมสรรพและสถานบริการอื่น การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การวางผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้างรวมทั้งส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ เทศบาลอาจทำกิจการอื่น ๆ ได้อีกตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 57 ทวิ และมาตรา 57 ทรี แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล คือ การทำกิจการภายนอกเขต เทศบาลอาจออกไปทำกิจการต่าง ๆ ภายนอกเขตของตนได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

1. การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน
2. ได้รับความยินยอมจากเทศบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นั้นทวัฒน์ บรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์ (2544: 66-70) กล่าวว่า การทำร่วมกับบุคคลอื่น โดยก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เทศบาลอาจทำร่วมกับบุคคลอื่น โดยก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. บริษัทจำกัดนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค
2. เทศบาลต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนที่บริษัทนั้นจดทะเบียนไว้ในกรณีที่มีหลายเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลถือหุ้นอยู่ในบริษัทเดียวกันให้นับหุ้นที่ถือหุ้นนั้นรวมกัน และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นอกจากการดำเนินกิจการดังกล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งหมด กฎหมายว่าด้วยเทศบาลมาตรา 58 และมาตรา 59 ยังได้บัญญัติให้จัดตั้งสหการขึ้นได้ สหการเป็นองค์การที่มีเทศบาลตั้งแต่สองเทศบาลขึ้นไปรวมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในหน้าที่ของเทศบาลร่วมกัน สหการมีสภาพเป็นทบวงการเมือง จัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะต้องกำหนดชื่อ อำนาจหน้าที่ และระเบียบการดำเนินการของสหการไว้ สหการมีคณะกรรมการบริหารซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของเทศบาลที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ข้อมูลจังหวัดนครปฐม(2 พฤษภาคม 2555) กล่าวว่า จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางด้านตะวันตก ตั้งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีนซึ่งเป็นพื้นที่บริเวณที่ราบลุ่มภาคกลาง โดยอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13 องศา 45 ลิปดา 10 ฟลิปดา เส้นแวงที่ 100 องศา 4 ลิปดา 28 ฟลิปดา มีพื้นที่ 2,168. 327 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,355,204 ไร่ เท่ากับ ร้อยละ 0.42 ของประเทศ และมีพื้นที่เป็นอันดับที่ 62 ของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปตามเส้นทางถนนเพชรเกษม 56 กิโลเมตร หรือตามเส้นทางถนนบรมราชชนนี (ถนนปิ่นเกล้า – นครชัยศรี) 51 กิโลเมตร และตามเส้นทางรถไฟ 62 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอกระทุ่มแบน อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไทรน้อย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เขตทวีวัฒนา เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอบ้านโป่ง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี และอำเภอท่ามะกา อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ ประกอบด้วย 106 ตำบล และ 930 หมู่บ้าน ได้แก่

1. อำเภอเมืองนครปฐม	2. อำเภอกำแพงแสน	3. อำเภอนครชัยศรี
4. อำเภอดอนตูม	5. อำเภอบางเลน	6. อำเภอสามพราน
7.อำเภอพุทธมณฑล		

การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็น 1 เทศบาลนคร, 3 เทศบาลเมือง, 15 เทศบาลตำบล และ 97 องค์การบริหารส่วนตำบล

อำเภอบางเลน (6 เมษายน 2555) กล่าวว่า อำเภอบางเลน เป็นอำเภอที่มีขนาดพื้นที่มากที่สุด ในจังหวัดนครปฐม อำเภอบางเลนเป็นอำเภอที่อยู่ไกลจากที่ตั้งจังหวัดมากที่สุด โดยตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียง เรียงตามเข็มนาฬิกาดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอสองพี่น้อง (จังหวัดสุพรรณบุรี) และอำเภอลาดบัวหลวง (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอลาดบัวหลวง (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) และอำเภอไทรน้อย (จังหวัดนนทบุรี)

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอพุทธมณฑลและอำเภอนครชัยศรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอดอนตูมและอำเภอกำแพงแสน

อำเภอบางเลนแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 15 ตำบล 180 หมู่บ้าน และมีการปกครองส่วนท้องถิ่น 19 แห่ง โดยแบ่งเป็น 4 เทศบาลตำบลและ 15 องค์การบริหารส่วนตำบล

เทศบาลตำบลในอำเภอบางเลนประกอบด้วย 4 เทศบาลตำบล ได้แก่

เทศบาลตำบลบางเลน

เทศบาลตำบลบางเลน (24 พฤษภาคม 2554) กล่าวว่าเทศบาลตำบลบางเลน ได้เปลี่ยนฐานะมาจากสุขาภิบาลบางเลนซึ่งสุขาภิบาลบางเลนได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2502 (ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2502 และประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา (เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2502) ซึ่งประกอบไปด้วยพื้นที่บางส่วนในตำบลบางเลน และตำบลบางไทรป่า ต่อมาเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศเปลี่ยนแปลงเขตสุขาภิบาลบางเลน (ราชกิจจานุเบกษา วันที่ 7 มิถุนายน 2526) ซึ่งประกอบไปด้วย ชุมชน หมู่ที่ 6,7,8,9 และ 10 ต.บางเลน และชุมชนหมู่ที่ 2, 3, และ 10 ต.บางไทรป่า และต่อมาเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2542 สุขาภิบาลได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล (ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542) เทศบาลบางเลนมี จำนวนประชากรทั้งสิ้น 7,757 คน แยกเป็นชาย 3,803 คน หญิง 3,954 คน จำนวนครัวเรือน 3,232 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากรมีจำนวนประมาณ 574.59 คนต่อตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 239 ครัวเรือนต่อตารางกิโลเมตร

โครงสร้าง ด้านการเมือง – การบริหาร

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลมีอัตรากำลังแยกเป็น

1. ฝ่ายการเมือง มีบุคลากรทั้งสิ้น 17 คน ดังต่อไปนี้

1.1 นายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.2 รองนายกเทศมนตรี	จำนวน 2 คน
1.3 ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.4 เลขานุการนายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.5 ประธานสภาเทศบาล	จำนวน 1 คน
1.6 รองประธานสภาเทศบาล	จำนวน 1 คน
1.5 สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดำรงกระท่อม	จำนวน 10 คน

2. ข้าราชการประจำ แบ่งออกเป็น 5 กอง มีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้นจำนวน 84 คน

2.1 สำนักปลัดเทศบาล มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 27 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 9 คน
ลูกจ้างประจำ	มีจำนวน 2 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 9 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 7 คน

2.2 กองคลัง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 9 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 6 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 1 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 2 คน

2.3 กองช่าง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 23 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 4 คน
ลูกจ้างประจำ	มีจำนวน 3 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 7 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 9 คน

2.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 25 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 2 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 3 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 20 คน

เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม

เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม (24 พฤษภาคม 2554) กล่าวว่า เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม (เดิมเป็นสุขาภิบาลรางกระทุ่ม) ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดตั้งสุขาภิบาลรางกระทุ่ม อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2505 และได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2542 เป็นต้นไป ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 9 ก ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2542

เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของตำบลบางภาษี อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย 4 หมู่บ้าน หมู่บ้านที่มีพื้นที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลรางกระทุ่มทั้งหมู่บ้าน จำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 4, 5 ตำบลบางภาษี หมู่บ้านที่มีพื้นที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลรางกระทุ่มบางส่วน จำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 6, 12 ตำบลบางภาษี ตามสถิติทะเบียนราษฎร ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ประชากร ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 มีจำนวน 2,366 คน แยกเป็น ชาย 1,160 คน หญิง 1,206 คน จำนวนครัวเรือน 577 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากร 591.50 คน/ตารางกิโลเมตร

โครงสร้าง ด้านการเมือง – การบริหาร

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลมีอัตรากำลังแยกเป็น

1. ฝ่ายการเมือง มีบุคลากรทั้งสิ้น 17 คน ดังต่อไปนี้
 - 1.1 นายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน
 - 1.2 รองนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน
 - 1.3 ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน
 - 1.4 เลขานุการนายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน
 - 1.5 สมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 12 คน

2. ข้าราชการประจำ แบ่งออกเป็น 5 กอง มีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น จำนวน 38 คน ดังต่อไปนี้

2.1 สำนักปลัดเทศบาล มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 18 คน

พนักงานเทศบาล มีจำนวน 12 คน

ลูกจ้างประจำ มีจำนวน 1 คน

พนักงานจ้างตามภารกิจ มีจำนวน 3 คน

พนักงานจ้างทั่วไป มีจำนวน 2 คน

2.2 กองคลัง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 4 คน

พนักงานเทศบาล มีจำนวน 4 คน

2.3 กองช่าง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 4 คน

พนักงานเทศบาล มีจำนวน 4 คน

2.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 9 คน

ลูกจ้างประจำ มีจำนวน 3 คน

พนักงานจ้างทั่วไป มีจำนวน 6 คน

2.5 กองการประปา มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 3 คน

ลูกจ้างประจำ มีจำนวน 1 คน

พนักงานจ้างทั่วไป มีจำนวน 2 คน

เทศบาลตำบลบางหลวง

เทศบาลตำบลบางหลวง (24 พฤษภาคม 2554) กล่าวว่า เดิมเป็นสุขาภิบาล ตั้งเมื่อ 18 กรกฎาคม 2499 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 73 ตอนที่ 60 ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2499 และได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาล พ.ศ. 2542 ตามโครงสร้างปัจจุบันถูกจัดเป็นเทศบาลขนาดกลาง ในปัจจุบันมีคาบตำรวจบำรุง วิมลชาติ ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี มีนายไพรัชย์ ถมคำพาณิชย์ และนายสรการ สวัสดิ์กิจ ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี

เทศบาลตำบลบางหลวงเป็นชุมชนที่ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน อยู่ในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีพื้นที่ทั้งหมด 1.5 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลบางหลวง ประกอบด้วย หมู่ที่ 1,2,3,6 (บางส่วน) หมู่ 13 (บางส่วน) และหมู่ที่ 6 ตำบลหินมูล (บางส่วน) ตั้งอยู่ห่างจากจังหวัดนครปฐม ประมาณ 56 กิโลเมตร และ ห่างจากอำเภอบางเลนประมาณ 14 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 90 กิโลเมตร มีประชากรรวม 2,341 คน มีครัวเรือน 618 ครัวเรือน

โครงสร้าง ด้านการเมือง – การบริหาร

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลมีอัตรากำลังแยกเป็น

1. ฝ่ายการเมือง มีบุคลากรทั้งสิ้น 17 คน ดังต่อไปนี้

1.1 นายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.2 รองนายกเทศมนตรี	จำนวน 2 คน
1.3 ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.4 เลขานุการนายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.5 ประธานสภาเทศบาล	จำนวน 1 คน
1.6 รองประธานสภาเทศบาล	จำนวน 1 คน
1.7 เลขานุการประธานสภาเทศบาล	จำนวน 1 คน
1.8 สมาชิกสภาเทศบาล	จำนวน 9 คน

2. ข้าราชการประจำ แบ่งออกเป็น 5 กอง มีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น จำนวน 65 คน ดังต่อไปนี้

2.1 สำนักปลัดเทศบาล มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 25 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 11 คน
ลูกจ้างประจำ	มีจำนวน 1 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 11 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 2 คน

2.2 กองคลัง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 14 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 8 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 5 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 1 คน

2.3 กองช่าง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 5 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 2 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 2 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 1 คน

2.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 12 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 2 คน
ลูกจ้างประจำ	มีจำนวน 1 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 4 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 5 คน

2.4 กองการศึกษา มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 9 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 5 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 2 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 2 คน

เทศบาลตำบลลำพญา

เทศบาลตำบลลำพญา (30 พฤษภาคม 2554) กล่าวว่า ด้วยกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่าท้องที่ตำบลลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พื้นที่บริเวณ หมู่ที่ 3,7 และหมู่ที่ 2,4,5,6,8 และ 9 บางส่วนมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นสุขาภิบาล จึงได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2505 จัดตั้ง "สุขาภิบาลลำพญา" ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 79 ตอนที่ 69 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2505

และได้รับการยกฐานะโดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ตำบล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 เทศบาลตำบลลำพญาเป็นเทศบาลขนาดกลาง

เทศบาลตำบลลำพญา มีพื้นที่ทั้งหมด 4 ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน 2,500 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของหมู่บ้าน คือ หมู่บ้านที่ 3 และ 7 ตำบลลำพญา และยังครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของหมู่บ้าน คือ หมู่บ้านที่ 2,4,5,6,8 และ 9 ตำบลลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระยะห่างจากอำเภอเมืองนครปฐม ประมาณ 62 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอบางเลนมาทางใต้ ประมาณ 10 กิโลเมตร มีประชากรรวมจำนวน 1,774 คน เป็นชาย 857 คน เป็นหญิง 917 คน

โครงสร้าง ด้านการเมือง - การบริหาร

โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลมีอัตรากำลังแยกเป็น

1. ฝ่ายการเมือง มีบุคลากรทั้งสิ้น 17 คน ดังต่อไปนี้

1.1 นายกเทศมนตรีตำบล	จำนวน 1 คน
1.2 รองนายกเทศมนตรี	จำนวน 2 คน
1.3 ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.4 เลขานุการนายกเทศมนตรี	จำนวน 1 คน
1.5 ประธานสภาเทศบาล	จำนวน 1 คน
1.6 รองประธานสภาเทศบาล	จำนวน 1 คน
1.7 สมาชิกสภาเทศบาล	จำนวน 10 คน

2. ข้าราชการประจำ แบ่งออกเป็น 5 กอง มีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น จำนวน 59 คน ดังต่อไปนี้

2.1 สำนักปลัดเทศบาล มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 19 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 12 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 3 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 4 คน

2.2 กองคลัง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 10 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 7 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 3 คน

2.3 กองช่าง มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 6 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 5 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 1 คน

2.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 15 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 3 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 5 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	มีจำนวน 7 คน

2.5 กองการประปา มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 4 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 1 คน
ลูกจ้างประจำ	มีจำนวน 1 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 2 คน

2.6 กองการศึกษา มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 5 คน

พนักงานเทศบาล	มีจำนวน 3 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	มีจำนวน 2 คน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บวร จุลลา (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาระดับการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 และเปรียบเทียบการนำหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้าราชการครูมีการนำหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและ

สังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ข้าราชการครูที่อยู่ในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นต่างกัน มีการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จตุพร ผ่องสุข (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล โศกสว่าง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาและรายได้ มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล โศกสว่าง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล โศกสว่าง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

ชลาลัย นิมิบุตร (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา วิสัยทัศน์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ระดับสูงทั้งสามมิติ ได้แก่ ปัจจัยภายในตัวผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยภายในโรงเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน โดยระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในโรงเรียนปัจจุบันเป็นปัจจัยที่ทำให้การเผยแพร่วิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนมี 5 ปัจจัย จากทั้งหมด 18 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายในตัวผู้บริหารโรงเรียนสองปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรมผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพ และปัจจัยพฤติกรรมผู้นำทางวิชาการ ส่วนปัจจัยภายในโรงเรียนสองปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรมสนับสนุน และปัจจัยพฤติกรรมแตกแยก และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมีเพียงปัจจัยเดียวคือ ปัจจัยการมีส่วนร่วม ทั้งนี้พบว่า พฤติกรรมผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด และเมื่อบูรณาการข้อค้นพบที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ได้ข้อสรุปเพิ่มเติมว่า ปัจจัยพฤติกรรมสังการ และปัจจัยการให้ความช่วยเหลือจากชุมชน เป็นอีกสองปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียน

เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการ

บริหารงานเทศบาลในจังหวัดภูเก็ตประชาชนผู้มาใช้บริการเห็นว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเห็นว่าสามารถนำหลักการดังกล่าวเข้ามาใช้และประสบผลสำเร็จอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ระดับความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้แต่ละเทศบาลมีความแตกต่างกัน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล คือ กลยุทธ์โครงสร้าง ระบบการดำเนินงาน รูปแบบการบริหารงาน ทักษะบุคลากร และการจัดการด้านบุคลากร ส่วนค่านิยมร่วมของเทศบาลเป็นปัจจัยเชิงลบต่อระดับความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล

พระสุวิทย์ คำมูล (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตชั้นใน ชั้นนอกและชั้นกลาง ของกรุงเทพมหานคร ไม่มีความแตกต่างกัน 2) มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยในกลุ่มตัวแปรของแนวคิดของแวนมิเตอร์และแวนฮอร์น มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยในกลุ่มตัวแปรของตัวแบบการจัดการของวอร์เคซ จันทรศร มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยในกลุ่มตัวแปรของตัวแบบด้านการพัฒนาองค์กรของวอร์เคซ จันทรศร ต่างมีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร 3) ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ คือ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน ไม่มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในสำนักงานเขต จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่องานที่ทำ ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานและมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซับซ้อน ลำช้า 4) ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงควรให้ความสำคัญกับการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในทุกหน่วยงาน ทุกองค์กร และข้าราชการในทุกระดับ ควรส่งเสริมรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรในสำนักงานเขต และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น ควรมีการพัฒนาบุคลากร เช่น การฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ มีทัศนคติที่ดีต่อนโยบาย รวมทั้งในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม

สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ เพื่อประเมินผลการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ผลการวิจัยพบว่าประชากรที่มีรายได้และอายุต่างก็มีคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา

อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิอยู่ในระดับปานกลางประชากรมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยมากสุดในแต่ละด้าน ดังนี้ การกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นที่ยอมรับจากประชาชนมีความเที่ยงธรรมในการเลือกตั้งสรรหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติงานด้านการเมืองมีการจัดช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและการจัดกิจกรรมในการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานมีการอภิปรายถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ และมีการส่งเสริมให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างประหยัด

อาภรณ์ ชัยออน (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหาร การประเมินผลการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ และ เพื่อระบุปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภายหลังจากที่เทศบาลตำบลได้นำแนวคิดการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้กับการบริหารงานเทศบาลตำบล มีผลให้เทศบาลตำบลมุ่งเน้นการบริหารงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการจัดระบบการบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนที่รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน อีกทั้งลดขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ที่ยุ่งยากให้รวดเร็วขึ้น แต่ขณะเดียวกันเทศบาลตำบลยังประสบปัญหาด้านการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ให้ถ่ายโอนมาให้ ซึ่งมีภาระงานจำนวนมาก ทำให้เทศบาลตำบลไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งเทศบาลตำบลยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ประกอบกับเทศบาลตำบลมีศักยภาพด้านงบประมาณและบุคลากรไม่เพียงพอกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลให้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่คาดไว้ 2) การบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในปัจจุบันยังประสบปัญหาในด้านกฎระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลตำบลขาดความยืดหยุ่น และซับซ้อน การบริหารงานยังมีระบบอุปถัมภ์อยู่ ผู้บริหารและบุคลากรบางคนของเทศบาลตำบลยังแสวงหาผลประโยชน์จากรายได้การพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้บุคลากรของเทศบาลตำบลขาดความชำนาญเฉพาะด้าน ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และประชาชนบางส่วนไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับเทศบาลตำบลในทำกิจกรรมต่าง ๆ

ถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ (3) อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น ผลการศึกษาพบว่า (1) ประสิทธิผลของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 ซึ่งการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ (2) พบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว คือ คุณลักษณะของข้าราชการที่พึงประสงค์ การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติงานตามกระบวนการจัดการการบริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรสามารถอธิบายได้ร้อยละ 38.6 (3) จากการศึกษาข้อเสนอแนะคือ กระบวนการบริการมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้บริหารควรจะนำหลักการบริการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้คือ 1. ควรส่งเสริมด้านคุณลักษณะของข้าราชการที่พึงประสงค์ I AM READY ให้นำบุคลากรตระหนักปฏิบัติอย่างภาคภูมิใจ โดยเน้นส่วนของ 1) การวางแผน: วิเคราะห์สถานการณ์และให้กำหนดแผนงานระบุเป้าหมายให้ชัดเจน

ภัทราวดี ศรีสวัสดิ์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยและเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาระดับการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยและเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเปรียบเทียบการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยกับเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก และเพื่อเสนอแนวทางการสร้างเสริมการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยและเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ประชากรที่ใช้คือ พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างตามภารกิจที่ปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดเทศบาล ผลการวิจัยพบว่า (1) การบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยการบริหารตามหลักคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และการบริหารตามหลักความคุ้มค่ามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนการการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลบ้านแยง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยการบริหารตามหลักคุณธรรมมี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่การบริหารตามหลักนิติธรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2) เมื่อเปรียบเทียบการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยและเทศบาลตำบลบ้านแยงในภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (3) ปัญหาในการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ที่เทศบาลตำบลนครไทยควรแก้ไขเป็นอันดับแรก ได้แก่ ปัญหาการบริหารตามหลักความโปร่งใส สำหรับเทศบาลตำบลบ้านแยงปัญหาในการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ที่สมควรแก้ไขเป็นอันดับแรก ได้แก่ ปัญหาการบริหารตามหลักความคุ้มค่า ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ได้แก่ เทศบาลตำบลนครไทย ควรบริหารตามหลักความโปร่งใสให้มากขึ้น โดยเฉพาะในกระบวนการพิจารณาความดีความชอบประจำปี ควรเป็นไปตามระบบคุณธรรมตามระบบเปิด นำเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้ แต่งตั้งพนักงานแต่ละกอง/สำนักเข้าไปมีส่วนร่วม ประกาศผลการประเมินอย่างเปิดเผยและเปิดโอกาสให้พนักงานได้โต้แย้งหรือคัดค้าน ส่วนเทศบาลตำบลบ้านแยง ควรตั้งคณะกรรมการดูแลตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณให้คุ้มค่า และควรจัดเจ้าหน้าที่ให้ได้รับการฝึกอบรมด้านกฎหมายและระเบียบต่างๆ รวมทั้งให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่ชุมชนเพื่อเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเทศบาล นอกจากนี้ ควรยึดหลัก “ไม่มีความผิดและไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย” เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

ชไมพร เทือกสุบรรณ (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน กรณีการนำเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มาปฏิบัติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา 1) ประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน กรณีการนำเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มาปฏิบัติในกรมที่ดิน โดยผลการศึกษาพบว่าประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน ข้าราชการในสังกัดกรมที่ดินเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน ด้านที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านนิติธรรม รองลงมา คือ ด้านความคุ้มค่า ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส และด้านสำนึกรับผิดชอบ โดยเห็นด้วยในระดับปานกลาง และด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วม

ปัจจัยด้านเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ข้าราชการในสังกัดกรมที่ดินเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ด้านเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ด้านที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านความ

มีระบบและแบบแผน (Approach) รองลงมาคือ ด้านการนำไปใช้อย่างทั่วถึง (Deployment) และที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านการผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ (Learning)

ปัจจัยด้านการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน ข้าราชการในสังกัดกรมที่ดินเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อการนำปัจจัยด้านการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน ปัจจัยที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านความชัดเจนของนโยบายและแนวทางการปฏิบัติ รองลงมา คือ ทักษะความเข้าใจของบุคลากรผู้ปฏิบัติ โดยเห็นด้วยในระดับปานกลาง และปัจจัยที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ด้านความมุ่งมั่นของผู้บริหาร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน ได้แก่ ความมุ่งมั่นของผู้บริหาร การนำไปใช้อย่างทั่วถึง ทักษะความเข้าใจของบุคลากรผู้ปฏิบัติ และมีอิทธิพลในทางบวก โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ความมุ่งมั่นของผู้บริหาร

สรุป

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 โดยในการศึกษาวิจัยผู้วิจัยได้ให้ความสนใจในการบริหารงานของเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นหน่วยการปกครองที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยใช้กรณีศึกษากับเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และจากการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) หมายถึง ตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำตัวแบบด้านการจัดการของ วรเดช จันทรศร (2548: 141) ซึ่งกล่าวถึงสมรรถนะขององค์กรว่าเป็นความสามารถขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติมาใช้เป็นกรอบแนวคิดโดยตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยโครงสร้าง หมายถึง โครงสร้างขององค์กรต้องเหมาะสม ประกอบด้วย

1) ในเรื่องสายการบังคับบัญชา 2) ลำดับชั้นการบังคับบัญชา และ 3) การประสานงานภายในองค์กร

1.2 ปัจจัยบุคลากร หมายถึง บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถ ประกอบด้วย 1) ด้านการบริการ และ 2) มีเทคนิคอย่างเพียงพอ

1.3 ปัจจัยงบประมาณ หมายถึง การเตรียมการวางแผนความพร้อมในเรื่องของงบประมาณ ประกอบด้วย 1) การใช้จ่ายดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย และ 2) เพื่อแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ทันเวลาตามกำหนดของนโยบาย

1.4 ปัจจัยสถานที่ คือ สถานที่ตั้งขององค์กรที่นาน นโยบายปฏิบัติต้องมีความเหมาะสม และมีความพร้อมทุกส่วนฝ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติตามนโยบาย

1.5 ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ การสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหารในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ อันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อผลสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกปัจจัยหนึ่ง เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้สะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) หมายถึง ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ โดยใช้แนวคิดของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 ประการ ได้แก่

2.1 หลักนิติธรรม (rule of law) ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล

2.2 หลักคุณธรรม (ethic) ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต จนเป็นนิสัยประจำชาติ

2.3 หลักความโปร่งใส (transparency) ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติโดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและเข้าใจง่ายและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

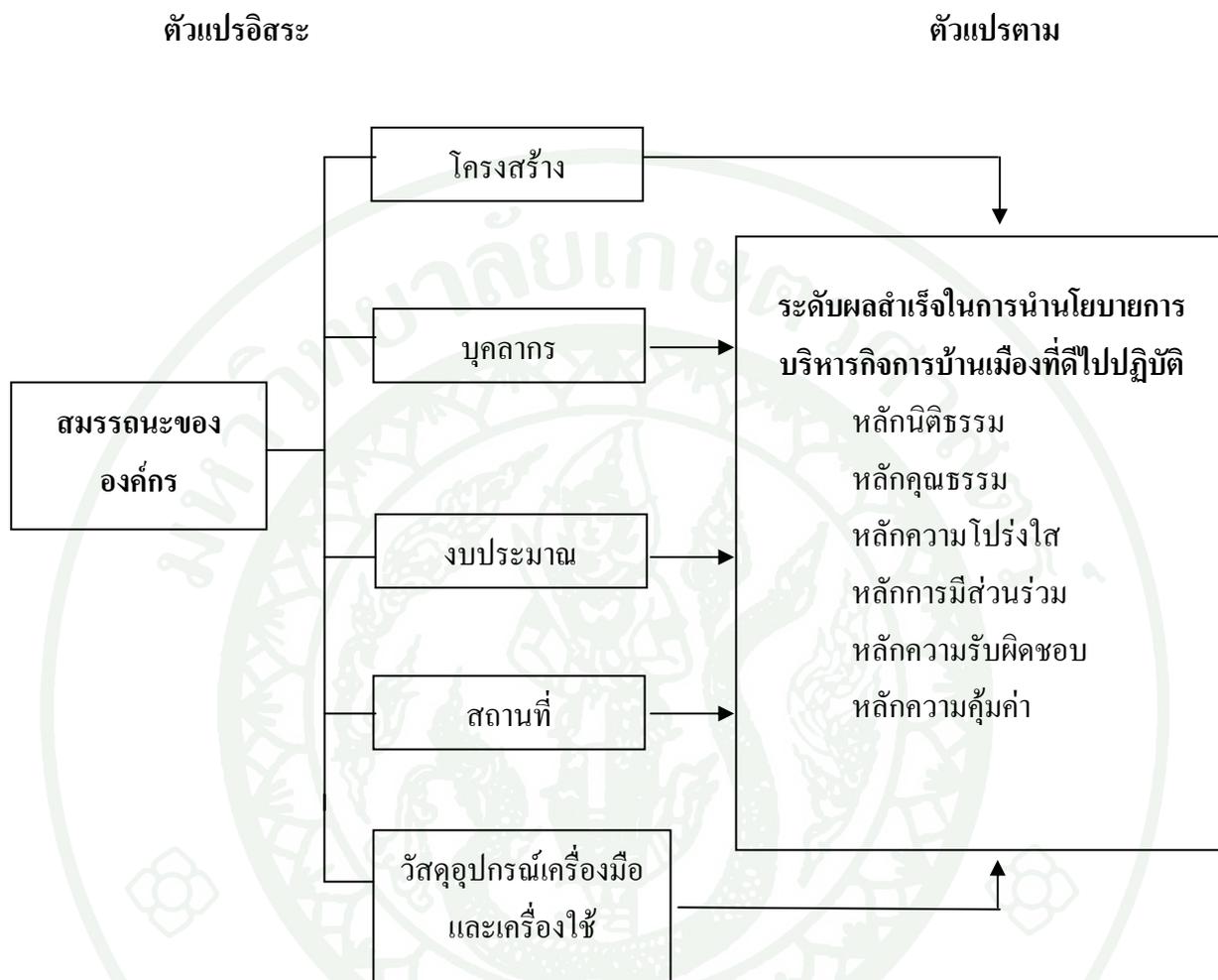
2.4 หลักความมีส่วนร่วม (participation) ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็นการได้ส่วนสาธารณะการประชาพิจารณ์การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

2.5 หลักความรับผิดชอบ (accountability) ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลดีและเสียจากการกระทำของตน

2.6 หลักความคุ้มค่า (value for money) ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมโดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัด ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์ สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกและรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ซึ่งสามารถเขียนได้เป็นแผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย ตามภาพที่ 8 ข้างล่างนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ วิธีการวิจัยแบ่งตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม คือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ประชากรทั้งสิ้น 246 คน

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีวิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักการคำนวณของ Yamane's (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 112) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n คือ จำนวนของขนาดของตัวอย่าง
 N คือ จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา
 e คือ ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (โดยในการศึกษานี้ได้กำหนดให้เท่ากับ .05)

แทนค่าสูตร

$$n = \frac{246}{1 + 246 (0.05)^2}$$

$$= 152$$

ดังนั้นขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 152 ตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 ทำการหาจำนวนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลที่ต้องการสุ่มของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งประกอบด้วย 4 เทศบาลตำบล จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่คำนวณได้ในขั้นที่ 1 คือ 152 ตัวอย่าง โดยตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ตามเขตเทศบาลตำบล กล่าวคือ ในแต่ละชั้นภูมิจะทำการกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลแต่ละเทศบาลตำบล โดยใช้สูตรดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 119)

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

เทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน	ประชากรข้าราชการและ		กลุ่มตัวอย่าง
	เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบล	สัดส่วน (%)	
	(คน)		
เทศบาลตำบลบางเลน	84	34.15	52
เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม	38	15.45	23
เทศบาลตำบลบางหลวง	65	26.42	41
เทศบาลตำบลลำพญา	59	23.98	36
รวม	246	100.00	152

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสร้างขึ้นจากแนวความคิดและทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยได้กำหนดเนื้อหาและโครงสร้างขอบเขตแบบสอบถามเป็น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กรในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย ปัจจัย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ จำนวน 14 ข้อ

เป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิทสเกล (Likert's scale) ดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 50)

- ระดับ 5 หมายถึง มีสมรรถนะขององค์กรมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีสมรรถนะขององค์กรมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีสมรรถนะขององค์กรปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีสมรรถนะขององค์กรน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีสมรรถนะขององค์กรน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะขององค์กรในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยมีเกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

สรุปจากเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น ได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรมากที่สุดในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรมากในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรปานกลางในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรน้อยในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีสมรรถนะขององค์กรน้อยที่สุดในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า จำนวน 20 ข้อ

เป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิทสเกล (Likert's scale) ดังนี้ (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 50)

- ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จมาก
 ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยมีเกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

สรุปจากเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น ได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับมากที่สุดต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
2. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับมากต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
3. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับปานกลางต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
4. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับน้อยต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ
5. ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยระดับน้อยที่สุดต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปเสนอกับกรรมการที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษารุ่นนี้หรือไม่ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถาม มีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try-out) กับบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ที่ไม่ใช่กลุ่มที่จะทำการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกับข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 ตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค

ในการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีการของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .954 โดยค่าความเชื่อมั่นในแต่ละด้านของแบบสอบถาม ดังนี้ (รายละเอียดตามภาคผนวก ข)

ตารางที่ 2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีการของครอนบาค

มาตรวัด	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค	จำนวนข้อคำถาม
โครงสร้าง	.947	2
บุคลากร	.940	3
งบประมาณ	.934	3
สถานที่	.948	3
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.956	3
ด้านนิติธรรม	.967	3
ด้านคุณธรรม	.963	4
ด้านความโปร่งใส	.970	3
ด้านการมีส่วนร่วม	.986	3
ด้านความรับผิดชอบ	.969	4
ด้านความคุ้มค่า	.968	3
รวม	.954	34

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ออกแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้
2. แจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งชี้แจงและทำความเข้าใจในแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามกลับคืน
3. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่ไม่ครบถ้วนออก
4. ลงคะแนนแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ทั้งนี้ในส่วนของสมมติฐานเกี่ยวกับการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ ผู้วิจัยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ผลและอภิปรายโดยไม่ได้ทำการทดสอบค่าพารามิเตอร์
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกำหนดระดับของความสัมพันธ์ (Hinkle D. E., 1998: 118) ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.71 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.51 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.31 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

เครื่องหมาย +, - หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกถึงทิศทางของความสัมพันธ์ โดยที่หาก

r มีเครื่องหมาย + หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน

r มีเครื่องหมาย - หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงกันข้าม

3. สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของครอนบาค

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามเพื่อดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม จำนวน 152 ตัวอย่าง และได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน รูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับขั้นตอน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งได้ แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ได้แก่ สมรรถนะขององค์กร แบ่งเป็น 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
โครงสร้าง	3.868	0.668	มาก
บุคลากร	3.787	0.618	มาก
งบประมาณ	3.789	0.736	มาก
สถานที่	3.743	0.642	มาก
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	3.754	0.792	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.868$, S.D.=0.668) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ($\bar{X}=3.789$, S.D.=0.736) สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ($\bar{X}=3.787$, S.D.=0.618) สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ($\bar{X}=3.754$, S.D.=0.792) และสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ ($\bar{X}=3.743$, S.D.=0.642) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะขององค์กรด้าน โครงสร้าง

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร ปัจจัยโครงสร้าง	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. โครงสร้างของสายการ บังคับบัญชา ลำดับชั้น การบังคับบัญชาของ เทศบาลตำบล	26 (17.11%)	72 (47.37%)	53 (34.87%)	1 (0.66%)	-	3.809	0.716	มาก
2. การประสานงาน ภายในเทศบาลตำบล และการกำหนดหน้าที่ ภาระงาน ที่รับผิดชอบ อย่างชัดเจน	36 (23.68%)	69 (45.39%)	47 (30.92%)	-	-	3.928	0.738	มาก
รวม						3.868	0.668	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบล อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.868$, S.D.= 0.668) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ การประสานงานภายในเทศบาลตำบล และการกำหนดหน้าที่ ภาระงาน ที่รับผิดชอบ อย่างชัดเจน มีผลต่อผลสำเร็จในการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาล ($\bar{X}=3.928$, S.D.=0.738) รองลงมาคือ โครงสร้างของสายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการบังคับบัญชาของเทศบาลตำบล มีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.809$, S.D.=0.716) ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง อยู่ในระดับ มากทุกข้อ

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร ปัจจัยบุคลากร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
3. เทศบาลตำบลมี บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ในปัจจัย การบริการตามภารกิจ ต่างๆ	31 (20.39%)	72 (47.37%)	49 (32.24%)	-	-	3.882	0.718	มาก
4. เทศบาลมีบุคลากรที่มี เทคนิคในการบริการ	24 (15.79%)	76 (50.00%)	49 (32.24%)	2 (1.32%)	1 (0.66%)	3.789	0.743	มาก
5. บุคลากรของเทศบาล ตำบล ได้แสดงออก ปัจจัยการบริการที่ สอดคล้องกับนโยบาย การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	16 (10.53%)	77 (50.66%)	55 (36.18%)	4 (2.63%)	-	3.691	0.693	มาก
รวม						3.787	0.618	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบลอำเภอ
บางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=3.787$, S.D.=0.618) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก
คือ เทศบาลตำบลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในปัจจัยการบริการตามภารกิจต่างๆ ($\bar{X}=3.882$,
S.D.=0.718) รองลงมาคือ เทศบาลมีบุคลากรที่มีเทคนิคในการบริการ ($\bar{X}=3.789$, S.D.=0.743)
และบุคลากรของเทศบาลตำบล ได้แสดงออกปัจจัยการบริการที่สอดคล้องกับนโยบายการบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.691$, S.D.=0.693) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขต
เทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร อยู่ในระดับ
มากทุกข้อ

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร ปัจจัยงบประมาณ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
6. เทศบาลมีการวางแผน ความพร้อมในเรื่อง งบประมาณ	28 (18.42%)	66 (43.42%)	54 (35.53%)	4 (2.63%)	-	3.776	0.774	มาก
7. การเบิกจ่าย งบประมาณของเทศบาล ตำบลในการดำเนิน โครงการต่างๆบรรลุ เป้าหมาย	30 (19.74%)	70 (46.05%)	48 (31.58%)	4 (2.63%)	-	3.829	0.770	มาก
8. ในภาพรวม เทศบาล ตำบลมีการใช้ งบประมาณอย่าง ประหยัดและมี ประสิทธิภาพ	37 (24.34%)	54 (35.53%)	49 (32.24%)	12 (7.89%)	-	3.763	0.912	มาก
รวม						3.789	0.736	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบล อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.789$, S.D.= 0.736) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากคือ การเบิกจ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลในการดำเนินโครงการต่างๆบรรลุเป้าหมาย ($\bar{X}=3.829$, S.D.=0.770) รองลงมาคือ เทศบาลมีการวางแผนความพร้อมในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X}=3.776$, S.D.=0.774) และในภาพรวม เทศบาลตำบลมีการใช้งบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.763$, S.D.= 0.912) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร ปัจจัยสถานที่	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
9. สถานที่ตั้งของ เทศบาล มีความ เหมาะสมแก่การนำ นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไป ปฏิบัติ	30 (19.74%)	65 (42.76%)	53 (34.87%)	4 (2.63%)	-	3.796	0.783	มาก
10. เทศบาลตำบล มีการ ปรับปรุงสภาพแวดล้อม ของหน่วยงานให้เอื้อ ประโยชน์ต่อการทำงาน และได้รับความ สะดวกสบายจากการมา รับบริการของประชาชน	24 (15.79%)	75 (49.34%)	50 (32.89%)	3 (1.97%)	-	3.789	0.725	มาก
11. เทศบาลตำบล มีการ จัดระเบียบของสถานที่ ในแต่ละฝ่ายมีความเป็น ระเบียบเรียบร้อย	20 (13.16%)	62 (40.79%)	66 (43.42%)	4 (2.63%)	-	3.645	0.741	มาก
รวม						3.743	0.642	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.743$, S.D.=0.642) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ สถานที่ตั้งของเทศบาล มีความเหมาะสมแก่การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.796$, S.D.=0.783) รองลงมาคือ เทศบาลตำบล มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของหน่วยงานให้เอื้อประโยชน์ต่อการทำงานและได้รับความสะดวกสบายจากการมารับบริการของประชาชน ($\bar{X}=3.789$, S.D.= 0.725) และเทศบาลตำบล มีการจัดระเบียบของสถานที่ในแต่ละฝ่ายมีความเป็น

ระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.645$, S.D.= 0.741) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
12. เทศบาลได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานเหมาะสม	32 (21.05%)	64 (42.11%)	55 (36.18%)	1 (0.66%)	-	3.836	0.759	มาก
13. ในภาพรวม เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ	33 (21.71%)	65 (42.76%)	47 (30.92%)	7 (4.61%)	-	3.816	0.825	มาก
14. เทศบาลตำบลมีการดูแล บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์	35 (23.03%)	49 (32.24%)	43 (28.29%)	24 (15.79%)	1 (0.66%)	3.612	1.030	มาก
รวม						3.754	0.792	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.754$, S.D.=0.792) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานเหมาะสม ($\bar{X}=3.836$, S.D.=0.759) รองลงมาคือ ในภาพรวม เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.816$, S.D.=0.825) และเทศบาลตำบล มีการดูแล บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X}=3.612$, S.D.=1.030) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านนิติธรรม ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรับผิดชอบ และด้านความคุ้มค่า ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ

(n=152)

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านนิติธรรม	3.936	0.734	มาก
ด้านคุณธรรม	3.837	0.646	มาก
ด้านความโปร่งใส	3.884	0.683	มาก
ด้านการมีส่วนร่วม	3.961	0.710	มาก
ด้านความรับผิดชอบ	3.883	0.571	มาก
ด้านความคุ้มค่า	3.761	0.930	มาก
รวม	3.875	0.627	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.875$, S.D.=0.627) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) รองลงมาคือ ด้านนิติธรรม ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.734) ด้านความโปร่งใส ($\bar{X}=3.884$, S.D.=0.683) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.883$, S.D.= 0.571) ด้านคุณธรรม ($\bar{X}=3.837$, S.D.=0.646) และด้านความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.761$, S.D.= 0.930) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ
ในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านนิติธรรม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลมีความ ทันสมัยสอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลงไป	34 (22.37%)	63 (41.45%)	53 (34.87%)	2 (1.32%)	-	3.849	0.779	มาก
2. กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลที่ประกาศใช้ ได้คำนึงถึงประโยชน์ ของประชาชน	48 (31.58%)	58 (38.16%)	46 (30.26%)	-	-	4.013	0.789	มาก
3. ในภาพรวมของการ ทำงานของเทศบาลตำบล มีความพร้อมในการ ปฏิบัติตามหลักนิติธรรม	43 (28.29%)	60 (39.47%)	47 (30.92%)	2 (1.32%)	-	3.947	0.804	มาก
รวม						3.936	0.734	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบล
อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.734)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ
ของเทศบาลที่ประกาศใช้ได้คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน ($\bar{X}=4.013$, S.D.=0.789) รองลงมา
คือ ในภาพรวมของการทำงานของเทศบาลตำบล มีความพร้อมในการปฏิบัติตามหลักนิติธรรม
($\bar{X}=3.947$, S.D.=0.804) และกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลมีความทันสมัยสอดคล้องกับ
สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X}=3.849$, S.D.=0.779) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านคุณธรรม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4. การบริหารงานของ เทศบาลตำบลในปัจจุบัน มีความซื่อสัตย์โดยยึด ประโยชน์สาธารณะ	24 (15.79%)	79 (51.97%)	47 (30.92%)	2 (1.32%)	-	3.822	0.701	มาก
5. เจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อ หน้าที่ และไว้วางใจได้	26 (17.11%)	74 (48.68%)	51 (33.55%)	1 (0.66%)	-	3.822	0.710	มาก
6. เจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีการปฏิบัติหน้าที่ให้ เป็นตัวอย่างแก่สังคมใน การยึดมั่นในความ ถูกต้องดีงาม	33 (21.71%)	60 (39.47%)	59 (38.82%)	-	-	3.829	0.761	มาก
7. ในภาพรวมของ เทศบาลตำบล การ บริหารงานภายใน หน่วยงานได้ยึดหลัก คุณธรรม	36 (23.68%)	66 (43.42%)	45 (29.61%)	5 (3.29%)	-	3.875	0.808	มาก
รวม						3.837	0.646	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบลอำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.837$, S.D.=0.646) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ในภาพรวมของเทศบาล ตำบล การบริหารงานภายในหน่วยงานได้ยึดหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.875$, S.D.=0.808) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมในการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ($\bar{X}=3.829$, S.D.=0.761) การบริหารงานของเทศบาลตำบลในปัจจุบัน มีความซื่อสัตย์โดยยึด ประโยชน์สาธารณะ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.701) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อ

หน้าที่ และไว้วางใจได้ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.710) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาล ตำบล อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านความโปร่งใส	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
8. การดำเนินงานของ เทศบาลตำบล มีความ โปร่งใส	23 (15.13%)	75 (49.34%)	52 (34.21%)	2 (1.32%)	-	3.783	0.709	มาก
9. เทศบาลตำบล มีการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้แก่ประชาชนรับทราบ	34 (22.37%)	72 (47.37%)	44 (28.95%)	2 (1.32%)	-	3.908	0.749	มาก
10. เทศบาลตำบล ได้มี การแจ้งให้ประชาชน ทราบถึงขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน และสามารถ ตรวจสอบได้	39 (25.66%)	70 (46.05%)	41 (26.97%)	2 (1.32%)	-	3.961	0.762	มาก
รวม						3.884	0.683	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบลอำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.884$, S.D.=0.683) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบล ได้มีการ แจ้งให้ประชาชนทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.762) รองลงมาคือ เทศบาลตำบล มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบ ($\bar{X}=3.908$, S.D.=0.749) และการดำเนินงานของเทศบาลตำบล มีความโปร่งใส ($\bar{X}=3.783$, S.D.=0.709) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ ในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
11. เทศบาลมีการเปิด โอกาสให้ประชาชน แสดงความคิดเห็นและ ร่วมตัดสินใจในกิจกรรม ของชุมชน	41 (26.97%)	61 (40.13%)	50 (32.89%)	-	-	3.941	0.774	มาก
12. เทศบาลตำบลได้เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของหน่วยงาน	39 (25.66%)	70 (46.05%)	43 (28.29%)	-	-	3.974	0.736	มาก
13. เทศบาลตำบลมีการ เปิดรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจาก ประชาชน	44 (28.95%)	61 (40.13%)	45 (29.61%)	2 (1.32%)	-	3.967	0.801	มาก
รวม						3.961	0.710	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเขตเทศบาลตำบลอำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลได้เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน ($\bar{X}=3.974$, S.D.=0.736) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน ($\bar{X}=3.967$, S.D.=0.801) และเทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจใน กิจกรรมของชุมชน ($\bar{X}=3.941$, S.D.=0.774) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาล ตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ
ในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการ บริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี ด้านความรับผิดชอบต่อ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
14. เทศบาลตำบลมีกร ดำเนินงานที่มีความ รับผิดชอบต่อประโยชน์ ของชุมชน	27 (17.76%)	83 (54.61%)	42 (27.63%)	-	-	3.901	0.669	มาก
15. เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลตำบลมีความใ ฝ่ใจและรับผิดชอบต่อ ให้บริการแก่ประชาชน	28 (18.42%)	84 (55.26%)	40 (26.32%)	-	-	3.921	0.666	มาก
16. เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลมีความ กระตือรือร้นต่อการ แก้ไขปัญหาต่อ ประชาชน	22 (14.47%)	79 (51.97%)	51 (33.55%)	-	-	3.809	0.668	มาก
17. เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลตำบลเป็นผู้มี ความรับผิดชอบต่อ หน้าที่การงานและสังคม	30 (19.74%)	77 (50.66%)	45 (29.61%)	-	-	3.901	0.698	มาก
รวม						3.883	0.571	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบลอำเภอ
บางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.883$, S.D.=0.571)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาล
ตำบลมีความใฝ่ใจและรับผิดชอบต่อให้บริการแก่ประชาชน ($\bar{X}=3.921$, S.D.=0.666) รองลงมา
คือ เทศบาลตำบลมีกรดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อประโยชน์ของชุมชน ($\bar{X}=3.901$,
S.D.=0.669) เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและสังคม
($\bar{X}=3.901$, S.D.=0.698) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีความกระตือรือร้นต่อการแก้ไขปัญหาต่อ

ประชาชน ($\bar{X}=3.809$, S.D.=0.668) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านความคุ้มค่า	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
18. ในภาพรวมของเทศบาลตำบล มีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ	37 (24.34%)	59 (38.82%)	35 (23.03%)	21 (13.82%)	-	3.737	0.982	มาก
19. เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาล	32 (21.05%)	73 (48.03%)	26 (17.11%)	21 (13.82%)	-	3.763	0.940	มาก
20. เทศบาลตำบลมีการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ไป	44 (28.95%)	55 (36.18%)	29 (19.08%)	24 (15.79%)	-	3.783	1.035	มาก
รวม						3.761	0.930	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.761$, S.D.=0.930) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ไป ($\bar{X}=3.783$, S.D.=1.035) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาล ($\bar{X}=3.763$, S.D.=0.940) และในภาพรวมของเทศบาลตำบล มีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.737$, S.D.=0.982) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน

จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ทดสอบสมมติฐาน โดยดูจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานการวิจัยย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ

(n=152)

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านนิติธรรม	3.936	0.734	มาก
ด้านคุณธรรม	3.837	0.646	มาก
ด้านความโปร่งใส	3.884	0.683	มาก
ด้านการมีส่วนร่วม	3.961	0.710	มาก
ด้านความรับผิดชอบ	3.883	0.571	มาก
ด้านความคุ้มค่า	3.761	0.930	มาก
รวม	3.875	0.627	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.875$, S.D.=0.627) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่

มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) รองลงมาคือ ด้านนิติธรรม ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.734) ด้านความโปร่งใส ($\bar{X}=3.884$, S.D.=0.683) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.883$, S.D.=0.571) ด้านคุณธรรม ($\bar{X}=3.837$, S.D.=0.646) และด้านความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.761$, S.D.=0.930) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน

สมมติฐานที่ 1.2 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านนิติธรรม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. กฏระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลมีความ ทันสมัยสอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลงไป	34 (22.37%)	63 (41.45%)	53 (34.87%)	2 (1.32%)	-	3.849	0.779	มาก
2. กฏระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลที่ประกาศใช้ ได้คำนึงถึงประโยชน์ ของประชาชน	48 (31.58%)	58 (38.16%)	46 (30.26%)	-	-	4.013	0.789	มาก
3. ในภาพรวมของการ ทำงานของเทศบาลตำบล มีความพร้อมในการ ปฏิบัติตามหลักนิติธรรม	43 (28.29%)	60 (39.47%)	47 (30.92%)	2 (1.32%)	-	3.947	0.804	มาก
รวม						3.936	0.734	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.936$, S.D.= 0.734) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ กฏระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลที่ประกาศใช้ได้

ค่านึงถึงประโยชน์ของประชาชน ($\bar{X}=4.013$, S.D.=0.789) รองลงมาคือ ในภาพรวมของการทำงานของเทศบาลตำบล มีความพร้อมในการปฏิบัติตามหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.947$, S.D.=0.804) และกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X}=3.849$, S.D.=0.779) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.3 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรม ไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านคุณธรรม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4. การบริหารงานของ เทศบาลตำบลในปัจจุบัน มีความซื่อสัตย์โดยยึด ประโยชน์สาธารณะ	24 (15.79%)	79 (51.97%)	47 (30.92%)	2 (1.32%)	-	3.822	0.701	มาก
5. เจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อ หน้าที่ และไว้วางใจได้	26 (17.11%)	74 (48.68%)	51 (33.55%)	1 (0.66%)	-	3.822	0.710	มาก
6. เจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีการปฏิบัติหน้าที่ให้ เป็นตัวอย่างแก่สังคมใน การยึดมั่นในความ ถูกต้องดีงาม	33 (21.71%)	60 (39.47%)	59 (38.82%)	-	-	3.829	0.761	มาก

ตารางที่ 18 (ต่อ)

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านคุณธรรม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
7. ในภาพรวมของ เทศบาลตำบล การ บริหารงานภายใน หน่วยงานได้ยึดหลัก คุณธรรม	36 (23.68%)	66 (43.42%)	45 (29.61%)	5 (3.29%)	-	3.875	0.808	มาก
รวม						3.837	0.646	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.837$, S.D.=0.646) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ ในภาพรวมของเทศบาลตำบล การบริหารงานภายในหน่วยงานได้ยึดหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.875$, S.D.=0.808) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมในการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ($\bar{X}=3.829$, S.D.=0.761) การบริหารงานของเทศบาลตำบลในปัจจุบัน มีความซื่อสัตย์โดยยึดประโยชน์สาธารณะ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.701) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และไว้วางใจได้ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.710) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.4 การนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านความโปร่งใส	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
8. การดำเนินงานของ เทศบาลตำบล มีความ โปร่งใส	23 (15.13%)	75 (49.34%)	52 (34.21%)	2 (1.32%)	-	3.783	0.709	มาก
9. เทศบาลตำบล มีการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้แก่ประชาชนรับทราบ	34 (22.37%)	72 (47.37%)	44 (28.95%)	2 (1.32%)	-	3.908	0.749	มาก
10. เทศบาลตำบล ได้มี การแจ้งให้ประชาชน ทราบถึงขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน และสามารถ ตรวจสอบได้	39 (25.66%)	70 (46.05%)	41 (26.97%)	2 (1.32%)	-	3.961	0.762	มาก
รวม						3.884	0.683	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.884$, S.D.=0.683) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบล ได้มีการแจ้งให้ประชาชนทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.762) รองลงมาคือ เทศบาลตำบล มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบ ($\bar{X}=3.908$, S.D.=0.749) และการดำเนินงานของเทศบาลตำบล มีความโปร่งใส ($\bar{X}=3.783$, S.D.=0.709) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.5 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
11. เทศบาลมีการเปิด โอกาสให้ประชาชน แสดงความคิดเห็นและ ร่วมตัดสินใจในกิจกรรม ของชุมชน	41 (26.97%)	61 (40.13%)	50 (32.89%)	-	-	3.941	0.774	มาก
12. เทศบาลตำบลได้เปิด โอกาสให้ประชาชนเข้า มามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของหน่วยงาน	39 (25.66%)	70 (46.05%)	43 (28.29%)	-	-	3.974	0.736	มาก
13. เทศบาลตำบลมีการ เปิดรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจาก ประชาชน	44 (28.95%)	61 (40.13%)	45 (29.61%)	2 (1.32%)	-	3.967	0.801	มาก
รวม						3.961	0.710	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน ($\bar{X}=3.974$, S.D.=0.736) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน ($\bar{X}=3.967$, S.D.=0.801) และเทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในกิจกรรมของชุมชน ($\bar{X}=3.941$, S.D.=0.774) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.6 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 21 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านความรับผิดชอบต่อ	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
14. เทศบาลตำบลมีการ ดำเนินงานที่มีความ รับผิดชอบต่อประ โยชน์ ของชุมชน	27 (17.76%)	83 (54.61%)	42 (27.63%)	-	-	3.901	0.669	มาก
15. เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลตำบลมีความใ ใจและรับผิดชอบต่อในการ ให้บริการแก่ประชาชน	28 (18.42%)	84 (55.26%)	40 (26.32%)	-	-	3.921	0.666	มาก
16. เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลมีความ กระตือรือร้นต่อการ แก้ไขปัญหาต่อ ประชาชน	22 (14.47%)	79 (51.97%)	51 (33.55%)	-	-	3.809	.668	มาก
17. เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลตำบลเป็นผู้มี ความรับผิดชอบต่อ หน้าที่การงานและสังคม	30 (19.74%)	77 (50.66%)	45 (29.61%)	-	-	3.901	0.698	มาก
รวม						3.883	0.571	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.883$, S.D.=0.571) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีความใใจและรับผิดชอบต่อในการให้บริการแก่ประชาชน ($\bar{X}=3.921$, S.D.=0.666) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมี

การดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อประโยชน์ของชุมชน ($\bar{X}=3.901$, S.D.=0.669) เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและสังคม ($\bar{X}=3.901$, S.D.=0.698) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีความกระตือรือร้นต่อการแก้ไขปัญหาต่อประชาชน ($\bar{X}=3.809$, S.D.=0.668) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 1.7 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ

(n=152)

นโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน ความคุ้มค่า	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ					\bar{X}	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
18. ในภาพรวมของ เทศบาลตำบล มีการใช้ จ่ายเงินอย่างประหยัดและมี ประสิทธิภาพ	37 (24.34%)	59 (38.82%)	35 (23.03%)	21 (13.82%)	-	3.737	0.982	มาก
19. เทศบาลตำบลมีการใช้ ทรัพยากรร่วมกันระหว่าง หน่วยงานภายในเทศบาล	32 (21.05%)	73 (48.03%)	26 (17.11%)	21 (13.82%)	-	3.763	0.940	มาก
20. เทศบาลตำบลมีการ ประเมินความคุ้มค่าโดย เปรียบเทียบประโยชน์ที่ ได้รับกับงบประมาณที่ ใช้ไป	44 (28.95%)	55 (36.18%)	29 (19.08%)	24 (15.79%)	-	3.783	1.035	มาก
รวม						3.761	0.930	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.761$, S.D.=0.930) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการประเมินความคุ้มค่าโดย

เปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ไป ($\bar{X}=3.783$, S.D.=1.035) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาล ($\bar{X}=3.763$, S.D.=0.940) และในภาพรวมของเทศบาลตำบล มีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.737$, S.D.=0.982) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

สมมติฐานที่ 2 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ในส่วนนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สามารถเขียนเป็นสมมติฐานการวิจัยย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ กับ ผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.677**	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.772**	.000	สูง
งบประมาณ	.804**	.000	สูง
สถานที่	.633**	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.757**	.000	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัยกับ ผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .677 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .772 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .804 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .633 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .757 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2.2 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.598**	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.728**	.000	สูง
งบประมาณ	.758**	.000	สูง
สถานที่	.577**	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.753**	.000	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัยกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .598 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .728 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .758 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .577 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .753 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2.3 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้กับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ (n=152)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.539**	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.706**	.000	สูง
งบประมาณ	.633**	.000	ปานกลาง
สถานที่	.575**	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.580**	.000	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัย กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .539 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้าน โครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .706 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .633 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .575 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .580 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.4 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.607**	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.643**	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.737**	.000	สูง
สถานที่	.555**	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.760**	.000	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัยกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .607 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .643 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .737 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .555 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .760 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2.5 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้กับ ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ (n=152)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.533**	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.634**	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.660**	.000	ปานกลาง
สถานที่	.521**	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.626**	.000	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัย กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .533 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .634 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .660 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .521 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .626 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.6 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.693**	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.670**	.000	ปานกลาง
งบประมาณ	.716**	.000	สูง
สถานที่	.559**	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.647**	.000	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัย กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .693 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .670 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .716 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมีผลความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .559 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .647 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.7 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ

(n=152)

สมรรถนะขององค์กร	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
โครงสร้าง	.655**	.000	ปานกลาง
บุคลากร	.737**	.000	สูง
งบประมาณ	.800**	.000	สูง
สถานที่	.593**	.000	ปานกลาง
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.705**	.000	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัย กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .655 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บุคลากร พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .737 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

งบประมาณ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .800 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

สถานที่ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .593 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ค่า r ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .705 โดยมีค่า Sig. (2-sided) เท่ากับ .000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนั้น สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

ข้อวิจารณ์

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ มีประเด็นที่สามารถนำมาวิจารณ์ได้ ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม คือ สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ และปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมากที่สุด ($\bar{X}=3.868$, S.D.=0.668) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ($\bar{X}=3.789$, S.D.= 0.736) สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ($\bar{X}=3.787$, S.D.=0.618) สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ($\bar{X}=3.754$, S.D.=0.792) และสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ ($\bar{X}=3.743$, S.D.=0.642) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า

1. โครงสร้าง

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.868$, S.D.=0.668) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมากที่สุดคือ การประสานงานภายในเทศบาลตำบล และการกำหนดหน้าที่ ภาระงานที่ได้รับผิดชอบอย่างชัดเจน มีผลต่อผลสำเร็จในการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาล ($\bar{X}=3.928$, S.D.=0.738) รองลงมาคือ โครงสร้างของสายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการบังคับบัญชาของเทศบาลตำบล มีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.809$, S.D.=0.716) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะ การมีโครงสร้างของสายการบังคับบัญชาที่เหมาะสมชัดเจน จะทำให้เกิดการประสานงานที่ดี มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ William (1971 อ้างใน จุมพล หนีมนานิช, 2549: 261) กล่าวว่า ผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางปัจจัยการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับงานวิจัย เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2550: 125) ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลในปัจจัยด้านโครงสร้างนั้นพบว่า การกระจายอำนาจลงสู่ระดับล่าง การมีสายบังคับบัญชาที่สั้นลง และการมีรูปแบบโครงสร้างองค์กรเทศบาลมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อารักษ์ชัยออน (2551) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า เมื่อเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ได้นำแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้กับการบริหารงานมีผลทำให้เทศบาลตำบลมุ่งเน้นการบริหารงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการจัดระบบการบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อการให้บริการต่อประชาชนที่รวดเร็ว และลดขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ที่ยุ่งยากให้เร็วขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร เทือกสุบรรณ (2553) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในกรมที่ดิน กรณีการนำเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มาปฏิบัติ ซึ่งพบว่า ข้าราชการในสังกัด

กรมที่ดินเห็นด้วยกับการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านความชัดเจนของนโยบายและแนวทางการปฏิบัติ

2. บุคลากร

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.787$, S.D.=0.618) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการบริการตามภารกิจต่างๆ ($\bar{X}=3.882$, S.D.=0.718) รองลงมาคือ เทศบาลมีบุคลากรที่มีเทคนิคในการบริการ ($\bar{X}=3.789$, S.D.=0.743) และบุคลากรของเทศบาลตำบล ได้แสดงออกด้านการบริการที่สอดคล้องกับนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.691$, S.D.=0.693) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การที่เทศบาลมีบุคลากรที่มีคุณภาพมาปฏิบัติงานจะทำให้องค์กรสามารถตอบสนองนโยบายได้ตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ มีการปฏิบัติงานด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยความเข้าใจ ซึ่งส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิด William (1971 อ้างใน จุมพล หนิมพานิช, 2549: 261) ที่กล่าวถึงปัจจัยบุคลากรว่าบุคลากรที่อยู่ในองค์กรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านการบริหารและเทคนิคอย่างเพียงพอ จึงส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารมณ์ ชัยออน (2551) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า การนำแนวคิดการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้กับการบริหารงานเทศบาลตำบลมีผลให้การบริหารงานก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการจัดระบบการบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนที่รวดเร็ว แต่ขณะเดียวกันเทศบาลตำบลยังประสบปัญหาการถ่ายโอนภาระหน้าที่ทำให้เทศบาลตำบลไม่สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างทั่วถึงด้วยข้อจำกัดปัจจัยบุคลากรที่ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานปัจจัยต่างๆ อย่างเพียงพอ รวมถึงผู้บริหารและบุคลากรบางคนมีการแสวงหาผลประโยชน์จากการพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้บุคลากรของเทศบาลตำบลยังขาดความชำนาญเฉพาะปัจจัย ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552) ศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า คุณลักษณะของข้าราชการที่พึงประสงค์ การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติงานตามกระบวนการจัดการบริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2550: 128) ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำ

หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลในปัจจัยด้านการจัดการด้านบุคลากรนั้นพบว่า การส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรม และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน การจูงใจบุคลากรให้มีความก้าวหน้าต่ออาชีพ และการมีบุคลากรที่มีความสามารถ ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานของเทศบาลในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552) ศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า คุณลักษณะของข้าราชการที่พึงประสงค์ การมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และปฏิบัติงานตามกระบวนการจัดการการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร กล่าวว่า สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ควรมีการพัฒนาบุคลากร เช่น การฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ มีทัศนคติที่ดีต่อนโยบาย รวมทั้งในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม

3. งบประมาณ

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.789$, S.D.=0.763) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณมากที่สุด คือ การเบิกจ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลในการดำเนินโครงการต่างๆบรรลุเป้าหมาย ($\bar{X}=3.829$, S.D.=0.770) รองลงมาคือ เทศบาลมีการวางแผนความพร้อมในเรื่องงบประมาณ ($\bar{X}=3.776$, S.D.=0.774) และในภาพรวมเทศบาลตำบลมีการใช้งบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}= 3.763$, S.D.=0.912) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ได้รับการสนับสนุนในด้านงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการบริการงานด้านต่างๆและให้ความสำคัญกับการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และคุ้มค่า เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการต่างๆบรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังทำให้การใช้จ่ายงบประมาณในโครงการต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาณุพร พงศ์สุวรรณ (2552) ที่กล่าวถึง ปัจจัยงบประมาณว่าขึ้นอยู่กับความเพียงพอ ความต่อเนื่องและการจัดสรรอย่าง

ทั่วถึงมีประสิทธิภาพและทันเวลา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 154) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า งบประมาณที่ทางสำนักงานเขตได้รับมีจำนวนจำกัด ควรคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากร การเบิกจ่ายงบประมาณของสำนักงานเขตเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ จากองค์กรภายในและองค์กรภายนอก เช่น สื่อมวลชน และควรใช้จ่ายอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ควรพิจารณากลับกรองและจัดลำดับความสำคัญโครงการเร่งด่วนที่ต้องจัดทำและดำเนินการเป็นพิเศษ มีความสำคัญต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อารมณ์ ชัยออน (2551) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า การนำแนวคิดการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีมาปรับใช้กับการบริหารงานเทศบาลตำบลมีผลให้การบริหารงานก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น มีการจัดระบบการบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อการให้บริการประชาชนที่รวดเร็ว แต่ขณะเดียวกันเทศบาลตำบลยังประสบปัญหางบประมาณไม่เพียงพอกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นสาเหตุหนึ่งส่งผลให้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่ ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่คาด

4. สถานที่

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.743, S.D.=0.642$) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่มากที่สุด คือ สถานที่ตั้งของเทศบาล มีความเหมาะสมแก่การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.796, S.D.=0.783$ รองลงมาคือ เทศบาลตำบล มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของหน่วยงานให้เอื้อประโยชน์ต่อการทำงานและได้รับความสะดวกสบายจากการมารับบริการของประชาชน ($\bar{X}=3.789, S.D.=0.725$) และเทศบาลตำบล มีการจัดระเบียบของสถานที่ในแต่ละฝ่ายมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.645, S.D.=0.741$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การที่เทศบาลตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมจะสามารถดูแลเอาใจใส่ประชาชนได้เป็นอย่างดี และสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาณุพร พงศ์สุวรรณ (2552) ที่กล่าวถึงปัจจัยสถานที่ ว่าอาคารสถานที่ ทำเลที่ตั้ง มีความพร้อมจะส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 154) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร

พบว่า การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของหน่วยงานให้เอื้อประโยชน์ต่อการทำงานและได้รับความสะดวกจากการมารับบริการของประชาชนมีความสำคัญต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก และเห็นว่าการจัดระเบียบของสถานที่ในแต่ละฝ่ายมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก

5. วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.754, S.D.=0.792$) โดยพบว่า มีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มากที่สุด คือ เทศบาลได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ ในการปฏิบัติงานเหมาะสม ($\bar{X}=3.836, S.D.=0.759$) รองลงมาคือ ในภาพรวม เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.816, S.D.=0.825$) และเทศบาลตำบล มีการดูแล บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X}=3.612, S.D.=1.030$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การที่เทศบาลได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน รวมถึงมีการกำหนดหลักเกณฑ์การนำวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่า ตลอดจนมีการเก็บบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม จะทำให้เกิดการประหยัดงบประมาณในการใช้จ่ายต่าง ๆ และสามารถนำงบประมาณไปใช้ในเรื่องที่มีความสำคัญอื่น ๆ ได้ ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ภาณุพร พงศ์สุวรรณ (2552) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทันสมัยเพียงพอหรือไม่ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกปัจจัยหนึ่ง เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้สะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 155) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก และการให้ความสำคัญต่อการนำวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ การดูแล บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ มีความสำคัญต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล (2550) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งพบว่า การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ มีการส่งเสริมให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างประหยัด

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม แบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านนิติธรรม ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความรับผิดชอบ และด้านความคุ้มค่า พบว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.875$, S.D.= 0.627) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) รองลงมาคือ ด้านนิติธรรม ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.734) ด้านความโปร่งใส ($\bar{X}=3.884$, S.D.=0.683) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.883$, S.D.=0.571) ด้านคุณธรรม ($\bar{X}=3.837$, S.D.=0.646) และด้านความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.761$, S.D.=0.930) ตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของสุเทพ เชาวลิขิต (2548: 38-41) กล่าวถึงหลักการมีส่วนร่วมในระดับประเทศ ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 3 มาตรา 60 กำหนดให้ บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน และให้รัฐส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมืองการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐทุกระดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2547: 9-10) ที่กล่าวว่าหลักความร่วมมือ คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญ ๆ ของสังคม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวน สาธารณะ การประชาพิจารณ์การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ และจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 136) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการมีส่วนร่วม รองลงมาคือ ด้านความโปร่งใส ด้านนิติธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้านคุณธรรม และด้านความคุ้มค่าตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทนาวดี ศรีสวัสดิ์ (2552) ศึกษาเรื่อง การบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลนครไทย และเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งพบว่า การบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยใน

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552) ศึกษาเรื่อง การนำหลักกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ศึกษาเฉพาะกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งพบว่า ประสิทธิภาพของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติกรณี ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บวร จุลลา (2548) ศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 ซึ่งพบว่า ข้าราชการครูมีการนำหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1. ด้านนิติธรรม

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.936$, $S.D.=0.734$) โดยพบว่า มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติมากที่สุด คือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลที่ประกาศใช้ได้คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน ($\bar{X}=4.013$, $S.D.=0.789$) รองลงมาคือ ในภาพรวมของการทำงานของเทศบาลตำบล มีความพร้อมในการปฏิบัติตามหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.947$, $S.D.=0.804$) และกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X}=3.849$, $S.D.=0.779$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องนำกฎระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก และกฎระเบียบ ข้อบังคับ จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นการควบคุมการใช้อำนาจของรัฐให้เป็นไปอย่างชอบธรรม ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุเทพ เชาวลิต (2548:38) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินตามภาระหน้าที่ ว่าด้วย หลักนิติธรรม ที่เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับนั้นจะต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ และมีการบังคับใช้กับทุกคนอย่างเสมอภาคโดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่ขัดแย้งกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 164) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับผลสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักนิติธรรม เกิดจากการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามหลักนิติธรรม มีการพัฒนาระเบียบราชการบริหารงานสำนักงานเขต และมีการพัฒนาการทางกฎหมายมายาวนาน กำหนดอำนาจหน้าที่และขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านการให้บริการ

ประชาชนไว้ในกฎหมายหรือระเบียบอย่างชัดเจน และเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ได้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายอย่างเคร่งครัด และสอดคล้องกับงานวิจัยเนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2550:175) ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต พบว่า ระดับผลสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักนิติธรรม เกิดจากการจัดทำระเบียบ ข้อปฏิบัติเพื่อใช้เฉพาะท้องถิ่นของเทศบาลตนเอง และมีการทบทวนระเบียบ ข้อบังคับเป็นระยะเพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

2. ด้านคุณธรรม

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.837$, S.D.=0.646) โดยพบว่า มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติมากที่สุด คือ ในภาพรวมของเทศบาลตำบล การบริหารงานภายในหน่วยงานได้ยึดหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.875$, S.D.=0.808) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นอย่างอย่างแก่สังคมในการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ($\bar{X}=3.829$, S.D.=0.761) การบริหารงานของเทศบาลตำบลในปัจจุบัน มีความซื่อสัตย์โดยยึดประโยชน์สาธารณะ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.701) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ และไว้วางใจได้ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.710) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องอาศัยหลักคุณธรรม เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่เทศบาล รวมถึงข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดแก่ประชาชนผู้มาใช้บริการให้ได้รับบริการอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุเทพ เชาวลิศ (2548:39) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินตามภาระหน้าที่ ว่าด้วยการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน คือ มีจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงานและต่อประชาชนและสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 164) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักคุณธรรม เกิดจากการที่ทางสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มารับบริการ

3. ด้านความโปร่งใส

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.884$, S.D.=0.683) โดยพบว่า มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบล ได้มีการแจ้งให้ประชาชนทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.762) รองลงมาคือ เทศบาลตำบล มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบ ($\bar{X}=3.908$, S.D.=0.749) และการดำเนินงานของเทศบาลตำบล มีความโปร่งใส ($\bar{X}=3.783$, S.D.=0.709) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องยึดหลักความโปร่งใสตรวจสอบได้ เพื่อเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการพัฒนาต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมปฏิบัติหน้าที่กับข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุเทพ เชาวลิต (2548:39) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามภาระหน้าที่ ว่าด้วย การปฏิบัติงานของภาครัฐต้องมีความโปร่งใสเรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญในการตัดสินใจลงทุนที่เหมาะสมของภาครัฐกิจข้อมูลข่าวสารของภาครัฐจะช่วยให้ภาครัฐกิจเอกชนและประชาชนตัดสินใจได้ถูกต้อง และประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของภาครัฐได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 164) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักความโปร่งใส เกิดจากการที่ทางสำนักงานเขตกรุงเทพมหานครปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และสามารถให้ประชาชนตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตได้

4. ด้านการมีส่วนร่วม

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) โดยพบว่า มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน ($\bar{X}=3.974$, S.D.=0.736) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน ($\bar{X}=3.967$, S.D.=0.801) และเทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชน

แสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในกิจกรรมของชุมชน ($\bar{X}=3.941$, $S.D.=0.774$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการบริหารโครงการพัฒนาต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปอย่างโปร่งใส และมีการดำเนินงานที่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุเทพ เชาวลิต (2548:40) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามที่ว่าด้วย การส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐทุกระดับ เพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกัน คำนี้ถึงเจตนารมณ์ของประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 164) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักการมีส่วนร่วม เกิดจากการที่ทางสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น และรับฟังข้อเสนอแนะด้านการให้บริการประชาชน

5. ด้านความรับผิดชอบ

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.883$, $S.D.=0.571$) โดยพบว่า มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีความใส่ใจและรับผิดชอบต่อให้บริการแก่ประชาชน ($\bar{X}=3.921$, $S.D.=0.666$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อประโยชน์ของชุมชน ($\bar{X}=3.901$, $S.D.=0.669$) เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและสังคม ($\bar{X}=3.901$, $S.D.=0.698$) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีความกระตือรือร้นต่อการแก้ไขปัญหาต่อประชาชน ($\bar{X}=3.809$, $S.D.=0.668$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนเพื่อรับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แก้ไขปัญหาต่าง ๆ แก่ประชาชน รวมถึงเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างถ่องแท้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนอีกด้วย ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2547: 9-10) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อว่า ผู้บริหารตลอดจนคณะข้าราชการ ทั้งฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำ ต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ

มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันที และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิภาส ทองสุทธิ (2551) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คือ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง การกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการพิถีพิถันในการคิดเห็นที่แตกต่าง และมีความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสุวิทย์ คำมูล (2550: 164) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม เกิดจากการที่ทางสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร สร้างทัศนคติในการทำงาน และปลูกจิตสำนึกในการให้บริการแก่ประชาชน โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนหรือส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

6. ด้านความคุ้มค่า

ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.761$, S.D.=0.930) โดยพบว่า มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติมากที่สุด คือ เทศบาลตำบลมีการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ไป ($\bar{X}=3.783$, S.D.=1.035) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาล ($\bar{X}=3.763$, S.D.=0.940) และในภาพรวมของเทศบาลตำบล มีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.737$, S.D.=0.982) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดินอีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุเทพ เชาวลิธ (2548:41) ได้อธิบายองค์ประกอบของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐดำเนินตามภาระหน้าที่ ว่าด้วย ความเข้มงวดในการใช้งบประมาณอย่างประหยัดและมีการทบทวนการใช้ทรัพยากรอย่างหมุนเวียน และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยการสร้างทดแทนใหม่ มีการปรับปรุงระบบงบประมาณ ระบบการบริหาร บุคคลในภาครัฐ รวมถึงการปรับเปลี่ยนกฎหมายให้มีความทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์และคุ้มค่าจากการใช้ทรัพยากร สอดคล้องกับงานวิจัยของพระสุวิทย์ คำมูล (2550: 164) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าระดับความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักความคุ้มค่า มีผลมาจากทางสำนักงานเขต

กรุงเทพมหานคร ได้รณรงค์ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตช่วยกันประหยัดพลังงานและทรัพยากร นำวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ และลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล (2550) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งพบว่า การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ มีการส่งเสริมให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างประหยัด

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.875$, S.D.= 0.627) โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.961$, S.D.= 0.710) รองลงมาคือ ด้านนิติธรรม ($\bar{X}=3.936$, S.D.= 0.734) ด้านความโปร่งใส ($\bar{X}=3.884$, S.D.= 0.683) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.883$, S.D.= 0.571) ด้านคุณธรรม ($\bar{X}=3.837$, S.D.= 0.646) และด้านความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.761$, S.D.= 0.930) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติได้นั้น ต้องมีการบริหารโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองให้ครบทุกด้าน เนื่องจากในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องอาศัยทั้งด้านนิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม และความคุ้มค่า เพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 1.2 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.936$, S.D.=0.734) โดยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลที่ประกาศใช้ได้คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน ($\bar{X}=4.013$, S.D.=0.789) รองลงมาคือ ในภาพรวมของการทำงานของเทศบาลตำบล มีความพร้อมในการปฏิบัติตามหลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.947$, S.D.=0.804) และกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X}=3.849$, S.D.=0.779) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติได้นั้น จำเป็นต้องมีการนำกฎระเบียบ ข้อบังคับ มาใช้โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก อีกทั้งกฎระเบียบ ข้อบังคับของเทศบาลต้องมีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องพัฒนาอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 1.3 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.837$, S.D.=0.646) โดยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ ในภาพรวมของเทศบาลตำบล การบริหารงานภายในหน่วยงานได้ยึดหลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.875$, S.D.=0.808) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นอย่างแก่สังคมในการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ($\bar{X}=3.829$, S.D.=0.761) การบริหารงานของเทศบาลตำบลในปัจจุบัน มีความซื่อสัตย์โดยยึดประโยชน์สาธารณะ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.701) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาล มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ และไว้วางใจได้ ($\bar{X}=3.822$, S.D.=0.710) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาล

ตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการ นำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติได้นั้น จำเป็นต้องมีการนำหลัก คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงาน เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ ความเชื่อมั่นและเป็นตัวอย่างแก่สังคมเป็น ที่ไว้วางใจได้ให้แก่ประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันเพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอ บางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุ วัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 1.4 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไป ปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าผลสำเร็จในการนำนโยบายการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.884$, $S.D.=0.683$) โดยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบล ได้มีการแจ้งให้ ประชาชนทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X}=3.961$, $S.D.=0.762$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบล มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบ ($\bar{X}=3.908$, $S.D.=0.749$) และการดำเนินงานของเทศบาลตำบล มีความโปร่งใส ($\bar{X}=3.783$, $S.D.=0.709$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำ นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมจะมีผลสำเร็จในการ นำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติได้นั้น จะต้องมีการแจ้งให้ ประชาชนทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตรวจสอบได้ รวมถึงมีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบเพื่อให้การดำเนินงานของเทศบาลตำบล มีความโปร่งใส เพื่อช่วย ให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 1.5 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไป ปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) โดยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน ($\bar{X}=3.974$, S.D.=0.736) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน ($\bar{X}=3.967$, S.D.=0.801) และเทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในกิจกรรมของชุมชน ($\bar{X}=3.941$, S.D.=0.774) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมจะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติได้นั้น จะต้องมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบ มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน รวมทั้งให้ประชาชนร่วมตัดสินใจในกิจกรรมของชุมชน เพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 1.6 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.883$, S.D.=0.571) โดยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีความใส่ใจและรับผิดชอบในการให้บริการแก่ประชาชน ($\bar{X}=3.921$, S.D.=0.666) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อประโยชน์ของชุมชน ($\bar{X}=3.901$, S.D.=0.669) เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและสังคม ($\bar{X}=3.901$, S.D.=0.698) และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีความกระตือรือร้นต่อการแก้ไขปัญหาต่อประชาชน ($\bar{X}=3.809$, S.D.=0.668) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมจะมีผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติได้นั้น เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลจะต้องมีความใส่ใจและรับผิดชอบต่อในการให้บริการแก่ประชาชน รับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชน รวมทั้งให้ประชาชนร่วมตัดสินใจในกิจกรรมของชุมชน เพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 1.7 การนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.761$, $S.D.=0.930$) โดยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก คือ เทศบาลตำบลมีการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ไป ($\bar{X}=3.783$, $S.D.=1.035$) รองลงมาคือ เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาล ($\bar{X}=3.763$, $S.D.=0.940$) และในภาพรวมของเทศบาลตำบล มีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.737$, $S.D.=0.982$) ตามลำดับ ทั้งนี้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ในเขตเทศบาลตำบลอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกข้อ

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมจะมีผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติได้นั้น ทางเจ้าหน้าที่และเทศบาลตำบลต้องมีการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ไป รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายใน และต้องมีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จ คือ สมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ ปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ และปัจจัยสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ มีดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ มากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .804$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .757$) และสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .757$) ส่วนสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง และสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .772$ และ $.633$ ตามลำดับ) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทนาวดี ศรีสวัสดิ์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยและเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งพบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลนครไทยและเทศบาลตำบลบ้านแยง ในภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ ถาวร สุวรรณไพฑูรย์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณี ดำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของตำรวจชุมชนสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติได้นั้น ต้องมีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องมีงบประมาณที่เพียงพอ นอกจากนี้ สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรและสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสำคัญต่อการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ เนื่องจากในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนในปัจจัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 2.2 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันและพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .758$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .753$) และสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .728$) ส่วน สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างและสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .598$ และ $.577$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติได้นั้น ปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ก็คือสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ รวมถึงต้องมีสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ กล่าวคือ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกิจกรรมต่างๆ ทั้งปัจจัยการบริหาร การจัดการ ธุรการ และวิชาการ โดยการจัดหาติดตั้งและใช้ประโยชน์เครื่องมือและอุปกรณ์สมัยใหม่ เช่น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทรัพยากรสารสนเทศ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และเครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น นอกจากนี้สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร ก็มีความสำคัญต่อการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เนื่องจากบุคลากรเป็นปัจจัยการบริหารที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนสมรรถนะขององค์กรปัจจัยต่าง ๆ ด้วย

สมมติฐานที่ 2.3 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .706$) ส่วนสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ สมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ และสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .633, .580, .575$ และ $.539$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติได้นั้น ต้องให้ความสำคัญต่อสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร เนื่องจากการบริหารงานด้านบุคลากรด้วยระบบคุณธรรมเป็นการบริหารงานที่มีหลักการ มีการให้ความยุติธรรมแก่บุคคลทั่วไปไม่เห็นแก่ความสนิทสนมคุ้นเคยส่วนตัว ซึ่งจะทำให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลนจังหวัดนครปฐม ได้บุคลากรที่ดี มีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติงาน อีกทั้งยังเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจที่ดีให้แก่บุคลากร และเป็นการส่งเสริมเกียรติภูมิของวิชาชีพ นอกจากนี้แล้ว ยังต้องให้ความสำคัญต่อสมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ รวมถึงสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สมมติฐานที่ 2.4 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใส

ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .760$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .737$) ส่วนสมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง และสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .643, .607$ และ $.555$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่าในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติได้นั้น ต้องให้ความสำคัญกับสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ที่ทันสมัยสามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพสูง เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสนับสนุนสมรรถนะขององค์กรในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านโครงสร้าง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านสถานที่ ให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ขององค์กรได้เป็นอย่างดี

สมมติฐานที่ 2.5 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .660$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง และสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .634, .626, .533$ และ $.521$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการน่านโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติได้นั้น ต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการดำเนินการของเทศบาลโดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณเพื่อให้การน่านโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จมากที่สุด และควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเทศบาลกับผู้นำชุมชน และประชาชนในด้านการเมือง การปกครอง ตลอดจนการจัดทำแผนชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามาร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจในนโยบายต่าง ๆ รวมถึงมีส่วนร่วมในการจัดระบบบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อประชาชนและประชาชนจะต้องได้รับอย่างถ้วนหน้าภายใต้การให้บริการสาธารณะที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

สมมติฐานที่ 2.6 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการน่านโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .716$) ส่วนสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร สมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ และสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการน่านโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .693, .670, .647$ และ $.559$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการน่านโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติได้นั้น ต้องกำหนดให้มีการใช้จ่ายงบประมาณด้วยความโปร่งใสและพร้อมที่จะถูกตรวจสอบได้ โดยประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและการทำงาน ตลอดจนการจัดบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น

สมมติฐานที่ 2.7 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ พบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติมากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .800$) รองลงมาคือ สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากร และสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง ($r = .737$ และ $.705$ ตามลำดับ) ส่วนสมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้าง และสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .655$ และ $.593$ ตามลำดับ)

แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติได้นั้น ต้องคำนึงถึงสมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณเพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดความคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพของการบริหารที่สามารถวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานได้ และนำมาใช้ในการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อการลดต้นทุนค่าใช้จ่ายของแต่ละหน่วยงาน และควรคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด อันจะนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จำนวน 152 ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยจะทำการนำเสนอผลการวิจัย แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถสรุปได้ว่า

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม คือ สมรรถนะขององค์กรด้านโครงสร้างมากที่สุด ($\bar{X}=3.868$, S.D.=0.668) โดยเฉพาะด้านการประสานงานภายในเทศบาลตำบล และการกำหนดหน้าที่ ภาระงาน ที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน ($\bar{X}=3.928$, S.D.=0.738) ทั้งนี้เป็นเพราะการมีโครงสร้างของสายการบังคับบัญชาที่เหมาะสมชัดเจน จะทำให้เกิดการประสานงานที่ดีมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่าสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ ($\bar{X}=3.743$, S.D.=0.642) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยเฉพาะด้านการจัดระเบียบของสถานที่ในแต่ละฝ่ายมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.645$, S.D.=0.741) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทศบาลตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมที่สามารถดูแลเอาใจใส่ประชาชนได้เป็นอย่างดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ได้อย่างสะดวกรวดเร็วอยู่แล้ว จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้น้อยสุด

2. ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถสรุปได้ว่า

ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม คือ ด้านการมีส่วนร่วมมากที่สุด ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) โดยเฉพาะด้านที่เทศบาลตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน ($\bar{X}=3.974$, S.D.=0.736) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการบริหาร โครงการพัฒนาต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้เป็นอย่างโปร่งใส และมีการดำเนินงานที่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น และพบว่าด้านความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.761$, S.D.= 0.930) มีระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด โดยเฉพาะด้านการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.737$, S.D.=0.982) ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทางเทศบาลยังไม่ได้คำนึงถึงความคุ้มค่าในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีผลสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.875$, S.D.=0.627) และพบว่า การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติมีผลสำเร็จระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.961$, S.D.=0.710) โดยเฉพาะด้านที่เทศบาลตำบลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงาน ($\bar{X}=3.974$, S.D.=0.736) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการบริหาร โครงการพัฒนาต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้เป็นอย่างโปร่งใส และมีการดำเนินงานที่เกิด

ประโยชน์ต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น และพบว่าด้านความคุ้มค่า ($\bar{X}=3.761$, S.D.=0.930) มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด โดยเฉพาะด้านการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.737$, S.D.=0.982) ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทางเทศบาลยังไม่ได้คำนึงถึงความคุ้มค่าในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า สมรรถนะขององค์กร ทั้ง 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และพบว่า สมรรถนะขององค์กรด้านงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ มากที่สุด โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .804$) แสดงให้เห็นว่า ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม จะมีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติได้นั้น ต้องมีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องมิงงบประมาณที่เพียงพอ นอกจากนี้ สมรรถนะขององค์กรด้านบุคลากรและสมรรถนะขององค์กรด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสำคัญต่อการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ เนื่องจากในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนในปัจจัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อช่วยให้ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม สามารถนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ และพบว่าสมรรถนะขององค์กรด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .633$) ทั้งนี้เพราะเทศบาลตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมจะสามารถดูแลเอาใจใส่ประชาชนได้เป็นอย่างดี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ได้อย่างสะดวกรวดเร็วอยู่แล้ว จึงมีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ น้อยสุด

ตารางที่ 30 สรุปผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
ด้านนิติธรรม	3.936	0.734	มาก	✓	
ด้านคุณธรรม	3.837	0.646	มาก	✓	
ด้านความโปร่งใส	3.884	0.683	มาก	✓	
ด้านการมีส่วนร่วม	3.961	0.710	มาก	✓	
ด้านความรับผิดชอบ	3.883	0.571	มาก	✓	
ด้านความคุ้มค่า	3.761	0.930	มาก	✓	
รวม	3.875	0.627	มาก	✓	

ตารางที่ 31 สรุปผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
1. กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลมี ความทันสมัยสอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป	3.849	0.779	มาก	✓	
2. กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลที่ ประกาศใช้ได้คำนึงถึงประโยชน์ของ ประชาชน	4.013	0.789	มาก	✓	
3. ในภาพรวมของการทำงานของ เทศบาลตำบล มีความพร้อมในการ ปฏิบัติตามหลักนิติธรรม	3.947	0.804	มาก	✓	
รวม	3.963	0.734	มาก	✓	

ตารางที่ 32 สรุปผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรม
ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
4. การบริหารงานของเทศบาลตำบลในปัจจุบันมี ความซื่อสัตย์โดยยึดประโยชน์สาธารณะ	3.822	0.701	มาก	✓	
5. เจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อ หน้าที่ และไว้วางใจได้	3.822	0.710	มาก	✓	
6. เจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีการปฏิบัติหน้าที่ให้ เป็นตัวอย่างแก่สังคมในการยึดมั่นในความ ถูกต้องดีงาม	3.829	0.761	มาก	✓	
7. ในภาพรวมของเทศบาลตำบล การบริหารงาน ภายในหน่วยงานได้ยึดหลักคุณธรรม	3.875	0.808	มาก	✓	
รวม	3.837	0.646	มาก	✓	

ตารางที่ 33 สรุปผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใส
ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
8. การดำเนินงานของเทศบาลตำบลมี ความโปร่งใส	3.783	0.709	มาก	✓	
9. เทศบาลตำบล มีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบ	3.908	0.749	มาก	✓	
10. เทศบาลตำบล ได้มีการแจ้งให้ ประชาชนทราบถึงขั้นตอนการ ปฏิบัติงาน และสามารถตรวจสอบได้	3.961	0.762	มาก	✓	
รวม	3.884	0.683	มาก	✓	

ตารางที่ 34 สรุปผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วม
ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
11. เทศบาลมีการเปิดโอกาสให้ ประชาชนแสดงความคิดเห็นและร่วม ตัดสินใจในกิจกรรมของชุมชน	3.941	0.774	มาก	✓	
12. เทศบาลตำบลได้เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของหน่วยงาน	3.947	0.736	มาก	✓	
13. เทศบาลตำบลมีการเปิดรับฟังความ คิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน	3.967	0.801	มาก	✓	
รวม	3.961	0.710	มาก	✓	

ตารางที่ 35 สรุปผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อ
ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
14. เทศบาลตำบลมีการดำเนินงานที่มีความ รับผิดชอบต่อประโยชน์ของชุมชน	3.901	0.669	มาก	✓	
15. เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีความใส่ใจ และรับผิดชอบต่อในการให้บริการแก่ประชาชน	3.921	0.666	มาก	✓	
16. เจ้าหน้าที่ของเทศบาลมีความกระตือรือร้น ต่อการแก้ไขปัญหาต่อประชาชน	3.809	0.668	มาก	✓	
17. เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเป็นผู้มีความ รับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและสังคม	3.901	0.698	มาก	✓	
รวม	3.883	0.571	มาก	✓	

ตารางที่ 36 สรุปผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่า
ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
18. ในภาพรวมของเทศบาลตำบล มีการ ใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมี ประสิทธิภาพ	3.737	0.982	มาก	✓	
19. เทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากร ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาล	3.763	0.940	มาก	✓	
20. เทศบาลตำบลมีการประเมินความ คุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประ โยชน์ที่ได้รับ กับงบประมาณที่ใช้ไป	3.783	1.035	มาก	✓	
รวม	3.761	0.930	มาก	✓	

ตารางที่ 37 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จใน
การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000**	✓	
บุคลากร	.000**	✓	
งบประมาณ	.000**	✓	
สถานที่	.000**	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 38 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรมไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000**	✓	
บุคลากร	.000**	✓	
งบประมาณ	.000**	✓	
สถานที่	.000**	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 39 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรมไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000**	✓	
บุคลากร	.000**	✓	
งบประมาณ	.000**	✓	
สถานที่	.000**	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 40 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000**	✓	
บุคลากร	.000**	✓	
งบประมาณ	.000**	✓	
สถานที่	.000**	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 41 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000**	✓	
บุคลากร	.000**	✓	
งบประมาณ	.000**	✓	
สถานที่	.000**	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 42 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
โครงสร้าง	.000**	✓	
บุคลากร	.000**	✓	
งบประมาณ	.000**	✓	
สถานที่	.000**	✓	
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 43 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ด้านโครงสร้าง	.000**	✓	
ด้านบุคลากร	.000**	✓	
ด้านงบประมาณ	.000**	✓	
ด้านสถานที่	.000**	✓	
ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 44 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะขององค์กรกับผลสำเร็จในการนำ
นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.1 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จใน การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวม ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000**	✓	
- บุคลากร	.000**	✓	
- งบประมาณ	.000**	✓	
- สถานที่	.000**	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	
สมมติฐานที่ 1.2 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จ ในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้าน นิติธรรมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000**	✓	
- บุคลากร	.000**	✓	
- งบประมาณ	.000**	✓	
- สถานที่	.000**	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	
สมมติฐานที่ 1.3 สมรรถนะขององค์กร ได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จใน การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรม ไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม			

ตารางที่ 44 (ต่อ)

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
- โครงสร้าง	.000**	✓	
- บุคลากร	.000**	✓	
- งบประมาณ	.000**	✓	
- สถานที่	.000**	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	
สมมติฐานที่ 1.4 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใสไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000**	✓	
- บุคลากร	.000**	✓	
- งบประมาณ	.000**	✓	
- สถานที่	.000**	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	
สมมติฐานที่ 1.5 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000**	✓	
- บุคลากร	.000**	✓	
- สถานที่	.000**	✓	
- งบประมาณ	.000**	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

ตารางที่ 44 (ต่อ)

สมรรถนะขององค์กร	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1.6 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบต่อปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000**	✓	
- บุคลากร	.000**	✓	
- งบประมาณ	.000**	✓	
- สถานที่	.000**	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	
สมมติฐานที่ 1.7 สมรรถนะขององค์กรได้แก่ ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่าไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม			
- โครงสร้าง	.000**	✓	
- บุคลากร	.000**	✓	
- งบประมาณ	.000**	✓	
- สถานที่	.000**	✓	
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	.000**	✓	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่า สมรรถนะขององค์กรที่สำคัญ 5 ปัจจัย ได้แก่ สมรรถนะขององค์กรปัจจัยโครงสร้าง สมรรถนะขององค์กรปัจจัยบุคลากร สมรรถนะขององค์กรปัจจัยงบประมาณ สมรรถนะขององค์กรปัจจัยสถานที่ และสมรรถนะขององค์กรปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และเพื่อให้การปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. พัฒนาสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม อย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการจัดทำบริการสาธารณะ โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพแก่ข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ให้ดีขึ้นเพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี โดยเฉพาะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับต้นซึ่งจะปรับค่าตอบแทนให้อยู่ในระดับที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิต
2. ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนด้วยการเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และใช้นวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม กับประชาชน
3. ปรับปรุงกระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้หน่วยงานในเขตเทศบาลตำบล อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม บังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม โปร่งใส มีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักนิติธรรม
4. พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่โปร่งใสขึ้นโดยการวางระบบการตรวจสอบและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตามเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริตและมีประสิทธิภาพ

5. เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่องยกระดับสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ พัฒนาและส่งเสริมรูปแบบ โครงสร้าง และระบบการบริหารงานให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวมากขึ้น และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้และขยายขอบเขตการศึกษาโดยเปรียบเทียบการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภออื่น ๆ เพื่อศึกษาลักษณะ และรูปแบบวิธีการการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติที่แตกต่างกัน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

เกษียร เตชะพีระ. 2548. “รัฐธรรมนูญ/บรรพชาภิบาลกลายพันธุ์”. **มติชนสุดสัปดาห์** (23 ธันวาคม 2548): 6.

โกวิทช์ พวงงาม. 2552. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน.

คณะวิชาการ. 2550. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพีรภาส จำกัด.

คำแถลงนโยบาย. 2551. **คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี**. (Online). HYPERLINK "http://www.eppo.go.th/admin/cab/gov-policy/pol_59-T.pdf"http://www.eppo.go.th/admin/cab/gov-policy/pol_59-T.pdf, 1 กันยายน 2554.

จตุพร ผ่องสุข. 2550. **การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลโลกสว่าง อำเภอนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด**. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

จุมพล หนิมพานิช. 2549. **การวิเคราะห์นโยบาย: ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง**. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชลาลัย นิมิบุตร. 2550. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร**. ศึกษาศตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชไมพร เทือกสุบรรณ. 2553. **ประสิทธิผลการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ ในกรณีที่ดิน กรณีการนำเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) มาปฏิบัติ**. ภาคนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารจัดการสาธารณะ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไชยวัฒน์ คำชู, ประทุมพร วัชรเสถียร, กุลลดา เกษบุญชู และ ศุภมิตร ปิติพัฒน์. 2545.

ธรรมาภิบาล: การบริหารปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร: นำฝน.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2539. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์
พริ้นท์ติ้งเซ็นเตอร์.

ถนัด เดชทรัพย์, จ.ส.ต. 2550. การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยชนะเลิศ อำเภอ
ทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตามหลักธรรมาภิบาล. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุตรดิตถ์.

ถาวร สุวรรณไพฑูรย์. 2552. การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะ
กรณีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทิพาวดี เมฆสวรรค์. 2540. “การปฏิรูปภาคราชการสู่สภาพที่พึงปรารถนา: ทำอย่างไร ใคร
รับผิดชอบ”. วารสารข้าราชการ 42: 2 (มีนาคม – เมษายน 2540).

เทศบาลตำบลบางหลวง. 2554. ประวัติเทศบาล (Online).

"http://www.bangluang.go.th/prawat.htm"http://www.bangluang.go.th/prawat.htm, 24
พฤษภาคม 2554.

เทศบาลตำบลบางเลน. 2554. ข้อมูลพื้นฐาน (Online).

"http://www.banglencity.net/index.php?lay=show&ac=article&Id=538793900"http://ww
w.banglencity.net/index.php?lay=show&ac=article&Id=538793900, 24 พฤษภาคม 2554.

เทศบาลตำบลรางกระทุ่ม. 2554. ประวัติเทศบาล (Online). "http://www.rangkrathum-

municipality.org/index.php?name=mycontent&id=54,%2024"http://www.rangkrathum-
municipality.org/index.php?name=mycontent&id=54, 24 พฤษภาคม 2554.

เทศบาลตำบลลำพญา. 2554. ข้อมูลพื้นฐาน (Online).

"<http://www.lamphayamunicipality.go.th/index.php>"<http://www.lamphayamunicipality.go.th/index.php>, 30 พฤษภาคม 2554.

นาวิรัตน์ จำจด. 2551. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีกรมการพัฒนาชุมชนในสังกัดส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์. 2550. ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นันทวัฒน์ บรมานันท์ และ แก้วคำ ไกรสรพงษ์. 2544. การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: วิทยุชุมชน.

ศูนย์รวมข้อมูลองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น. 2555. การปกครองท้องถิ่น. (Online).

"<http://www.tambol.com/municipal/data7.asp>"<http://www.tambol.com/municipal/data7.asp>, 10 พฤษภาคม 2555

บวร จุลลา. 2548. การนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีสู่การปฏิบัติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ประยูรช บุญชู. 2550. การศึกษาการปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประเวศ วะสี. 2547. **ธรรมาภิบาล: การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่**. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปวีณ์พร ทวีนุช. 2553. **การนำนโยบายการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ: ศึกษากรณี
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม**. ภาคนิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชมคมเมืองและ
ชนบท, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

ปารดี มุสิกะสังข์. 2553. **การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลละแม จังหวัดชุมพร**.
รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
ท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พระมหาศักฎา กนกอรียสิน. 2552. **ตัวแบบการใช้พุทธธรรมในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี**.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

พระราชบัญญัติเทศบาล. 2554. **พระราชบัญญัติเทศบาล ฉบับที่ 12 (Online)**.

"<http://www.thakat.org/law/law009/law009060.pdf>"<http://www.thakat.org/law/law009/law009060.pdf>, 6 เมษายน 2555.

พระสุวิทย์ คำมูล. 2550. **การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติในสำนักงานเขต
กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ภาณุพร พงศ์สุวรรณ. 2552. **ตัวแบบนโยบาย ตัวแบบทางทฤษฎี การนำนโยบายไปปฏิบัติ**

(Online). "<http://www.gotoknow.org/blog/sawika/301988>"<http://www.gotoknow.org/blog/sawika/301988>, 14 กรกฎาคม 2554.

ภัทราวดี ศรีสวัสดิ์. 2552. การบริหารตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาล ตำบลนครไทยและเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มยุรี อนุমানราชชน. 2549. นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร: ชรรคมลการพิมพ์.

มาณิศร สมชื่อ. 2550. ปัญหาและอุปสรรคในการนำแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ ในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มูลนิธิวิกิมีเดีย. 2555. อำเภอบางเลน (Online). "<http://th.wikipedia.org/>., 6 เมษายน 2555.

ราชกิจจานุเบกษา. 2542. เล่มที่ 116 ตอนที่ 63ง, หน้า 26-27.

ลิขิต ชีรเวคิน. 2548. วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรรณรีย์ จันทร์ทอง. 2551. ความรู้และข้อคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ พนักงานส่วนตำบล อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วรเดช จันทรศร. 2548. การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ สหายบล้อก.

วารสิทธิ์ กาญจนสูตร. 2546. คัมภีร์บริหาร การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2555. เทศบาล (Online). "<http://th.wikipedia.org/wiki/>., 10 พฤษภาคม 2555.

- วิภาส ทองสุทธิ. 2551. **การบริหารจัดการที่ดี**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อินทภาส.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2536. **การบริหารงานพัฒนาชนบท**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ศิริกัญญา เสริมรัมย์. 2553. **การวิเคราะห์แนวโน้มการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม และตำบลคลองเมือง. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- ศิวานี มงคลธนารักษ์. 2550. **การนำนโยบายการจัดการศึกษาด้านหลักสูตรท้องถิ่นไปปฏิบัติ กรณีศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยมและโรงเรียนเบญจมราชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์. เอกสารวิจัยรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- ศุภชัย ยาวะประประภาส. 2548. **นโยบายสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 6.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และ เผ่าพันธุ์ ชอบน้ำตาล. 2552. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.** กรุงเทพมหานคร: เจริญรัฐการพิมพ์.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. 2544. **นโยบายสาธารณะ : แนวคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- _____. 2550. **นโยบายสาธารณะ : แนวคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ 15.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สายลม ปิ่นรัตน์. 2551. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.**

สุดใจ ศรีบุคคา. 2551. การกระจายอำนาจการวางผังเมืองให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีศึกษา ผังเมืองรวมเมืองมกาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษา
อิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองส่วนท้องถิ่น, วิทยาลัยการ
ปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สุทธิรักษ์ ประจงกุล. 2552. การดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นของ

องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุทธิรัตน์ จรรย์โกมล. 2550. การบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์การ

บริหาร ส่วนตำบลทุ่งนาเลา อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสน-
ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุเทพ เชาวลิต. 2548. การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

สุพจน์ ทรายแก้ว. 2545. การจัดการภาครัฐแนวใหม่. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์เทียนวัฒนา.

สุพัตรา จุณณะปิยะ. 2551. คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานจังหวัดนครปฐม. 2555. ข้อมูล จังหวัดนครปฐม (Online).

http://123.242.156.6/Nakhonpathom/index.php?option=com_content&view=category&id=4&Itemid=76, 2 พฤษภาคม 2555.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. 2554. คำแถลงนโยบาย (Online).

"http://www.cabinet.thaigov.go.th/bb_main31.htm"http://www.cabinet.thaigov.go.th/bb_main31.htm., 26 สิงหาคม 2554.

หนังสือพิมพ์แนวหน้า. 2553. ปัญหาการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Online).

<http://www.ryt9.com/s/nnd/974870>., 1 กันยายน 2553.

- อรศรี มาศิริ. 2551. การบูรณาการหลักการและแนวคิดการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของ
 กระบวนการบริหารเทศบาล. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อากรณ์ ชัยออน. 2551. การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารกิจการ
 บ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
 มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อังคณา จิตระกูล. 2550. การศึกษาระดับการปฏิบัติใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของ
 องค์การ บริหารส่วนตำบลตำบลกันจู้ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์. การศึกษา
 อิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครอง
 ท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทัย หิรัญโต. 2523. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- Hinkle, D.E., W. Wiersma and S.G Jurs. 1998. **Applied statistics for the behavioral
 sciences.** Houghton Mifflin Company, NY: New York.
- Robson, W, A. 1953. **Local Government** in Encyclopedia of Social Science. Vol. X
 New York : The Macmillan Company.
- Wit, D. 1967. **A Comparative Survey of Local Government and Administration.**
 Bangkok : Kurusapha Press.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล
ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สอบถามบุคลากรของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลนจังหวัดนครปฐม ได้แก่ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ เพื่อศึกษาผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะองค์กรในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

3. ข้อมูลที่ได้รับจากท่าน ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ดังนั้น ข้อมูลดังกล่าวจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด แต่จะนำไปใช้ประโยชน์ของการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามชุดนี้

(นางสาวจตุพร พิริยวิรุฒม์)

นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ)

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะองค์กรในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงข้อความละ 1 คำตอบ

ข้อที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์กร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	โครงสร้าง					
1	เทศบาลตำบล มีโครงสร้างของสายการบังคับบัญชา ลำดับชั้นการบังคับบัญชา					
2	เทศบาลตำบล มีการประสานงานภายในเทศบาลตำบลและการกำหนดหน้าที่ ภาระงาน ที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน					
	บุคลากร					
3	เทศบาลตำบลมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการบริการตามภารกิจต่างๆ					
4	เทศบาลตำบลมีบุคลากรที่มีเทคนิคในการบริการ					
5	บุคลากรของเทศบาลตำบล ได้แสดงออกด้านการบริการที่สอดคล้องกับนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ					
	งบประมาณ					
6	เทศบาลตำบลมีการวางแผนความพร้อมในเรื่องงบประมาณ					
7	การเบิกจ่ายงบประมาณของเทศบาลตำบลในการดำเนินโครงการต่างๆบรรลุเป้าหมาย					
8	ในภาพรวม ท่านคิดว่า ในเทศบาลตำบลมีการใช้งบประมาณอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ					

ข้อที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สมรรถนะขององค์กร				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	สถานที่					
9	สถานที่ตั้งของเทศบาลตำบล มีความเหมาะสมแก่การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ					
10	เทศบาลตำบล มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของหน่วยงานให้เอื้อประโยชน์ต่อการทำงานและได้รับความสะดวกสบายจากการมารับบริการของประชาชน					
11	เทศบาลตำบล มีการจัดระเบียบของสถานที่ในแต่ละฝ่ายมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
	วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้					
12	เทศบาลตำบลได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เหมาะสม					
13	ในภาพรวม ท่านคิดว่า ในเทศบาลตำบลมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ					
14	เทศบาลตำบล มีการดูแล บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์					

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบล ในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงข้อความละ 1 คำตอบ

ข้อที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	นิติธรรม					
1	กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลตำบลมีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป					
2	กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของเทศบาลตำบลที่ประกาศใช้ ได้คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน					
3	ในภาพรวมของการทำงานของเทศบาลตำบล มีความพร้อมในการปฏิบัติตามหลักนิติธรรม					
	คุณธรรม					
4	การบริหารงานของเทศบาลตำบลในปัจจุบัน มีความซื่อสัตย์โดยยึดประโยชน์สาธารณะ					
5	เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ และไว้วางใจได้					
6	เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคมในการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม					
7	ในภาพรวมของเทศบาลตำบล การบริหารงานภายในหน่วยงานได้ยึดหลักคุณธรรม					
	โปร่งใส					
8	การดำเนินงานของเทศบาลตำบล มีความโปร่งใส					
9	เทศบาลตำบล มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนรับทราบ					
10	เทศบาลตำบล ได้มีการแจ้งให้ประชาชนทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถตรวจสอบได้					

ข้อที่	คำถาม	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	การมีส่วนร่วม					
11	เทศบาลตำบล ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานท่าน					
12	เทศบาลตำบลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและร่วมตัดสินใจในกิจกรรมของชุมชน					
13	เทศบาลตำบล มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน					
	ความรับผิดชอบ					
14	เทศบาลตำบล มีการดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อประโยชน์ของชุมชน					
15	เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีความใส่ใจและรับผิดชอบต่อในการให้บริการแก่ประชาชน					
16	เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีความกระตือรือร้นต่อการแก้ไขปัญหาต่อประชาชน					
17	เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานและสังคม					
	ความคุ้มค่า					
18	ในภาพรวมของเทศบาลตำบล มีการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ					
19	เทศบาลตำบล มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาล					
20	เทศบาลตำบล มีการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ไป					

ขอขอบพระคุณที่กรุณากรอกแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
โครงสร้าง				
A1	3.80	.993	.919	.
A2	3.60	.662	.919	.
รวม				.947
บุคลากร				
A3	6.93	1.444	.883	.908
A4	7.00	1.655	.943	.875
A5	6.93	1.513	.822	.957
รวม				.940
งบประมาณ				
A6	7.07	3.444	.885	.905
A7	7.03	3.344	.867	.910
A8	7.17	2.282	.922	.895
รวม				.934
สถานที่				
A9	7.87	1.154	.869	.940
A10	7.80	1.131	.867	.943
A11	7.80	1.200	.943	.889
รวม				.948
วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้				
A12	7.23	4.185	.916	.956
A13	7.07	3.237	.936	.916
A14	7.30	3.045	.929	.930
รวม				.956

Item-Total Statistics (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
นโยบายการบริหารกิจการ				
บ้านเมืองที่ดีด้านนิติธรรม				
B1	7.43	3.357	.907	.972
B2	7.27	2.754	.938	.952
B3	7.37	2.999	.961	.929
รวม				.967
นโยบายการบริหารกิจการ				
บ้านเมืองที่ดีด้านคุณธรรม				
B4	11.83	2.557	.881	.960
B5	11.77	2.530	.875	.962
B6	11.77	2.599	.966	.937
B7	11.73	2.547	.922	.948
รวม				.963
นโยบายการบริหารกิจการ				
บ้านเมืองที่ดีด้านความโปร่งใส				
B8	7.10	2.231	.903	.985
B9	7.00	1.724	.984	.923
B10	7.03	1.895	.942	.951
รวม				.970
นโยบายการบริหารกิจการ				
บ้านเมืองที่ดีด้านการมีส่วนร่วม				
B11	7.07	2.892	.975	.978
B12	7.10	2.990	.984	.969
B13	7.17	3.316	.958	.990
รวม				.986

Item-Total Statistics (ต่อ)

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
นโยบายการบริหารกิจการ				
บ้านเมืองที่ดีด้านความรับผิดชอบ				
B14	11.07	3.237	.975	.943
B15	11.20	3.545	.837	.982
B16	11.10	3.266	.935	.955
B17	11.03	3.344	.941	.953
รวม				.969
นโยบายการบริหารกิจการ				
บ้านเมืองที่ดีด้านความคุ้มค่า				
B18	6.43	6.185	.906	.972
B19	6.37	5.620	.991	.910
B20	6.33	5.264	.911	.975
รวม				.968
รวมทั้ง 6 ด้าน				.895
Cronbach's Alpha = .954				

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวจตุพร พริยวิรุตม์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 21 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2529
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (สัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร) มหาวิทยาลัยศิลปากร

